

Giới thiệu Tứ Đại Đại Náo Học Đường

Câu chuyện xoay quanh về bốn vị tiểu thư có tính cách tài giỏi thông minh xuất chúng được cha mẹ cho về nước để học tập kế thừa các công ty của gia đình họ.

Học còn được cha mẹ cho vào học một ngôi trường cấp ba danh giá trong nước. Cuộc gặp gỡ với những người bạn mới và Tứ đại hot boy của trường. Những điều thú vị sẽ có trong những tập truyện của mình, mong mọi người ủng hộ đưa con tinh thần của mình nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Phần nhân vật nữ

- Nguyễn Hoàng Thiên Di: Là một cô gái lạnh lùng ít nói nhưng tốt bụng. Học giỏi, xinh đẹp (nhưng không tỏ vẻ) đại diện karate, teakwondo, hiểu rõ nhiều loại vũ khí, bắn súng rất cừ.

Con gái út của tập đoàn Nguyễn Hoàng, lớn mạnh về mặt quản lý các khu trung tâm mua sắm, mua bán bất động sản...

- Lâm Hoàng Ái Vũ: Vũ là con bạn từ nhỏ của Thiên Di. Tính tình hòa đồng, vui vẻ. Tính cách mạnh mẽ, đáng yêu. Là chúa quậy phá. Cô giỏi về thông tin máy tính (đang là một hacker nổi danh lừng lẫy nhưng không lộ mặt) và nghiên cứu pha chế thuốc

Ba là một tiến sĩ đồng thời là viện trưởng bệnh viện "Bác Ái". Mẹ cô một thời là kỹ sư máy tính giỏi.

- Lý Phương Thiên Thanh: Là con gái một của chủ tịch tập đoàn Lý Thị, chuyên quản lý các resort có chi nhánh trong và ngoài nước

Tính tình ít nói, luôn thu mình trong thế giới riêng, không tiếp xúc với ai (trừ gia đình) vì sợ bị tổn thương. Nhưng từ khi gặp bọn Thiên Di, dần dần cởi mở hòa đồng hơn, từ đó thân thiết với bọn Thiên Di.

- Nguyễn Hoàng Thiên Băng: Là chị họ của Thiên Di. Tính tình nhí nhảnh, dễ thương, vui vẻ. Cô sở hữu cái đầu vô cùng sáng tạo (nhưng nhiều lúc khá ngốc)

Ba cô là một đầu bếp nổi tiếng, ngoài ra mẹ cô còn kinh doanh quản lý các khách sạn, nhà hàng... ở nhiều nơi.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Phần nhân vật nam

- Lê Hoàng Anh Dũng: Là một chàng trai mà các cô gái hằng "ao + ước" rất chi là đẹp trai. Nổi danh là "núi băng" khó tiếp xúc, học giỏi, gia thế lớn.

- Huỳnh Nhật Minh Duy: Cậu là con trai trưởng trong một gia đình gia giáo. Ba mẹ cực nghiêm khắc với cậu. Cậu học võ từ nhỏ và học rất nhiều. Cậu thuộc tuýp trai đẹp, học giỏi, có gia thế. Tính tình hòa đồng, nói chuyện chí lý. Ba cậu là một phiên dịch viên nổi tiếng, chuyên dịch tại các đại sứ quán v.v...

- Mã Thiên Phước: Cậu là con trai của chủ tịch tập đoàn Thiên Mã. Cậu là một người đào hoa, kiêu ngạo, luôn ảo tưởng rằng ai cũng thích mình. Là bạn chí xuong í nhâm chí cốt của bọn Anh Dũng.

- Lâm Trần Thanh Nhã: Là một người con trai có tính cách nhẹ nhàng, chu đáo, ra dáng thư sinh, học giỏi. Giỏi võ, rành sài vũ khí. Ba mẹ là doanh nhân nổi tiếng. Cũng là bạn thân của ba người kia.

Ngoài ra còn có

- Nguyễn Hoàng Thiên Thịnh: anh trai của Thiên Di

- Lâm Hoàng Thanh Điền: anh trai của Ái Vũ

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Trong một căn phòng xa hoa, có một cô gái đang ngồi đọc sách bên cửa sổ, chính là Thiên Di

- điện thoại reo...

" Alo "- giọng lạnh lùng

" 30 phút sau tập họp tại trụ sở chính. Là một cuộc họp khẩn cấp. Hết! "- đầu dây bên kia cũng lạnh không kém

-- 30 phút sau trước trụ sở chính --

4 cô gái bước vào

* cóc... cóc... cóc.... *

" vào đi "

Gặp người 90 độ - " thưa cha, chúng con đã tới "

" được rồi, các con ngồi xuống đi "- ba Thiên Di

Tình hình hiện tại là 4 người con gái đang đối diện với 4 vị phụ thân. Các ông tuy đã trạc tứ tuần nhưng vẫn toát lên vẻ uy nghiêm, anh tuấn. 4 cô con gái chính là Thiên Di, Ái Vũ, Thiên Thanh và Thiên Băng nhà ta. Sau khi Thiên Di nhận được cuộc gọi khẩn cấp thì đã liên lạc nhanh với ba nàng còn lại và quay lại câu chuyện nào!

" ây da cha à, hôm nay gọi con gái đến đây chắc chắn là có chuyện quan trọng đại đúng không? "- giọng điệu đùa cợt này chắc chắn là của Ái Vũ

" ây da con gái à, con nghiêm túc một chút có được không, chúng ta là đang có chuyện muốn nói với các con a~ "- (haizz... cha con nhà này... đúng là ba chấm a~)

" e hèm/ e hèm "- Cha con Thiên Di cùng đồng nhau hắng giọng đồng thời không quên liếc qua hai kẻ vừa gặp đã náo loạn kia

" được rồi! Vào vấn đề chính thôi "- ba của Thiên Thanh

" ta nói, các con nghe đây, hiện tại trụ sở bên pháp của chúng ta đã đi vào quỹ đạo và đang phát triển rất tốt, tất cả điều nhờ sự giúp đỡ quản lý của các con. Nên, ta và cha các con đã bàn bạc, quyết định sẽ giao trụ sở bên Việt Nam cho các con quản lý nhé!" - cha của Thiên Băng nói

4 cô nàng đang chăm chú nghe, tới đây thì có gì đó không đúng, bèn nhìn vào 4 vị phụ huynh kia, kết quả nhận được là 4 cái gật đầu rất chi là tin tưởng.

" cha à, còn anh hai thì sao? "- Di

" sau khi bọn nó tốt nghiệp sẽ để nó sang đó giúp đỡ các con "- cha T. Di

" cha à, chắc chắn là bọn con làm được sao? "- T. Băng hỏi lại một câu rất chi thừa thãi.

" được rồi không nói nhiều, chúng ta quyết định rồi, chúng ta tin các con làm được! "- cha của T. Thanh lên tiếng khẳng định

T. Di sau một hồi suy nghĩ và trao đổi ý kiến bằng ánh mắt với ba cô nàng kia thì lên tiếng

" chúng con sẽ nghe theo, vậy khi nào chúng con sẽ khởi hành, thưa cha? "

" cái đó tùy các con thôi "- ba Ái Vũ

" dạ được, vậy không còn chuyện gì nữa chúng con xin đi trước "- T. Thanh

" ừm về sớm nghỉ ngơi đi "- ba T. Thanh

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Sau khi ra khỏi trụ sở thì 4 cô nàng đi dạo xung quanh. Hôm nay các nàng phối đồ khá đơn giản và năng động.

" nè Di Di à! Bà nghĩ chúng ta về Việt Nam sẽ ổn chứ? ở đây cũng tốt mà "-T. Băng

" ừm đúng đó, bà nghĩ quyết định này là đúng đắn? "- Ái Vũ thắc mắc hỏi theo

T. Di không trả lời mà quay qua T. Thanh -" bà thấy sao Thanh Thanh? "

" ừm không vấn đề gì, chỉ cần 4 mình đi chung thì không sao cả! "-T. Thanh nghiêng đầu cười

" ừm được, hảo tỷ muội chúng ta cùng đồng cam cộng khổ, có phúc cùng hưởng có họa... à.. ừm... thì tự ôm "- tác giả của câu này không ai khác, là Ái Vũ

Sau khi phán ra một câu rất chi là anh hùng hèn thì lãnh trọn 3 quả " cóc " của 3 cô bạn. Hoảng quá Ái Vũ ôm đầu nhăn nhó nhìn đám bạn

" ahsssss...sao dám đánh bà, chê mình sống lâu quá à tam tiểu yêu kia? "

" Hừ xem lại mình xem, còn dám anh hùng tuyên bố à? "- (tg: T. Di tỷ à đừng có hừ có được không, thật là lạnh a~)

" ha Tiểu Vũ à, xem ra nguoi chưa rõ tình thế rồi, có muốn ăn cóc nữa không? "- T. Băng hùng hồn sẵn tay áo, tình hình sắp gây cản thì...

" Băng à, mùi thịt nướng ở đâu thơm quá trời, đi ăn thôi, đó rồi "- Thiên Thanh là đang muốn đẹp loạn a~ và lại sáng giờ cô chưa ăn gì nên muốn rử thử, không ngờ kết quả hơn cả sự mong đợi. T. Băng từ nét mặt hùng hổ khi nghe đến ăn thì vẻ mặt lại chuyển thành con cún con

" được được, đi ăn thôi, tui cũng đói quá nè! "- Sau đó là là lời Thiên Thanh đi trước. Bỏ lại hai gương mặt tỉnh như điện phía sau.

T. Di từ gương mặt lạnh thì trở lại bình thường đi lại bá vai Ái Vũ và phán một câu

" chắc chắn sau này chuyện bí mật quốc gia không nên cho con tiểu yêu chuyên gia lật mặt kia tham dự "

Ái Vũ gật đầu đồng tình và tiếp lời

" nếu không sẽ mất nước như chơi "

Và hai người lễ lễ đờ đờ đuổi theo hai nhỏ trước

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Hiện tại 4 cô nàng cùng nhau đi ăn ở một nhà hàng rất bình dân dị, sau khi tìm được một chỗ ngồi lí tưởng bao mát mẻ, bao khung cảnh để ngắm trai đẹp (thôi bỏ qua đi) thì 4 nàng đang an tọa tại bàn cạnh cửa sổ.

" Di Di à khi nào thì chúng ta về Việt Nam đây? "- T. Thanh hỏi

" còn bà muốn nhanh về hay chậm? "-(lại cái giọng điệu không trả lời mà còn hỏi ngược lại đó nữa mới nghe) vì đã quá quen với cái giọng điệu này nên cũng không bất ngờ! Ái Vũ nhàn nhã nói

" vậy tui này giao cho bà xử lý nhá, nội trong nay hoặc mai gì cũng được, càng sớm càng tốt thôi, VN chắc nhiều điều thú vị nhỉ? "- giọng điệu của Ái Vũ trở nên hăng hái ở câu cuối, T. Băng nôn nao lên tiếng

" à há chắc VN có nhiều món ăn ngon lắm ha? a... a... a muốn về lẹ lẹ để đi ăn quá. Trời ơi nhắc đồ ăn là tui đói bụng nôn nao luôn. Để tui đi gọi món!! "- Tuôn một lèo rồi tự đi mất. T. Di, T. Thanh và A. Vũ chỉ biết thở dài mà nhìn con bạn, ánh mắt cùng muốn nói lên một điều: " haizzz... tội con nhỏ, đẹp mà khùng "- rồi 3 người tiếp tục nói chuyện

" À về VN rồi chúng ta sẽ làm gì? "- Ái Vũ

" cha tui có nói, chúng ta sẽ giúp họ tiếp quản công ti lớn và cả chi nhánh. Công việc nhàn nhả, lương hậu hĩnh... "- T. Thanh lại lên con thực dụng

" không chỉ vậy thôi đâu, về đó chúng ta sẽ được sắp xếp vào học trong một ngôi trường danh giá, nổi tiếng nào đó "- T. Di nhàn nhạt trả lời. Khi thấy 2 gương mặt đang đơ ở kế bên thì tiếp tục...

" haizz... đừng có biểu cảm như thế, sau này sẽ không buồn chán đâu, mà rất thú vị... "giọng điệu đang vô cùng thần bí thì bị cắt ngang

" what the thú vị? "- Ái Vũ lại loạn ngôn ngữ

T. Băng sau khi đi gọi món xong thì chạy lại cũng ghe thoán được chuyện bèn hỏi lại

" cái gì thú vị... lại phải go to school nữa à? Why, why and why? "

T. Thanh cũng bất bình lên tiếng - " không phải đã tốt nghiệp đại học rồi sao? "

" khiêm tốn, khiêm tốn... "- T. Di nhàn nhạt nở nụ cười tựa tiểu phi tiểu khuyển ngăn đám bạn. Nhưng hình như sai rồi

" bốp. Cái gì mà khiêm tốn chứ? Tụi mình đã đạt xuất sắc rất nhiều kì thi, nhận rất nhiều cúp và huy chương đó "- Ái Vũ nóng tính đập bàn

Vẫn nhận được câu trả lời đó với giọng điệu bốn cột của T. Di

" khiêm tốn thôi, khiêm tốn thôi "

" rầm. Cái gì mà khiêm tốn, tụi này đã có trong tay bằng tốt nghiệp của các trường đại học danh tiếng rồi nhá "- T. Băng bức xúc đập bàn

Câu trả lời vẫn vậy - " khiêm tốn nào, đừng vội "- T. Di cười cười nhìn 3 đứa bạn

Thiên Thanh nhìn thấy vậy máu đã sôi tới não, bèn phán một câu

" Di Di à... Hình như hôm nay bà không muốn về nhà?" - Thanh quay sang Ái Vũ rồi nói tiếp - " hay muốn tụi này đóng cửa thả chó đây? "- giọng điệu nhẹ nhàng nhưng sát khí vô cùng khiến người nghe phải sợ. Còn T. Di thì thôi miễn đi, xưa rồi cưng ạ.

(đóng cửa thả chó: ý muốn nói nhốt T. Di cùng T. Băng cho T. Băng nó cắn)

Vẫn mặt tựa tiểu phi tiểu khuyển nhàn nhạt đáp - " bình tĩnh nào, từ từ nghe đã "- câu đầu nhẹ nhàng câu sau bắt đầu hằn giọng

" chưa nghe hết đã cãi rồi, sao không bắt ghế vô hòng tao ngồi luôn đi nè! "

T. Băng lật đật đứng dậy, thắc mắc T. Di hỏi

" ê, làm gì đấy? "

T. Băng trả lời hết sức ngây ngô

" bà kiu thì tui lấy ghế bắt vô hòng bà ngồi "- còn chớp chớp mắt nữa mới ghê. Sau câu đó là một tràng cười rất mất hình tượng của 3 cô nàng. T. Di liếc cả đám rồi không nói gì hay biểu cảm gì. Sau đó phục vụ đem đồ ăn lên, đẩy cả bàn, Thanh thấy vậy lên nói

" đúng là cho con Băng đi gọi món là thua luôn "

" haizz... nuôi con này cần nội công lớn, không thì sạt nghiệp như chơi "- Ái Vũ

T. Di chăm chú ăn và chăm chú nghe không nói gì, còn T. Băng thì tức nghẹn hòng.

(T. Băng: hừ, đã gọi cho các người ăn còn nói xấu ta. T/g: người nói với ta làm gì?)

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Ăn cũng đã ăn xong, nhiều chuyện cũng đã nhiều chuyện xong, thì 4 đứa ai về nhà nấy

--- nhà T. Di --- trước cổng

" chào dì Tâm, con mới về "- T. Di lễ phép chào dì Tâm, quản gia nhà cô. Dì tuy đã già nhưng không nên coi thường nhé, dì Tâm đã theo gia đình T. Di rất lâu, còn là người nuôi dưỡng cô từ nhỏ đến giờ.

" ừ, con vào nhà đi, mẹ con đang ngồi trong phòng khách đợi con đó "- dì cười hiền

" dạ, con đi trước "

--- trong phòng khách ---

" mẹ, con mới về, mẹ đợi con à? "

" ừm, chào con gái, ngồi xuống với mẹ! "

sau khi T.Di ngồi cạnh, bà lên tiếng

" mẹ nghe cha con nói là con sẽ về Việt Nam à? "

" dạ đúng ạ, con sẽ về Việt Nam giúp các cha quản lý tập đoàn. Có thể sẽ định cư ở đó lâu dài,, "

" ừ, con biết suy nghĩ, lo giúp cha mẹ thế là tốt quá. Nhưng đừng cố quá con nhé, nếu khi nào con thấy mệt mỏi thì hãy về đây với mẹ "

" dạ con biết rồi, con sẽ về đây thăm mẹ thường xuyên. Thương mẹ lắm! "- T.Di ôm lấy mẹ mình (T.Di lại nhõng nhẽo với mẹ rồi)

" thôi đi cô! lớn rồi mà cứ như con nít ấy. thôi, lên phòng thay quần áo rồi nghỉ ngơi đi. Lát xuống dùng cơm với ba mẹ, giờ mẹ phải lên phòng xử lý một số công việc đã! "

" dạ con con nghe rồi, mẹ đừng làm việc quá sức đấy. À, tiếp xúc với máy tính nhiều là không tốt cho da mặt đâu đó mẹ à! "- buồn mẹ ra, T.Di nhìn bà với một ánh mắt rất gian xảo.

Bà Hoàng thì rất hiểu con gái đang nghĩ gì nên bà " cóc " cô một cái rồi đi lên phòng, trước khi lên bà còn nói một câu

" cha cô! tưởng bà mẹ này không biết cô đang nghĩ gì à! miễn đi nhé! "

Thiên Di không nói gì chỉ cười cười, cô đang nghĩ: " thời gian trôi nhanh thật, không biết tương lai sẽ ra sao nhỉ? Mà thôi, ra sao thì mai tính, đi đọc sách đã, sách ời... ta đến đây!! "- sau một màn tự biện tự nghĩ thì T.Di đi lên phòng đọc sách.

Một lúc sau màn hình điện thoại có tin nhắn. Là tin nhắn nhóm, T.Di vừa xem vừa bước lại giường. Đoạn tin nhắn có nội dung như sau.

[Ái Vũ] Di Di, hình như lúc này người chưa nói hết chuyện đúng không?

Dù biết là chuyện gì nhưng T.Di vẫn giả ngốc

[T.Di] chuyện gì? có sao?

[T.Băng] ngốc thật hay ngốc giả vậy? là cái lúc người kêu ta bắt ghế vô hòng người ngồi đấy nhớ chưa?

[T.Di] à...à nhớ rồi, là vậy... mà thôi làm biến nói quá a~ (lại lên con chọc tức người khác rồi)

[Ái Vũ] nè con kia nói mau!

[T.Băng] muốn ăn đòn à?

[T.Di] cái giọng điệu của các người thật rất dễ nghe ha?

[T.Thanh] được rồi, một bộ sherlockhome, nói đi!

[T.Di] ha, Thanh Thanh người đúng là hiểu ta a~, nhưng ta đọc qua hết rồi!

[T.Băng] Thôi được, muốn gì nói đi cún!

[T.Di] nói lại ta xem nào con Băng yêu quái

[Ái Vũ] thôi được rồi, mi nói đi

[T.Di] chuyện là, khi về VN, lúc đi học nên giấu thân phận đi, rồi tha hồ mà quậy. Cũng thú vị mà

[T.Băng] Ê được nè! hồi còn đi học tại mình có được quây gì đâu. (t/g: các cô mới 16 tuổi thôi ạ)

[T.Di] thôi giờ ta ra điều kiện đây! hehehe

[T.Băng] đại tỷ à, xí xóa nhau đi

[Ái Vũ] khô năn nỉ, mình là quân tử đầu đội nón chân đạp dép, sợ gì mấy cái điều kiện còn con kia

[T.Thanh] Ê Ái Vũ, xem ra trình độ nguoi như vậy mà có mấy cái huy chương với bằng tốt nghiệp thì phí quá. Ta thấy thiếu một tấm bằng rồi

[T.Băng] Hừ! ta thuyết nghĩ là có phải nó hơi lộ nên mới có bằng tốt nghiệp không?

[Ái Vũ] nè nè nè, các người đang có ý gì đây hả?

[T.Băng] nè nè nguoi giả ngốc hay ngốc giả vậy hả?

[T.Thanh] haizz Di Di à, nguoi nên nói gì đi chứ?

[T.Di] ừ, T.Băng, Ái Vũ, 2 người được tặng một bằng khen

[T.Băng].....?

[Ái Vũ].....hề?

[T.Di] Trong lĩnh vực "nói bậy còn nói bự " 2 nguoi xứng đáng được nhận danh hiệu " thâm họa ngôn từ " hahaha

[T.Băng] nguoi được lắm

[T.Di] quá khen, ta được từ nhỏ rồi

[Ái Vũ] quân tử trả thù 10 năm chưa muộn, cứ đợi đấy, còn điều kiện của nguoi là gì?

[T.Di] không có đâu, đùa các nguoi thôi

[Ái Vũ] Vậy ta bận luyện phim rồi, không chấp các nguoi, cáo từ nhá!

[T.Băng] ta cũng đi xem thần tượng đây, tạm biệt

[T.Thanh] Di Di khi nào xuất phát?

[T.Di] tối mai, được chứ?

[T.Thanh] sao cũng được

[T.Di] vậy mai nói tiếp nha, tạm biệt

[T.Thanh] ừ, bey.

T.Di để điện thoại xuống rồi đi tắm, sau đó đánh một giấc cho đến chiều

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Trước cổng nhà Thiên Di

-kiêng koong-- Di Tâm chạy ra mở cổng

" Chào chủ tịch, chào cậu chủ "

" Chào dì "- Thiên Thịnh, anh trai Thiên Di

"ừ, con gái ta về chưa "- Ông Nguyễn Hoàng, ba T.Di

" cô chủ đã về từ trưa rồi thưa chủ tịch "

" được rồi "- ông nói rồi cùng con trai đi vào nhà.

T.Di ngủ mãi đến 5 giờ mới thức dậy, nghĩ bụng chắc ba và anh trai cũng sắp về nên vào VSCN, sau đó đi xuống nhà

" cha, anh hai mới về "- T.Di đi xuống thấy ông thì vội chạy lại đỡ lấy mớ hồ sơ trên tay ông

" chào con gái " ông xoa đầu cô

" chỉ lo ba mà quên mất thằng anh này rồi "- T.Thịnh cũng xoa đầu T.Di

" được rồi đi ăn cơm thôi, cha đói rồi "

" dạ, để con đi gọi mẹ xuống "- nói rồi 2 anh em khoác vai nhau đi lên lầu, T.Di sang phòng mẹ

- cốc- cốc- cốc-

" vào đi "

" mẹ à, xuống dùng cơm thôi "

" được rồi mẹ xuống ngay "

- một bàn cơm thịnh soạn được dọn ra, tuy chỉ có 4 người nhưng rất ấm áp.

" con đã sắp xếp chuẩn bị gì cho chuyến bay chưa? "- mẹ T.Di hỏi

" dạ, con chuẩn bị cả rồi "

" con sang đó nhớ tự chăm sóc tốt cho bản thân đó, đừng cố sức quá, có gì thì cứ để ba và anh hai con lo "-giọng nói nhẹ nhàng, nhưng ánh mắt luôn chia về phía 2 cha con đang cầm cúi ăn. Mẹ T.Di đang giận vì dám đem con gái bà đi xa. Tình hình là ông đã bị bà bơ mấy ngày qua.

" ày da mình à, ý kiến này cũng không phải do mình tôi đề ra mà "- ông quay qua T.Thịnh cầu cứu

" có liên quan gì con đâu "- Thằng con vô tâm thế là cùng, ông lại quay sang T.Di, cô chỉ cười cười nhún vai, tỏ ý như: " con không liên quan đâu cha à "

Ông thấy vậy chỉ biết uất ức mà ăn tiếp.

_ Biệt thự nhà Ái Vũ _

[Trong phòng thí nghiệm]

bùm... bùm... bốp.... xoảng...

Hàng loạt tiếng động vang lên, thủ phạm không ai khác chính là siêu quậy Ái Vũ.

Vào 30 phút trước: Ái Vũ đại tài đã lập nên một kế hoạch để tác chiến, vùng phạm vi tác chiến chính là phòng thí nghiệm của ông Lâm. Bước 1: bắt đầu

-"Đường đường chính chính " leo cửa sổ phòng thí nghiệm vào.

Bước 2

- vào thành công thì khóa chốt cửa.

Bước 3

- nếu bước 2 thành công thì bắt đầu thực hiện sứ mệnh nghiên cứu. (t/g: haizzz phá phách thì có, nghiên cứu nổi gì)

30 phút sau ở hiện tại

Nghe tiếng động, ông Lâm từ phòng làm việc chạy ra, phải giật mình trước cảnh hỗn độn kia (cho tác giả mượn phép khỏi tả)

Hình như quá quen với sự việc này nên không tức giận, mà thở dài hỏi thủ phạm

" Haizzz... ai làm con giận à? sau không đi phá cái khác mà đi phá cái phòng thí nghiệm vô tội của cha? "

Nghe những lời nhẹ nhàng nhưng không nhẹ nhàng kia, Ái Vũ vội gom mớ " Bom bi " là thành phẩm của mình vào túi rồi đi ra cười cười trả lời

" Cha đáng yêu à, không ai làm con giận cả, có trách thì trách cái phòng thí nghiệm của cha đi, ai kêu nó màu mè quá chi, nó làm con ngứa mắt "

" trời ạ! có cái chuyện đồ thừa lãng nhách đó nữa hả. Ái Vũ? "- anh trai Minh Điền đang lướt Đt đi ngang qua, tiện mồm hỏi lại.

" anh im ngay cho em "- Ái Vũ bấn con mắt hình viên đạn sang nhìn anh hai rồi lại quay sang ông Lâm, thấy ông nãy giờ cứ im im, cô lay tay ông hỏi

" cha à, có gì cha nói đi chứ, cha cứ im im làm con sợ a~ "

" Ái Vũ, mi mà cũng biết sợ à? "- anh hai lại xen vào

" vậy là anh hai không biết rồi, mấy người nói nhiều như anh thì không sao, chứ mấy người im im là rất hiếm a~ "

Ông Lâm nghe vậy cười hiền xoa đầu con gái

" Ấy, con biết vậy là tốt. vậy ta sẽ không im nữa "

" hehe đúng rồi, có gì cứ nói ra hết chứ đừng có im như thế..."

Anh hai M.Điền cười gian xảo

" Đúng, vậy cha đừng im lặng nữa, cha hãy đi mách với mẹ để mẹ xử lí. "

" như vậy nhé, ta đi đây " - hai cha con người tung kẻ hững, Ái Vũ ngây thơ chưa tiêu hóa được sự việc, nhưng 3s sau, sau khi tiêu hóa hết cô vội chạy đến kéo cha cô lại.

" A cha à, có gì thì ngồi lại thương lượng a~, đừng vội đừng vội, là quân tử không nên chấp nhặt kẻ tiểu nhân.

" ta có chấp nhặt gì con đâu, ta chỉ về phòng kể chuyện cho vợ ta nghe thôi mà "

" như nhau cả, thà cha bắt phạt còn hơn bị mẹ bắt mặt vấy trang điểm làm con gái "

" vậy mi không phải con gái à? "- anh hai lại xen vào

" em đương nhiên là..." thấy sai sai nên cô đành giờ bài chuẩn

" ơ mà thôi, con buồn ngủ rồi, không nói chuyện với hai người nữa, con đi ngủ đây ngủ ngon bey a~ "- Sau đó chạy một mạch về phòng. Hai cha con nhìn theo chỉ biết lắc đầu thở dài...

" không biết khi nào nó mới chịu chững chạc đây? "

" sau này tội nghiệp cho thằng em rể rồi "

Ông Lâm nhìn sang con trai

" con! dọn dẹp đi "

" hả? "

Ông không nói gì thêm cứ thế một mạch bỏ đi, để lại thằng con trai tội nghiệp phải dọn tàn cuộc trong phòng thí nghiệm kia

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Buổi sáng, T.Di đang đọc sách thì bỗng có tin nhắn.

[T.Thanh] Di Di, đi chơi không?

[T.Di] được

[T.Thanh] vậy tui kêu Ái Vũ, bà gọi T.Băng nha

[T.Di] tại sao tui phải kêu con heo lười đó

[T.thanh] tại sức sát thương trong lời nói của bà lớn. thôi tui đi gọi Ái Vũ đây, lát gặp.

" hừ, thiệt tình, một buổi sáng mà phải đi gọi con Băng kia thì thà là đọc sách còn hơn..."

--tút...tút...tút...--

[T.Băng] Alo? con nào rảnh rồi vậy, sáng sớm không có chuyện làm đi phá người ta ngủ? (có phải bà đang ngủ không vậy? ngủ mà chửi cũng được nữa hả?)

[T.Di] Lô dô cái mở máy bây giờ, sáng cái đầu mi, trưa trời trưa trật rồi sớm cái khi

[T.Băng] A a... con nào đấy. Láo nhờ, nói thân phận ra cho bà xem danh tính (tiêu bà rồi Băng ơi. Bắt điện thoại mà không xem tên)

T.Di tức mình gằn giọng

[T.Di] tao cho mày 2s để xem tên. 1...

T.Băng nghe cái cách nói chuyện này là biết ngay khỏi xem. Tỉnh ngủ luôn rồi

[T.Băng] Ủa, Di đó hả? hihi bà gọi tui có gì không nè?

[T.Di] hừ, ta không rảnh rồi đi phá giấc ngủ của người, ta là đang muốn hỏi người đi chơi không?

[T.Băng] đi, đi chứ, đương nhiên đi rồi

[T.Di] vậy ta cho người 30 phút chuẩn bị

cup. (chưa cho người ta trả lời)

" hừ. Không cho người ta quyết định nữa. đồ đáng ghét Di Di "- T.Băng bực quá chửi thảm

" Ấc xì..."

" Chắc sắp cảm rồi..."- T.Di (bị chửi thì có cảm gì?)

----- 30 phút sau-----

Hiện tại Ái Vũ chịu trách nhiệm lái xe, thành viên đầy đủ chỉ thiếu con rùa T.Băng.

(trong thời gian chờ đợi, cho phép tác giả kể sơ về trang phục của 3 nàng)- T.Di trung thành với áo sơ mi (Xanh) form rộng, quần jean xắn gấu đơn giản, đi giày adidas, đồng hồ. Ái Vũ thì áo thun đen, quần jean ống đứng xắn gấu, đi giày adidas, đồng hồ và nón kết đen. T.Thanh váy jean dài hơn gối, áo thun trắng rộng, đi giày bánh mì đế vừa, túi xách, nón kết trắng.

" ờ T.Băng dù gì cũng còn sớm, hay cùng ngủ thêm 1 chút nữa. Chị đi chơi đã rồi qua đón cùng cũng được "- Ái Vũ đợi lâu bực mình nói sốc nhỏ

" từ từ chứ, tại bận trang điểm một xíu mà..."- T.Băng từ cổng chạy ra. Hôm nay T.Băng diện váy xếp ly lưng cao, áo len trắng tay dài nhìn rất " cui te ", đi boot cột dây và phụ kiện

" mày nói nãy giờ mấy cái từ từ rồi hả con kia? "- T.Thanh cũng bực mình

" được rồi, tụi bây đừng có căng thần nữa, lát tao bao trà sữa, nha! "- Băng cố nịnh hót

" oke, là mày nói đó "- Ái Vũ khuyến mãi thêm cái nháy mắt gian xảo

Nãy giờ T.Di là người im nhất, thật ra chị đang đọc sách nên chăm chú thôi, sau khi đợi mấy đứa kia ngưng thì T.Di lên tiếng

" Ái Vũ. Trung tâm thương mại thẳng tiến "

" yes boss "

Ái Vũ lái con ô tô mui trần màu đen. T.Di ngồi ở ghế phụ lái, 2 con kia thì ngồi ở phía sau.

Sau một khoảng thời gian đi chơi mua sắm, ăn uống hà hê thì mấy cô đi lượn xung quanh thành phố Paris lần nữa xong mới về. Về đến nhà tầm 3 giờ chiều, cả đám lăn ra ngủ cho tới 7-8 giờ tối mới chiếu đây ăn tối. Sau đó kiểm tra hành lý chuẩn bị ra sân bay.

----- 10 giờ tại sân bay thành phố Paris----

Các bậc phụ huynh lo dặn dò, các nàng lo nghe và gật đầu. Một lúc lâu sau 2 bên chia tay, các vị phụ huynh về lại biệt thự, còn các nàng thì đẩy hành lý vào gởi rồi tung tăng đi vào nhà chờ.

30 phút sau, chuyến bay đến Việt Nam chuẩn bị cất cánh...

Sau khi lên máy bay, các cô ổn định chỗ ngồi. cả đám mỗi người một việc, T.di đọc sách cầm tai phone nghe nhạc, Ái Vũ và T.Thanh mỗi người chiếc ipad quẹt quẹt, riêng T.Băng hết ăn rồi chơi game rồi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Việt Nam! ta đã về

Máy bay đáp xuống VN đã là 8 giờ sáng. Hiện tại là cả nhóm T.Di đang đẩy hành lý bước ra và cái tình hình hiện tại là mọi người đều nhìn chăm chú vào 4 cô nàng. Hôm nay T.Di diện áo sơ mi kẻ ngắn tay, baggy cạp cao kết hợp cùng túi sách, giày bata và kính đen. Ái vũ diện all-black với áo khoác form rộng, áo thun, quần lửng ống rộng, giày, đồng hồ, kính, nón kết và túi xách đều đen. T.Thanh áo sơ mi xám và quần lung cao, ba lô, giày nón vành vừa, kính đen. T.Băng trái với cả nhóm, cô diện váy trắng dài hơn gối cùng áo thun kiểu, đi san đan cao, túi xách và kính đen.

Vì cả nhóm đều đeo kính che hết gần nửa gương mặt nên mọi người chỉ thấy được một ít sắc đẹp của họ thôi, mà cũng đủ choáng ngợp với các nàng rồi. 4 nàng không nói hay biểu cảm gì, giữ thần thái hiên ngang bước đi về phía trước, bên ngoài có xe của quân gia tới đón về biệt thự. Vì theo ý muốn của các cô nên các vị phụ huynh đã cho các cô một căn biệt thự riêng, 2 chiếc ô tô, và các cô ở với nhau. Biệt thự chỉ có người đến quét dọn vào cuối tuần, ngoài ra thì tự sử, nội thất không quá tráng lệ nhưng tiện nghi và hiện đại, nó nằm gần trung tâm thành phố nên không quá ồn ào cũng không quá vắng vẻ.

Về đến trước cổng, quân gia cung kính mở cửa rồi sau đó chạy xe về biệt thự khác. Vào đến nơi ở của mình các cô mừng rỡ vì sắp được nghỉ ngơi. Cụ thể căn biệt thự có 3 tầng, tầng một có phòng khách, phòng bếp, phòng ăn, ngoài sân có bể bơi rộng lớn, tầng 2 có hai phòng ngủ được Ái Vũ và T.Băng chọn, còn có một phòng cách âm có thể tập võ, bắn súng, tập nhảy v.v... tầng 3 có 2 phòng ngủ T.Di và T.Thanh chọn, ngoài ra thì có một phòng trống (có thể nói là nhà kho)

NHƯNG... đời không như mơ, mọi thứ trong nhà đều ổn, chỉ riêng 4 cái phòng ngủ thì vẫn chưa được dọn dẹp a~. Cả đám thấy sai sai nên chạy xuống phòng khách họp mặt.

"khoang khoang, việc này nó sai sai á" - T.Băng

"Ừa sai thật" - T.Thanh sờ cằm

"tại sao trừ phòng ngủ ra thì phòng nào cũng ngăn nắp gọn gàng sạch sẽ hết ị?" - Ái Vũ

"Theo sự suy luận luận có lí của mình thì cái sự việc này chính là trò chơi khăm của các ông bố" - T.Di vừa dứt câu thì hai đứa nhanh nhất đã đưa Đt lên tai...

[Cha Ái Vũ] sao rồi con gái! nhớ gia đình muốn quay về rồi sao?

[Ái Vũ] Hừ tại sao cha lại bày mưu tính kế như vậy hả cha? con bay tới VN rồi mà cha vẫn không tha?

[Cha Ái Vũ] cha nào có bày mưu tính kế gì? chỉ là biết con gái thích trang trí nên để cho con làm đó a~ haha

[Ái Vũ] hừ cha rất không phân minh, dám lấy thù riêng trả thù cá nhân vậy hả?

[Cha Ái Vũ] sao lại nói như không nói nữa vậy con gái? thôi thay vì tranh luận với cha thì nên đi dọn dẹp đi a~ yêu con, bey...

[Ái Vũ] cha...cha....

"hừ được lắm, quân tử trả thù 10 năm chưa muộn" - Ái Vũ rất quyết tâm rồi đây...

[Cha T.Băng] alo con gái, mới xa ta 21 tiếng thôi đã nhớ rồi à?

[T.Băng] ha, con thà nhớ mẹ con hơn nhớ cha a~ tức chết con.

[Cha T.Băng] chuyện gì mà làm con tức vậy con gái?

[T.Băng] cha còn hỏi, tại sao phòng ngủ lại như thế?

[Cha T.Băng] cha bị oan rồi a~ cái sự tình này là sự trả thù rất có khoa học của 2 cha con nhà Ái Vũ kia a~ có gì con cứ tìm ba Lâm của con đi, ta không liên quan...

[T.Băng] nhưng...

[Cha T.Băng] không nhưng gì hết, không lẽ cha bay sang đó dọn phòng cho con, con rảnh thì lo dọn phòng còn nghỉ ngơi, lo cái với cha thì mấy đứa kia đã đi dọn xong hết rồi đó. Vậy thôi tạm biệt con gái nhé.....- cụp-

"a... cha... hừ, con thấy là cha đang tìm cơ chạy thì có, bực mình ghê á..."- vừa nói vừa quay ra thì đám đông đã giải tán từ khi nào rồi (ổng coi vậy mà nói hay ghê) cô hậm hực đi về phòng dọn dẹp.

T.Thanh sau khi dọn dẹp xong thì đi nằm nghỉ, cô cầm Đt lên bấm bấm và nghe.

[ba T.Thanh] alo, có gì không con gái? Muốn về nhà à?

[T.Thanh] không cha ạ, con chỉ gọi để cảm ơn món quà đặc biệt của các cha thôi

[ba T.Thanh] haha các con còn được thỉnh giáo dài dài, chuẩn bị đi

[T.Thanh] vậy con gái sẽ đợi đến ngày được thỉnh giáo

[ba T.Thanh] nói hay lắm, rất khá, nếu vậy hẹn ngày gặp lại, tạm biệt nhé con gái!

[T.Thanh] tạm biệt cha

Sau đó Thanh đi tắm rửa, sau đó thì đi ngủ. Còn T.Di sau khi dọn dẹp cô ngồi đọc sách, sau đó cũng đi tắm và ngủ, việc này cũng diễn ra tương tự với Ái Vũ và T.Băng.

6 giờ tối cả bọn bàn bạc chuẩn bị đi ăn. Vì là mới về nên không rành đường cộng với việc trao niềm tin nhầm người, Ái Vũ là đứa ngu đường mà để nhỏ đưa đi, haizzz kết quả gần 30 phút sau mới được ngồi tại quán ăn (cái này là một lần tồn tới già) Sau đó thì về nhà, quây mệt rồi lăn ra ngủ. Hết một ngày sống ở VN như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

---Buổi sáng tại biệt thự của tứ đại---

Hiện tại là cuối tuần nên 4 nàng chưa vội vào nhận lớp. Đồng phục và các dụng cụ học tập đã được quản gia chuẩn bị sẵn rồi nên các nàng cứ thong thả mà ngủ, nhưng chưa được gì thì đã có kẻ phá đám

T.Đi và T.Thành đã dậy từ sớm (5h 40 phút) hai người đã lôi hai con heo lười kia dậy và hiện tại cả hai phải nghe hai con heo kia cắn nhằn

" hai đứa bây rảnh rồi sinh nông nổi à? sáng không cho người ta ngủ lôi dậy chi vậy? "- T.Băng

" Sáng ấm đầu sớm vậy bà? không ngủ để người khác ngủ, đồ phá đám "- Ái Vũ lại sờ trán T.Di

T.Di nãy giờ yên lặng. T.Thanh nghe chửi oan máu nóng lên đỉnh điểm, kéo T.Di đi

" được, hai người cứ ngủ cho no con mắt đi. Tụi này đi ăn trước. Tạm biệt "

" Ngủ ngon nhé "- T.Di vẫy tay

Ái Vũ chưa tỉnh ngủ lắm bầm- " Đúng là xàm xí như con trí trên trái bí mà. Đi ăn cũng rủ "- rồi quay đi. Còn T.Băng nghe hai từ " Đi Ăn " là tỉnh ngủ bèn

la lên

" Ê hai đứa kia. Đợi bà "- Sau đó lời Ái Vũ chạy một mạch lên phòng VSCN. T.Thanh nghe vậy chỉ biết lắc đầu đứng đợi

--- 20 phút sau---

Cuối cùng hai con rùa kia cũng chịu xuống. T.Băng và Ái Vũ diện đồ vô cùng đối lập, Ái Vũ lại all-black còn T.Băng lại all-white ngoài ra thì 2 nàng T.Di và T.Thanh cũng bận đồ đơn giản dễ vận động.

" Được rồi, đi thôi "- T.Di

" Giờ này còn sớm quá không? "- B.Băng

" người hỏi dư thừa, ở đây khoảng 3-4 giờ là người ta ra bán ì rồi "- T.Thanh

" Vậy à? vậy đi thôi "- T.Băng tung tăng đi trước

" khoảng đã, không khí trong lành như vậy mà không hưởng thụ thì tiếc quá. Qua kia đi, đi bộ vào vòng cho tốt "- T.Di vừa nói vừa chỉ sang công viên bên đường, ở đó có nhiều cây, xung quanh có vài cái ghế đá được xếp dài. Khi nghe T.Di nói vậy, Vũ và Băng chỉ biết thở dài đi theo, thầm trách sao mình lại quen biết với bà cụ non T.Di chỉ vậy trời?

Sau khi đi bộ vài vòng thì 4 đứa đi ăn sáng. Vào một quán bình dân dị, chọn một chỗ ngồi " hảo ", cùng gọi món phở. Vừa ăn vừa nói chuyện rất vui vẻ. Ai vào quán cũng phải nhìn vào cái bàn của 4 đứa ngồi (nhìn vì đẹp hay nhìn vì điên thì tác giả không biết)

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Sáng thứ 2 tại biệt thự của tứ đại

- Thiên Di đã dậy từ sớm (5h 30) để VSCN, tập thể dục, đọc qua vài cuốn sách và sau đó là đi lời mấy con người kia dậy.

--- tại phòng khách ---

Sau khi qua vài cuộc chiến tranh giành lại giấc ngủ cho mình, thì cuối cùng Ái Vũ và T.Băng cũng chịu dậy. Bây giờ 4 nàng đang mặt trên người bộ đồng phục của trường mà 4 cô sẽ vào học. Hôm nay 4 người đi chung xe, tài xế và chỗ ngồi như cũ.

-- Giới thiệu chút về ngôi trường và đồng phục--

Ngôi trường mang tên Thiên Vương, ngôi trường cấp 3, được chia ra làm 3 dãy lớn, mỗi dãy là mỗi khối 10-11-12, mỗi khối có từ 10-15 lớp. Ngoài các phòng học còn có rất nhiều phòng khác như: phòng học nhạc, phòng học nấu ăn, phòng học thí nghiệm, thư viện, bể bơi, v.v... Bên phải khuôn viên trường là một sân vận động, sân bóng rổ... Còn có một căn tin to bự, sau trường chính là vườn hoa bãi đất trống thanh bình.

Đồng phục trường

Nam: áo sơ mi trắng tay dài có in logo trường ở trước ngực, cà vạt đen, quần tây lơ đen, giày bata trắng hoặc đen (mẫu tùy chọn) áo khoác ngoài đồng màu.

Nữ: áo sơ mi trắng tay dài có in logo trường ở trước ngực, cà vạt (hoặc nơ) đen, chân váy xòe đen, giày bata trắng hoặc đen (mẫu tùy chọn) áo khoác ngoài đồng màu.

----- Trước cổng trường -----

Tình hình rất chi là hỗn loạn, từ khi chiếc xe đen ngầu của 4 nàng vô trường, đến bãi đậu xe, bước xuống xe, đến khi vào trường ai cũng bàn tán xôn xao, có nói tốt, có nói xấu, có ganh tị, có ngưỡng mộ. Tầm 5 phút sau khi 4 nàng vào thì cũng có 2 chiếc ô tô dạng xe đua cũng vừa đến. Tình trạng cũng rất hỗn loạn (có khi còn hỗn loạn hơn) Tiếng hò hét của mấy em hâm trai vang vọng khắp trường

" Aaaa.. 4 hotboy vô rồi "

" a... á ngầu quá "

" anh ấy vừa nhìn tao aa... "

"trời ơi đẹp trai quá đi mất "

" mắt máu quá điiii..."

Đó không ai khác là các thành viên trong hội học sinh, kèm 4 đại hotboy- Anh Dũng, Minh Duy, Thiên Phước, Thiên Ân.

* Quay lại 4 nàng *

Đang trên lầu 3 đi tìm phòng hiệu trưởng, chợt nghe âm thanh ồn ào T.Di nhìn xuống dưới sau đó không nói gì đi tiếp (vô tâm thế là cùng) còn 3 nàng hóng chuyện kia, vừa nhìn vừa chê môi nói xấu

" hừ ngoài nhà giàu có thể ra thì bọn này chỉ được cái hám trai "- T.Thanh

" Đẹp như thế nào mà la như gặp Ly Răng Hồ vậy? " T.Băng lắc đầu

" Haizzz... Hotboy với chả hotgirl, sau này sẽ đi hốt rác "- Ái Vũ ra vẻ trầm tư rất trọng đại

" mi nói làm ta nhột "- T.Thanh

" mà lúc này trong nhà xe bọn mày thấy không? toàn không phải thứ xe loại vừa "- T.Băng

" không phải loại vừa, nhưng với chị đây thì nhảm nhò gì hehe "- Ái Vũ lại lên con ném bom

" Ta biết nhà mi nhiều siêu xe hàng hiếm rồi.. "- T.Băng chê môi

T.Di đi đi trước nghe 3 đứa đằng sau tám như không có dấu hiệu dừng, nên quay đầu lại hỏi

" Này, mau đi tìm hiệu trưởng không? còn đứng đó nói chuyện không đâu... "

" biết rồi tới liền đây "- Ái Vũ

" Khổ lắm, nói xiu cũng không được "- T.Băng cắn nhả. Sau đó là chạy te te theo sau..

-- Phòng thầy hiệu trưởng --

- cóc... cóc... cóc -

" Vào đi "- một giọng nói trầm ấm nhưng không kém phần nghiêm nghị vang lên. Đó chính là hiệu trưởng Nguyễn Hoàng Tân, 45 Tuổi (là cậu của T.Di)

" chào cậu ạ "- khi bước vào, 4 đứa cùng lễ phép cúi chào

" ồ chào các con! các con về đây khi nào vậy, sao không nói cậu ra đón? "- thầy HT vừa nói vừa đưa tay ra hiệu ý bảo " các con ngồi đi "

" chúng con về từ hai ngày trước, sợ cậu bận nên không báo "- T.Băng

" bày đặt khách sáo với cậu nữa à?"- Hiệu trưởng

" haha không đâu không đâu, sau này sẽ không khách sáo nữa đâu cậu ạ "- Ái Vũ cười bí hiểm

" sao ta nghe thấy mùi gian quá, thấy hối hận rồi đây "- thầy hiệu trưởng vừa cười (khóc không ra nước mắt) tay xoa trán

" cậu cho tụi con học ở đâu? "- T.Di

" Các con sẽ học chung ở lớp 10A2 được không? vốn dĩ định để các con học 10A1 nhưng đã đầy học sinh rồi "- hiệu trưởng

" dù sao cũng chỉ vô ngồi cho có, học ở đâu cũng được cả cậu ạ "- T.Di

" Để ta gọi giáo viên lên "- Hiệu trưởng

" Được rồi, cảm ơn cậu, chúng con xin phép đi trước "- T.Di

" ừm "- Sau khi 4 đứa đi khỏi, Thầy hiệu trưởng nhất Đt lên gọi cho cô Lan (giáo viên chủ nhiệm 10A2)

[HT] cô Lan, lớp cô nhận thêm 4 em học sinh mới chuyển vào, cô ra đón nhé, là du học sinh từ Pháp

[cô] vâng! em biết rồi thưa thầy

Kết thúc cuộc gọi, cô Lan ra trước cửa lớp đợi, 4 đứa vừa đến, lễ phép cúi chào cô

" Chào cô ạ, chúng em là học sinh mới "- đồng thanh

" ừm, chào các em, cô là Lan, sau này sẽ là chủ nhiệm của các em "- Cô Lan vui vẻ giới thiệu -" Các em đứng đợi xíu nhé "- sau đó cô đi vào lớp trước

" Cô xinh phết "- Ái Vũ nói nhỏ

" ừm, có xinh "- T.Băng

" Đa số là thành phần học chăm "- T.Thanh nhìn qua cửa lớp phán xét

Ở Trong Lớp

" Các em, tập trung nghe cô thông báo "

Ở dưới lớp mấy thím cầm cúi vào sách vở, mấy em lo tám về son phấn, mấy thanh niên chăm chỉ ôn bài, hay mấy cậu bạn cày game từ từ ngóc lên, cô nói tiếp

" Lớp chúng ta vinh dự được đón 4 bạn du học sinh chuyển vào "- Cô quay ra cửa-" các em vào đi "

Nghe cô gọi 4 đứa mở cửa đi vào, sự xuất hiện của 4 đứa làm cả lớp có một phen nhộn nhịp, bàn tán xôn xao, có mấy người khen có mấy người ngưỡng mộ, cũng có người liếc xéo hay chê môi...

" Các em trật tự, nghe các bạn giới thiệu "

T.Băng nói trước- " chào mọi người, mình tên Thiên Băng, mong mọi người giúp đỡ nhiều "

" Xin chào, tôi tên Thiên Thanh, mong mọi người giúp đỡ " (ngắn gọn xúc tích)

" Xin chào, tôi là Ái Vũ, Đây là Thiên Di, mong được giúp đỡ "- Do quá hiểu T.Di không thích nói chuyện trước mặt người lạ nên giới thiệu dùm

Sau màn giới thiệu cả lớp vỗ tay. Sau đó 4 đứa được xếp ngồi ở 4 bàn cuối, vì chỉ còn 4 bàn đó trống nên ngồi đại thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Sau khi ổn định chỗ ngồi thì tiết học đầu tiên cũng bắt đầu. Ngồi kế T.Di là Bảo Trang (lớp trưởng) Trang là một cô gái hòa đồng, dễ thương thấy T.Di là cô liền muốn làm quen

" xin chào T.Di mình là Bảo Trang, rất vui được làm quen với bạn "- B.Trang

" Ủ, chào "- T.Di gật đầu một cái rồi quay qua cửa sổ, Ái Vũ ngồi ở sau thấy vậy nên nói đỡ

" xin chào lớp trưởng Bảo Trang, T.Di tính tình vậy rồi bạn đừng buồn nha. Rất vui khi được làm quen với bạn "

" ừ, không sao, vô tiết rồi học thôi "- B.Trang mỉm cười rồi quay lên thì Ái Vũ liền úp mặt xuống ngủ, với lí do là tối hôm qua bạn hack các công ty làm ăn bất hợp pháp này kia nên giờ ngủ bù. T.Băng thì ngồi viết nhạc. T.Thanh thì lôi ra một tập tài liệu hồ sơ của công ty ra tranh thủ sử lí. T.Di thì đọc sách

--- Đến tiết 2---

Có một đứa rảnh rỗi, ngủ no con mắt rồi, thức dậy là phá phách người khác. T.Di đang đọc sách, đến khúc hấp dẫn thì bị gián đoạn bởi cục giấy nhỏ do con ngồi ở sau ném lên. Nội dung như sau: " Ê Di, vô đây thi phải làm gì đó chứ? ở không cả ngày chán lắm. Cùng nghĩ sao? " T.Di đọc xong thì trả lời " thiên cơ bất khả lộ " gấp lại rồi ném xuống dưới. Con nhỏ ở dưới đọc xong rồi lại chép " con yêu nghiệt, nói ra coi. Bày đặt thần bí chỉ cho trí tò mò của ta khơi dậy rồi nè "- Và rồi cuộc chiến"chọi giấy " bắt đầu. Đang chọi gây cản thì một giọng nói " trầm ấm " vang lên

" NÈ, hai em kia đứng lên, tại sao trong giờ của tôi lại dám làm chuyện riêng? "-Đây là giọng nói " trầm ấm " của sư thầy... à không, ông thầy dạy môn vật lý.

" xem ra các em không biết tiếng tâm của tôi rồi, nói xem hai đứa tên gì? "

" Dạ thưa thầy, em tên Vũ xinh đẹp, và đó là bạn Di dễ thương nhưng thương không dễ "- Ái Vũ nói xong liền bị T.Di nhìn muốn chảy áo

" em giỡn mặt với tôi à?, em có biết tôi là ai không? "- thầy

" thưa thầy, em mới chuyển về đương nhiên là không biết thầy rồi "- Ái Vũ bình tĩnh trả lời

" Đúng vậy, hơn nữa chúng em sao lại dám giỡn mặt với thầy được ạ? chúng em là đang giỡn với nhau thôi mà "- T.Di nói kèm với ánh mắt vô (số) tội. Chuông báo hết tiết học vang lên, ông thầy tức giận nói

" hừ, hai em được lắm. Do mới chuyển trường nên tôi tạm tha, lần sau không được tái phạm hiểu chưa? Lớp nghỉ "- Thầy nói rồi bước ra

" tụi em được từ nhỏ rồi thầy ạ, cảm ơn thầy quá khen... "- Ái Vũ nói với theo

Cả lớp nhìn 2 đứa với con mắt khác. Vì lần đầu nghe giới thiệu tưởng 4 đứa là du học sinh thì nhất định sẽ chảnh nhưng giờ thì suy nghĩ đó bỏ hết. Giờ ra chơi, bọn con gái lớp 10A2 tụ họp lại một bàn tám và nói chuyện với 4 đứa, à không chỉ có 3 đứa, vì T.Di vẫn chăm chú đọc sách hơn, hỏi tới thì gật đầu cho có

" công nhận lúc đó bà ngẫu nhiên nha... nhớ lại cái mặt đáng thương của thầy thật là mắt cười "- B.Trang khen tài năng của 2 đứa, Ái Vũ nở lỗ mũi

" cả lớp ai cũng không thích ông thầy đó "- Bạn học

" ồ, thật sao? "- T.Băng

" mà tại sao? "- Ái Vũ

Trong khi cả đám buồn đưa lê nhộn nhịp, thì T.Thanh quan sát B.Trang, một hồi lòi T.Di đi...

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Cảm giác thân quen

Sau một hồi quan sát B.Trang, T.Thanh chợt nhớ ra gì đó, liền kéo T.Di ra ngoài. Đến sau trường, 2 người đứng dưới gốc cây cổ thụ to để nói chuyện

" Di Di, chắc hẳn bà con nhớ cô bạn ngày xưa chứ? ngày hôm nay, tui cảm giác như được gặp lại một lần nữa "- T.Thanh nhìn T.Di. T.Di cười nhẹ trả lời

" bà nghi ngờ đúng rồi, không phải trùng tên hay người giống người đâu! "- T.Di

T.Thanh nghi ngờ hỏi- " Thật không? sao bà biết? "

" tui có bao giờ nói dối bà không?. Thật ra từ khi ngồi kế Trang tui đã có cảm giác đó rồi, đã cho người điều tra gấp, kết quả thì như bà đã biết "- T.Di

" ừm. "- T.Thanh nhìn xa xăm lên bầu trời, 2 người ngồi tựa vào cây cổ thụ, cùng suy nghĩ về quá khứ mà không biết ở trên cây có 1 thân ảnh đang nhìn xuống hai người. Đang thả hồn theo gió với mây, chợt điện thoại T.Di reo. T.Thanh nhìn ý muốn hỏi " ai gọi vậy? "- T.Di hiểu nên trả lời

" là Ái Vũ "- sau đó bắt máy

[Ái Vũ] Lô. Ê hai con kia, đang ở xá xinh nào rồi? Đột nhiên đi đâu vậy? làm kiểm này giờ một muốn chết rồi.. a..b..c..d..f? <# \$% & *.....- Sau khi tuôn một tràng, thấy bên kia im lặng nên hỏi

[Ái Vũ] Ê còn đó không? sao hỏi không trả lời?

[Di] mày nói xong chưa?

[Ái Vũ] ô kê mày nói đi. Where are you?

[Di] có một số chuyện. Lát gặp nói sau. Tao và Thanh đang ở vườn sau trường, lên lớp đi, chờ tụi tao 5 phút - cụp- lại chưa cho đối phương trả lời mà đã tắt máy

--- Chỗ Ái Vũ ---

" sao rồi? tụi nó đang ở đâu? "- T.Băng

" sau sân trường, nó kêu mình lên lớp trước "- Ái Vũ

" rồi sao mặt mày hằm hằm như thịt bằm nấu cháo vậy? "- T.Băng

" haizz... con yêu nghiệt Di Di đó. Nó cold vô biên mà độ vô duyên cũng vô đôi luôn. Tao chưa nói gì hết mà nó ngất máy ời. Đúng là cha mẹ sinh con trời sanh tánh, giang sơn dễ đổi mà bản tánh khó dời mà. "- Ái Vũ tuôn một tràng, T.Băng nhìn nó chăm chăm

" lần đầu tiên thấy mày nói một câu nghe hoàn chỉnh đó haha "- T.Băng nói rồi bước đi trước, Ái Vũ lờm lờm theo sau

Màn nói chuyện của hai người được thu vào tầm mắt của 3 chàng trai

--- chỗ T.Di ---

Sau khi đi được vài bước thì hắc xì liên tục, Thanh nhắc nhở

" về nhà đừng tắm trễ quá, hình như mày cảm rồi "

" haha cảm cúm gì đâu. Chắc hai con yêu nghiệt kia đang rửa tao đấy "- T.Di cười hiêm. Nụ cười ấy vô tình làm một người bị đơ

--- trên lớp---

Bước vào lớp là đã thấy 2 con nhỏ đang ngồi chễm chệ trên ghế. 1 đứa thì tập trung ăn, 1 đứa thì tập trung chuyên môn: chơi game. Thấy Di và Thanh vào liền nói

" Tụi bây đi đâu mới về đấy? Định đánh lè à mà không cho tụi này biết "- T.Băng

" ừ, đúng đó. Có một chuyện quan trọng vô cùng nên không muốn cho 2 đứa bây đi chung "- Thanh nói giọng láo vô cùng

" A tụi mày gan lắm, đi đâu? nói mau, thành thật khai báo sẽ được khoan hồng "- Ái Vũ

" Wa-shing-ton City, đi không? "-T.Di (WC)

" Ừ thì không, sao không nói để người ta đi kiếm "- Ái Vũ

" vậy có điện thoại để trung hả? "- T.Di

" đúng là hết đường với mày luôn á Di "- T.Băng

" hai bà ngồi xuống ăn đi nè "- B.Trang

" Nhanh, nhanh không con hạm nó nạo hết "-Ái Vũ

Sau khi phát ngôn, Ái Vũ vội rời khỏi chỗ trước để đảm bảo toàn mạng, T.Băng nghe vậy la lên

" Con kia, không muốn sống nữa à? đứng lại cho bà!! "- T.Băng

" ha, ta đủ thông minh để hiểu là có nên đứng hay không, ple..."- Ái Vũ

Màn rượt đuổi ban trưa bắt đầu...

--- Lớp 10A1 ---

" haizz... chán như con gián nằm trên cái máng "- T.Phước

" A a aiss... ta buồn chán lắm rồi, có gì làm không? "- T.Phước

" Anh Dũng à anh Dũng ơi, anh Dũng đẹp trai xinh gái ơi "- T.Phước

Vâng, xin giới thiệu " Hót Boy " của chúng ta đây. Tình hình là Anh Dũng đang giải bài toán đố cùng Thiên Nhã và Minh Duy, còn Thiên Phước không có gì làm nên ngồi tự ki thời.

" này rảnh rồi không có gì làm đi đâu đi, ở đây ám tụi tao quài "- M.Duy

" đi cho tụi tao nhờ "- T.Nhã

" tụi mày được lắm, bạn bè mà đuổi tao như đuổi tà vậy á "- T.Phước

" tụi tao được từ nhỏ rồi, khỏi khen "- M.Duy (phát ngôn nghe quen quen nhỏ?)

" Ày tao biết tao không cãi lại mày. Mà cho tao làm gì đi, chán lắm ời, phóng hỏa, đập nhà gì cũng được "- T.Phước

" Ủa, dĩ mày đi đập đầu vô tường đi, tao hứa là sẽ cúng cơm đầy đủ cho mày everyday luôn "- A.Dũng

" mày... được lắm "- T.Phước giận đỏ mặt đùng đùng bước đi ra

" cảm ơn quá khen "- T.Nhã (châm đầu vô lửa)

T.Phước vừa bước ra thì thấy....

" Ê con kia đứng lại đó "- T.Băng la hét

" Chị đẹp chứ không có ngu nhá "- Ái Vũ

2 con người kia chạy qua cửa lớp. Tình cờ T.Phước vừa bước ra, thấy 2 người mắt anh chàng sáng lên, quay qua tụi bạn

" Ê gái đẹp kìa tụi mày "- T.Phước

....

--- qua... qua... qua... ---

Một khi lời nói không còn giá trị là thế. 10 giây trôi....

" haha anh mày đã giải ra rồi, chú em còn non lắm "- Minh Duy cười vỗ vai Anh Dũng

" do may mắn thôi người anh em ạ "- A.Dũng

" Dám chơi dám chịu "- M.Duy

" không nên đổ thừa hoàn cảnh "- T.Nhã

.....

Và cứ thế các chàng đã bỏ rơi chàng hotboy của chúng ta, để anh ấy ngồi một góc trông nảm rồi.

Một ngày nữa lại trôi qua. 4 đứa về căn biệt thự của mình và mọi thứ đều ổn, trừ Ái Vũ và T.Băng

" Ê con kia đứng lại đó "- T.Băng

" Ngu đứng lại cho mi cần à? " Ái Vũ

----- (t/g: Nhảy lăm...)-----

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Cuộc đụng độ với các hotboy (p1)

<< Một buổi sáng tinh mơ, chợt nghe tiếng hét ở đâu vọng vào >>

" Aaaaa... trể rồi kìa, dậy nhanh đi tụi mày "- T.Thanh giật mình thức dậy, nhìn đồng hồ, đã 6h45 phút liền kêu lên. Hậu quả là " phịch " được hưởng nguyên cái gối vào mặt. Và người ném không ai khác là T.Băng

" trời đất thánh thần thiên địa lời oi... "- T.Thanh tuôn 1 tràng

T.Di đang ngủ nghe ồn ào, tỉnh mộng thấy cảnh hỗn độn thì ra tay đẹp loạn

" = DẬY NHANH TA CHO 2 NGƯỜI 5 PHÚT = "-Cái loa vừa phát làm 2 đứa đang trên mây chợt bị rớt xuống. Hốt hoảng vội dậy làm vệ sinh cá nhân. Buổi sáng của các tỷ là thế đấy. Vậy là vô học muộn (7:05 rồi cơ mà)

" haizz, leo tường thôi mấy you "- Ái Vũ

" ok- cặp à, cung vào trước nhé "- T.Băng

Sau đó 4 cái cặp đáng thương được chủ nhân quăng vào trong trước

" Bạch... Bạch.... Bạch... bốp... ui da "

Một tràng âm thanh độc-lạ vang lên

--- Phía bên kia bờ tường ---

" Ấy da, ở đâu rơi xuống mấy cái cặp vậy nè trời, làm tàn phai nhan sắc anh mày rồi. Cặp à cung có biết cái gương mặt này anh cung như trứng húng như hoa không hả? A..B..C...D..E..F...."- T.Phước tuân một tràng tự sướng, 3 chàng còn lại chỉ biết đứng nhìn lắc đầu...

" hàng hiệu đây... của con gái à?... hình như nhãn này chưa có ở Việt Nam, hàng của Pháp thì phải?!"- M.Duy cũng sờ 1 tràng

--- bên 4 đại tỷ ---

" 1 2 3 cùng phóng nha "- T.Thanh

" OKE "- 3 đứa còn lại

" three... two... one...- ủa sao còn đứng đây? "-T.Thanh thắc mắc

" Ủa mày nói 1 2 3 sao mày đếm 3 2 1 nên tao không nhảy "- T.Băng

" Đám yêu nghiệt tụi mày... hừ... nhảy đi..."- T.Thanh nói rồi cả đám phóng lên, trèo qua và tiếp đất nhẹ nhàng (t/g: nghe dễ nhớ?. T.Di: đương nhiên, cao thủ mà lị)

Các chàng trai đang luyện thuyền trò chuyện, chốt ở đâu rớt xuống 4 mỹ nhân. T.Phước trầm trồ.

" hôm nay đĩa bay hỏng cửa hay trục thăng gãy cách mà toàn " hàng xịn " rơi xuống trước mặt mình không vậy ta? "- T.Phước

" Ăn nói hàm hồ. Trả cặp đây, định trộm hay sao mà cầm quai dì? "- T.Thanh giật lại cặp trên tay người đứng trước mặt, nhưng giật không thành công, cảm thấy người này chẳng ưa nổi ở đâu cả

" à thì ra thủ phạm là cô à... hay muốn gây sự chú ý của bốn thiếu gia đây? "- T.Phước

" đúng là chẳng ra gì, rảnh rồi thì đi bệnh viện khám đi ha "- T.Thanh khinh bỉ

" ý cô là sao đây?"- T.Phước

" ha, chẳng những bị ASTM mà còn ngu ngốc nữa, chắc chắc. nếu tin này đồn ra thì có lẽ..." bỏ lửng giữa câu cho tăng thêm phần hấp dẫn thì thấy T.Di đang nhìn cô nên đánh ván cuối cùng

" được rồi, bốn tiểu thư không chấp nhận với những tên bệnh hoạn, tạm biệt, hẹn ngày không tái ngộ "- T.Thành giật cặp trên tay T.Phước rồi cùng cả đám rời đi

Nãy giờ 3 nàng và 3 chàng được xem phim hài miễn phí, sau khi kết thúc một cách lãng xẹt thì " sugar me, sugar you " thôi

Đội cho 3 nàng đi khỏi thì 3 chàng đứng cười một cách rất mất hình tượng (nãy phải nhịn để giữ hình tượng trước mặt các nàng)

" tụi mày còn cười à, đập dính vách hết bây giờ "- T.Phước giận đỏ mặt quát

" hahaa... thôi nào bớt giận, đừng nóng, hạ hỏa "- M.Duy vừa cười vừa xít xoa thẳng bạn

" đừng vì giận gái mà chém bạn thế chứ "- Anh Dũng còn châm thêm dầu vào lửa

" tụi mày đứng lại cho ông "- T.Phước la lối một cách oan ức và chạy theo 3 tên yêu ma trước mặt

" nếu chú muốn trề thì đứng đi, tụi này đi trước "- M.Duy

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cuộc đụng độ với các hotboy (p2)

-- 4 nàng ---

"chết rồi, trễ gần nửa tiết luôn, ừ tiết này học môn gì thế?" - Ái Vũ hỏi một cách ngây ngô

"chắc chắc... nếu hỏi về việc học, việc quản lí thì cho qua đi ha. Còn nếu hỏi về hệ điều hành là gì, trong máy tính gồm có những cái gì, phần mềm gì đang hot thì mày nhanh nhẩu lắm..." - T.Di đang thuyết giảng thì...

"Sì tốp đi boss. Ta biết trình độ của ta mà haha... vì quá cao siêu nên khi nhắc đến ai cũng phải lắc đầu và nể phục" - Ái Vũ tự sướng y chang con tự kỉ. T.Thanh và T.Băng lắc đầu

"tội con nhỏ đẹp mà điên"

"haha giống như vậy đấy?" - Ái Vũ chưa tiêu hóa hết nên còn sản khoái, nhưng khi hiểu rồi thì

"ê 2 con kia, tội mày chán sống à?" - Ái Vũ

"Hừ hỏi ngu, đương nhiên là muốn sống rồi" - Băng kèm theo một cái nhìn khinh bỉ

"Láo nhõ. chết với bà?" - Ái Vũ xắn áo hùng hổ, T.Di liền cản

"Đừng rồi. Hôm nay chúng ta học môn công nghệ thông tin đấy"

"Ây chết rồi, môn học yêu thích của ta. Tại các ngươi cả đấy. Hừ..." - Ái Vũ đôi 180 độ

Cái màng "dù trễ vẫn buồn đưa chuột" của các nàng đã được khán giả "đặc biệt" đón xem từ đầu đến cuối luôn

"Ê cún, đã trễ vậy mày còn đứng đây ngắm gái hả?" - MDuy

"chứ mày cũng đứng đây thôi nói ai?" - A. Dũng

"Ừa, bộ mày không thấy cái đám con gái lúc nãy à?" - T.Phước

"bộ không phải sợ đụng độ rồi cãi không lại nên trốn à?" - T.Nhã nói trúng tim đen, T.Phước cà lúp báp

"gì... gì... chứ... tao...tao...mà sợ, tui.. tui nó là ai mà.... mà anh mày phải sợ?" - T.Phước

"Ừ, không sợ thì thôi là gì lắp báp như gà sắp đẻ dỉ?" - M.Duy chọc

"gì chứ? anh mày là ai, là ai?" - T.Phước

"là một tên khủng tự vỗ ngực xưng tên" - A.Dũng trả lời

"Bậy. Anh mày là một người yêu cái đẹp quý cái xinh... tại nhỏ đó xinh đẹp nên tao nhường đó chứ, chứ gặp đứ khác tao chấp 10 con luôn... cơ mà 10 con mà gặp mình là y như rằng đồ mặt tía tai có nói được câu nào đâu..."

Lo mãi mê "Văng lựu đạn" mà có hay rằng mấy thằng bạn chỉ cốt nó đi từ đời nào

"ơ kia... đọi tao..."

--- lớp 10A2 ---

Vì mấy thím trọng sĩ diện nên không trốn vào mà đường đường chính chính vào cửa trước luôn

"Thưa thầy em vào học trễ ạ" - Bạn học Ái Vũ giả nai trước mặt ông thầy. 4 đứ cuối chào đồng loạt

"thưa thầy, em thành thật không muốn đi trễ như vậy. Nhưng vì "chiếc công nghệ" của em bị bị bệnh nên em phải chữa cho nó rồi mới đi học, trên đường tung tăng đến trường thì tui em gặp 4 thằng cả tung nên mới trễ như thế này đây ạ" - Ái Vũ là học trò cưng của thầy nên nói thế nào ông cũng tin răm rắp (tuy chưa vào học đầy 1 tuần nhưng Ái Vũ đã là học trò cưng của thầy vì trình độ máy tính cao siêu của cô)

"e hèm được rồi, lần sau chú ý không tái phạm nữa nghe chưa, còn 3 em thì sao? các em có biết như vậy là phạm quy quy định của trường rồi không.. em có biết là..... em có biết là..... và em có biết là..." - thầy

"stop here... từ từ thầy ơi nghe em nói" - T.Băng nhắc nhở

"thầy kính mến em đã thuộc lòng 4 chữ "em có biết là" của thầy rồi ạ, sau này mong thầy chỉ giáo thêm ạ" - T.Di

" thầy có thể cho tụi em về chỗ chưa ạ? vì đi chung với bạn học Ái Vũ đây nên mới bị trễ lây đây ạ "- T.Thanh

" được rồi lần này tôi tha, lần sau sẽ bị phạt, nhớ chưa "- Thầy

" dạ cảm ơn thầy "- đồng loạt

--- chỗ các chàng---

khi đi ngang lớp 10A2 thì chợt tình cờ nghe

".....trên đường tung tăng đến trường thì tụi em gặp 4 thằng cà tung nên mới trễ như thế này đây ạ "

Nghe xong khuôn mặt 4 chàng từ đen chuyển sang tím xong lại đỏ (như tắc kè hoa vậy trời) trong lòng có vài dòng suy nghĩ

" các cô được lắm, thù này tôi sẽ trả nếu không tôi không mang không mang... à mang họ Mã, hừ... " (t/g đã lướt bót mấy câu tự sướng của cậu)

" cô gái này thú vị nhỉ... "- M. Duy (t/g: cho ta hỏi, thú vị khi bị chửi hay bị chửi thấy thú vị vậy Duy? Duy: đang rồi, thôi chọn cả hai vậy!)

" Bộ độ đẹp trai của mình giảm rồi hả ta? sao cô ấy lạnh lùng như không thấy vậy nhỉ?... "- thắc mắc của Anh Dũng (t/g: không cần lo đâu Dũng ạ! Dũng: sao vậy tác giả? t/g: đẹp trai nhưng không bằng chai mặt mà. Dũng lo, với gái lạnh lùng thì phải dùng bộ mặt dày mới có tác dụng! Dũng:.....3 chấm lờ)

" Cô ấy dễ thương thật, nếu ngày nào cũng được nựng gương mặt đó thì... "- tự nhiên nghĩ đến đây T.Nhã lại đỏ mặt ngượng ngùng

Ôi trời ơi, các chàng trai của tôi ơi mau về Trái Đất nhanh, núi lửa trên sao thủy sắp phun trào rồi kia, chỉ còn 15 phút nữa thôi là hết tiết học rồi...

--- lớp 10A1---

" thưa cô em vào trễ "- Cả đám

" sao vào trễ... "- Cô

" Tại... không sớm nên trễ á cô "- T.Phước

" em giống với tôi à? học sinh giỏi? "- cô

" em không dám ạ "- T.Phước

" là hội trường hội học sinh các em phải biết..... các em..... "- cô đang thuyết giảng bài ca em có biết thì

" stop here... các em đã biết rồi nên sẽ không cần biết nữa, cảm ơn cô đã nhắc nhở, em sẽ không đi muộn nữa. Cho em về chỗ nhà cô "- MDuy, học sinh gương mẫu đã lên tiếng thì cô nhất định tin ngay

" được rồi, tha cho các em lần này, về chỗ đi "- cô nhẹ dạ cả tin rồi

" các em xin hứa nếu có hứa sai ngày mai em hứa lại "- Anh dừng lí nhí trong miệng

" em nói gì đó Dũng? "- cô

" dạ em nói hôm nay trời thật đẹp và cô... "- Dũng lắp lửng bỏ câu thì cô chen ngang

" được rồi, cô biết mà, em ngồi đi "- cô cười tươi không cần tươi vì được trò xinh trai khen luôn cơ đấy

(A.Dũng: cô ơi em muốn nói là " trời hôm nay thật đẹp và cô ơi hình như cô cầm lộn sách thì phải.. " haizzz.. thấy cũng tội mà thôi cũng kệ)

vậy là các chàng thoát ải của " mỹ cô " ngồi chừng 5 phút thì hết tiết 1.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

--- Lớp 10a2 ---

" Oai oai oáp... "- BĂNG ngáp ngắn ngáp dài

" mày làm gì mà ngáp như chưa từng được ngáp vậy? "- T.Thanh ngồi kể khó chịu hỏi

" chứ cái tiết học gì chán phèo như cây bèo vậy đó "- T.băng lười nhác trả lời

" chỉ được cái ăn cái ngủ là hay "- Thanh

BĂNG nghe xong " RẦM " đập bàn " nhẹ " nhẹ " thôi. Quát " nhỏ " nhỏ " thôi

" Ê nhỏ, mới nói gì đó, nói lại chế nghe cung "- BĂNG đánh đá hỏi

2 đứa đang đấu võ mồm, đột nhiên có 1 tiếng " dịu dàng " thì truyền tới

" T.BĂNG EM LÀM GÌ ĐẤY. ĐỨNG LÊN CHO TÔI "-cô

BĂNG nhìn thanh xong đứng lên

" cô kêu em ả!? "- BĂNG

" đúng vậy. Em hãy dịch bài thơ này ra cho tôi "- cô

BĂNG là đứa dốt thơ. Quay qua kim đồng minh mà đồng minh bận hết ời. Nên liếc 1 phen dịch đại.

" một mai anh đi theo người khác. Em chẳng buồn cũng không khóc đâu anh. Lòng ngâm ngùi cầm chai axit. Tự hỏi rằng 3 lít đủ không anh? "

Giọng thơ đầy chất xúc tác khiến cô nghe xong muốn xúc tác mà đá bay nhỏ ra ngoài.

" em học như vậy à?... "- cô lại tiếp tục bài ca " em như vậy à ". BĂNG đứng như trời trồng. Mắt nhìn đồng hồ, tai đang thăm dò và miệng bận đếm ngược

" 5 4 3 2 1... year... cún cùi thoát cũng thì (cuối cùng thì cũng thoát) haha ta đã đợi giây phút này lâu lắm rồi "- BĂNG vừa nghe chuông kêu thì xúc động mà dẫn tăng động, hết tiết nên cô giáo không trách phạt nhỏ nữa. Vậy là ra chơi, cả bọn đang chuẩn bị xuống căn tin lấp chỗ trống trong bao tử.

--- căn tin ---

Dưới đây khá ồn ào, 4 nàng đi cùng với Bảo Trang mà Minh Luân (lớp phó) đi kìm một cái bàn trống

" a a thấy rồi ta xí trước "- BĂNG

" a ta cũng thấy vậy. Chỗ này là của ta "- Ái Vũ cũng không kém

" không ta có mắt ta thấy trước nó là của ta "- BĂNG giờ giọng lí sự cùn

" vậy ý của người là bọn này không có mắt à? "- Thanh nhập bọn

Vậy là 3 cái mồm góp thêm phần nhộn nhịp, T.Di chỉ nhìn rồi lại chỗ ngồi với B.Trang

" các bạn ăn gì, mình lấy cho "-M.Luân

" ừm. lấy cho mình chai nước ngọt được rồi, cảm ơn nhé "-B.Trang cười làm bạn Luân của chúng ta đỏ mặt luôn rồi, quay sang T.Di

" nước suối được rồi. Cảm ơn "- T.Di nói xong định quay qua tìm 3 nhỏ kia nhưng 3 đứa đi bu mua các thứ rồi ôm 1 đồng lại bàn. Ấy quả thật nội công thâm hậu mà, đồng như thế mà mua được cũng hay. (Ái Vũ: quá khen quá khen, tỷ dùng mỹ nhân kế đấy cung ; t/g: oa giỏi thật, nếu mỹ nhân kế không thành công tỷ sẽ dùng chiêu gì? ; Ái Vũ: bạo lực kể! ; t/g: bài phục)

" Nè Di Di mày ăn gì đi. Sáng giờ mày chưa ăn gì mà? "- Ái Vũ nhắc nhở

" Ừ... "- T.Di

" À BĂNG này, bài thơ bài thơ lúc nãy bà nhắc được từ đâu vậy? "- Trang hỏi 1 cách rất đều làm cả đám cười nhìn BĂNG. Mọi người nói chuyện trên trời dưới đất cho tới khi...

" hừ, một đám chẳng ra gì "- một giọng nói khinh bỉ vang lên. Vì giọng nói hơi lớn nên gây sự chú ý cho mọi người rất nhiều, 1 sự im ắng bất bình thường trong đây. Cả đám vẫn vô tư nói chuyện và không thèm để ý đến nhân vật này khiến người ta tức đỏ mũi

Nhân vật mới này tên: Hình Thẩm Yên. Con gái hiệu phó trường Thiên Vương này- thích chiến tranh, giành giật. 2 con nhỏ đi kể cô là 2 con nhỏ có tính cách y nhau là Thu Hạ và Doanh Doanh.

Không biết cố ý hay cố tình mà cả bọn chọn bàn gần đám T.Di để kiếm chuyện. Lúc cả đám vừa ngồi xuống thì căn tin bỗng òa lên bởi sự xuất hiện của đám tử đại hotboy gì đó... Cả đám của bọn hắn đi ngang qua bàn đám T.Di ngồi, thì chỉ nhìn, T.Di thấy được ánh nhìn đó (T.Di: ta ghét ánh nhìn đó t/g à... ")

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

... Dưới sân trường...

Hiện tại là bọn nó đang bị chặn đường, không ai khác chính là Thẩm Yên

" e-hèm. à bạn gì ơi. Có chuyện gì không "- B.Trang

" Đương nhiên là có rồi, nếu không cũng không đứng đây tốn thời gian "- Thẩm Yên

" vào vấn đề chính đi "- Di

" tụi tao tới đây là để cảnh cáo tụi mày đó "- Thu Hạ

" Ở mai gót, đây có phải là học sinh trường Thiên Vương không "- T.Băng

" hừ, phải thì đã sao hả? "- Doanh

" À thì ra trường Thiên Vương này lại có một nhóm học sinh vô văn hóa vậy à? bạn có biết không, khi giao tiếp với người khác mà nói chuyện kiểu như bạn người ta cho đá vào mồm lâu rồi "- T.Băng nói một lèo làm tụi nó trợn mắt

" cô... cô nói gì? có ngon nói lại coi "- Doanh

" Oh thật là tội nghiệp, đẹp mà bị điếc "- Thanh đá điều làm cô ta vô cùng tức tối, Doanh Doanh định xông lên thì Thẩm Yên cản lại

" bình tĩnh đi, mắc công người ta lại bảo là vô văn hóa "- Thẩm Yên cố ý châm chọc lại, nhưng với bọn nó thì không đáng miligam nào cả.

" biết thì tốt, mời nhường đường "- Ái Vũ

" từ từ nào, chúng ta còn chưa nói gì mà... "- Thẩm yên

" nói mau đi "- Di

" ha, đúng là một đám không ra gì, chúng mày có biết tao là ai không? gặp tao mà còn dám cứng mồm cứng miệng, vừa mới đến đã gây náo loạn, còn dám nói chuyện với hội học sinh, các người quá trơ trẽn "- Thẩm yên

" cô ta đang nói ai vậy? hội học sinh là ai? "- Băng

" không biết "- Ái Vũ trung cái bản mặt ngáo vô cùng nhìn đồng bọn

" hội học sinh gồm 8 thành viên, 4 anh chị ở khối trên thì không đáng nhắc đến, nhưng 4 nam học sinh của lớp 10A1 bọn họ rất nổi tiếng, cả 4 người đều đẹp trai, thông minh, tài giỏi, lại có gia thế lớn, có rất nhiều người mến mộ "- B.Trang trang thuyết trình về thành phần nổi tiếng cho bọn dốt thông tin kia nghe

" hoàn hảo vậy sao? "- T.Thanh

" hơ, vậy thật muốn gặp cho biết "- Băng

" cái đám đó nói mình nói chuyện với hội học sinh kia... không lẽ... "- Ái Vũ đang nói giữa chừng, bỗng từ sau có tiếng nói lớn

" Này các bạn kia, đến giờ vào học rồi sao còn chưa lên lớp... "- T.Phước đi trước, sau lưng là 3 chàng hotboy Anh Dũng, Minh Duy và Thiên Nhã. Cái bọn Thẩm Yên thấy trai tới là liền thay đổi 360 độ

" đó đó, bọn họ là người của hội học sinh đó "- Bảo trang chỉ cho cả đám nhìn

" à... ra là cái bọ cày này, đẹp ở đâu ra chứ? "- T.Thanh

" Ê cô nói gì đó hả? có phải mắt cô có vấn đề rồi không? "- T.Phước lại bay vào cái lộn với T.Thanh

" mắt tôi không hề có vấn đề, là do bộ não của cậu bị hỏng nặng, cứ ảo tưởng là mình đẹp trai không ai bằng, hơn nữa còn bị mất khả năng nhận thức, còn 8 phút nữa mới vào học mà cậu bảo là đến giờ lên lớp, phé vật "- Bị T.Thanh nói đến hết đường cãi, đành ôm cục tức rút quân về đứng cạnh đồng bọn, tưởng được đồng bọn bao dung, ai dè còn bị sát muối vào vết thương

" Nhục chưa con..."- T.Nhã

" phụt..."- Cả bọn che miệng nén trợn cười, T.Phước tức đến đỏ mặt tía tai

" E-hèm, ruốc cuộc mọi người tụ tập ở đây làm gì? "- M.Duy lấy lại phong độ, nhưng ánh mắt vẫn luôn lén nhìn ai đó...

" không có gì, chỉ là chào hỏi bạn mới thôi "- Thẩm Yên tỏ vẻ thân thiện

" Ừa... tao mắc ói quá bọn mày ă, chắc đồ ăn tao ăn vô phải phun ra hết quá "- Bỗng miệng làm như sắp ói đến nơi, bọn kia bị chọc cho nhột nên nhăn mặt liếc xéo bọn T.Di

" Ở đây không khí bản quá, mình về lớp thôi "- T.Di nhìn Anh Dũng bằng con mắt lạnh lùng rồi quay đi, M.Luân, B.Trang, T.Thanh theo sau, còn T.Băng với Ái Vũ là lười chọc tức bọn Thẩm Yên một phát nữa rồi mới chịu khoác vai nhau rời đi..

Anh Dũng sau khi nhìn người ta đến no con mắt rồi mới hoàn hồn lãnh đạm rời đi, M.Duy và T.Nhã cũng đi, còn T.Phước tranh thủ xã giao với bọn Thẩm Yên vài câu rồi cũng về lớp

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

--- Biệt thự của tứ đại - phòng khách ---

Hiện tại T.Thanh đang nằm dài trên sofa chuyển kênh ti vi liên tục, Ái Vũ mãi mê với cái laptop, T.Di bắt chéo chân cầm tai phone đọc sách, còn mỗi T.Băng nàng chán chường chẳng biết phải làm gì, nhìn chung quanh ai cũng có việc riêng. Cô quyết định tấn công T.Thanh, cô cười tươi chạy tới ngồi trước mặt T.Thanh

" tránh ra coi con heo này "- T.Thanh

" Chắc... tao nói mày nghe nè.. "- Băng lấy cái điều khiển TV trên tay T.Thanh tắt TV rồi ném sang một bên- " mày có thấy đói không? "

" mới ăn còn gì "- T.Thanh

" ăn có nhiều đâu... đi ăn đi "- Băng

" haizzz... tránh ra đi..."- Thanh mạnh bạo đẩy nhỏ ra

" Ê tao tìm ra rồi đây..."- Ái Vũ quay màn hình laptop ra cho mọi người xem, T.Di ngóc dậy tháo tai phone, T.Thanh cũng ngồi dậy

" nhỏ kiểm chuyện tại mình hồi trưa là Hình Thẩm yên, con gái hiệu phó trường mình, ngoài ra còn là người trong hắc bang, nên cẩn thận đề phòng "- Ái Vũ nói

" hèn gì người như cô ta mà lưu lại được trong ngôi trường danh tiếng kiểu đó "- Thanh

" ê Di Di người nghĩ sao "- Ái Vũ

" không có cảm nghĩ gì, không đáng để ý "- T.Di nhàn nhạt trả lời

" haizaaa... mấy thím đi ăn đi, đi ăn tối đi... tao đói sắp chết rồi "- Băng

T.Di nhìn đồng hồ rồi gấp sách lại

" 6h30 phút rồi, đi ăn thôi "- T.Di lên lầu thay đồ

" yeee... đi ăn, go go go "- BĂNG hào hứng tung tăng về phòng. Ái Vũ và T.Thanh nhìn nhau lắc đầu rồi cũng về phòng thay đồ

--- mấy phút sau ---

Có ai than đói mà lại chuẩn bị trễ nhất kìa "- Ái Vũ châm chọc

" Sì, đi thôi đi thôi "- BĂNG bỏ ngoài tai rồi tung tăng đi ra

- Ái Vũ lái con Infiniti G37, vị trí ngồi như cũ, phóng nhẹ nhàng trên con đường đông đúc

" ở đây buổi tối cũng náo nhiệt quá nhỉ "- T.Thanh nhìn ra cửa xe

" ừ, rồi đi ăn ở đâu mấy thím? "- Ái Vũ một tay gạt cửa xe, nhìn 2 con người đằng sau qua gương chiếu hậu hỏi

" Cái gì? lái xe đi ăn mà không biết đi ăn ở đâu luôn? "-T.BĂNG

" hê hê... "- Ái Vũ cười trù

" ngã tư tiếp theo rẽ trái, 400m rẽ phải, 10m sau ghé Shri Sestaurant "- T.Di nãy giờ im im chính là để tra google hơ hơ

" ok boss "- Ái Vũ hăng hái đạp ga phóng vút đi

--- nhà hàng ---

4 nàng " soang choảnh " bước vào, nhân viên vừa đưa đến bàn trống thì đập vào mắt chính là 4 thân ảnh của 4 chàng " hotboy " đang ngồi cười đùa, 4 chàng thấy 4 nàng liền đập tắt nụ cười trên môi, 2 bên nhìn nhau đơ mấy giây

" chúng ta... nên đi thôi "- T.Di quay mặt đi trước, nhưng T.BĂNG đã kéo lại

" lờ tời rồi thì ăn đại đi, tao đói đến hết lét được luôn rồi này, mặt bọn họ, đừng để ý là được rồi... ha!! "- T.BĂNG lay lay tay T.Di cố làm mặt đáng yêu...
Đương nhiên là cái mặt đó chẳng có tác dụng gì, nhưng T.Di vẫn đồng ý ở lại ăn

Bàn các nàng và các chàng chỉ cách nhau một cái bàn khác

--- Nội bộ các chàng ---

" không ngờ là trùng hợp như vậy "- T.Nhã

" làm sao mà trùng hợp được kia chứ, chắc chắn là theo dõi chúng ta rồi "- T. phước cố ý nói lớn, nghiêng mặt sang bàn 4 cô nàng nhưng bên đó chẳng hề mấy may để ý đến các chàng, mà ngồi nói chuyện khá vui vẻ

" haizz... gặp oan gia rồi Mã huynh nhi "- M.Duy vỗ vai thẳng bạn châm chọc

" hừ, các ngươi không còn là anh em huynh đệ của ta từ lâu rồi "- T.Phước xua tay

" trời, Mã huynh giận dữ hả, sao đáng yêu quá vậy nè "-T.Nhã đưa tay định nheo má T.Phước thì bị hất ra

" haha... " T.Nhã và M.Duy cười chọc, T.Phước hậm hực, riêng còn 1 người thì hồn vía đã bay đi từ lúc thấy nàng rồi. M.Duy huơ tay trước mặt A.Dũng mấy cái cậu mới chịu hoàn hồn

" gì? "- A.Dũng

" đồ ăn dọn rồi nè cha "- T.Nhã

" nhìn người ta muốn rót con mắt luôn hà "- T.Phước

" không biết là tại lý do gì mà 2 người lại gọi chung món luôn nhỉ? "- theo lời của M.Duy, cả bọn nhìn vào đĩa Của A.Dũng rồi nhìn sang bàn của 4 nàng, hay thật, T.Di và A.Dũng 2 người cùng gọi beefsteak

--- nội bộ tứ yêu ---

T.Di đang cắt miếng bò, cảm giác như đang bị nhìn nên cô ngóc lên, quả thật, cả đám bên kia đang nhìn cô chăm chăm vào mình, mắt cô ánh lên tia lạnh nhìn A.Dũng làm cậu giật mình quay sang chỗ khác. Cả 3 đang ăn, ngó lên T.Di, theo ánh nhìn của T.Di nhìn sang bên bọn con trai, bọn họ đang ăn rất bình thường, cả bọn lại quay sang T.Di, cô đã không còn nhìn nữa, đang bỏ miếng thịt bò vào miệng... 3 đứa nhìn nhau khó hiểu

" gì vậy? "- T.Thanh

" tao cũng không biết "- BĂNG lắc đầu rồi nhai nhồm nhoàm miếng thịt

" tao cảm thấy là bọn đấy rất nguy hiểm, nguy hiểm hơn con nhỏ lúc sáng luôn "- Ái Vũ xoa cằm

" có phải dân đen không? nhìn thật không đơn giản "- T.Thanh

" phải không là chuyện của họ, không đụng chạm đến bà đây là ok "- T.Băng liên tục nhai, dù nhai vẫn nhiều chuyện được

" nhưng cũng không thể không công nhận là bọn đấy có tí nhan sắc "- Ái Vũ

" ừm... cái này tao công nhận "- T.Thanh gật gù

" haha đẹp thì có đẹp, nhưng có đụng không là một chuyện nhen"- Băng

" Chí lí, lần đầu nghe con Băng nó nói một câu chí lí "- T.Di cuối cùng cũng lên tiếng

" Ý là có thể kiếm ra nhiều tiền để mua đồ ăn cúng cho con heo là may hay không chứ gì haha "- Ái Vũ nói một câu làm T.Băng đen mặt

" nói lại chị nghe coi chừng "- T.Băng thủ sẵn cây nĩa trên tay

" T.Băng là con heo con... ple..."- Ái Vũ lè lưỡi trêu chọc, T.Băng phóng ngay cây nĩa hướng về Ái Vũ, cô dùng ly để cao không có nước đánh cây nĩa văng ra hướng khác, ai mà ngờ nó cắm ngay trên bàn của các chàng

--- nội bộ các chàng ---

" Pháp..."

" hú cả hồn "- T.Phước ôm ngực nhìn cây nĩa cắm gọn trên bàn

" ở đâu ra vậy? "- T.Nhã rút cây nĩa ra

" có phải... là mấy cô bạn đó không? "- M.Duy nhìn sang chỗ các nàng

Sau một hồi lí nhí tranh cãi xem ai là người sang xin lỗi, cuối cùng 4 nàng để T.Băng ra mặt. Cô liếc xéo 3 đứa còn lại rồi quay sang 4 chàng nở nụ cười niềm nở, điệu dàng bước tới

" ờm. cho mình xin lấy lại cây nĩa "- Băng giờ giọng ngọt ngào, cười hiền hòa chờ đợi câu trả lời của các chàng

" A a... các cô là muốn gây sự chú ý nên mới dùng cách này sao? hơ, nói một tiếng là được rồi cần gì phí sức, các cô nhìn thì cũng được mà, nên tự tin một chút thì con trai nó mới thích..."- T.Phước lại ảo tưởng rồi, tự sướng một lèo làm cho con Băng vốn không có kiên nhẫn bị phát hỏa

" nè cái cậu da trắng mắt to môi mỏng kia, cậu bị mớ hả? nghĩ sao nói bốn cô nương đây đi gây sự chú ý với mấy người hả, thời gian chị rất quý nên không có rãnh đôi co với nít ranh, hứ "- Băng nói xong giật lại cây nĩa trên tay T.Nhã rồi về chỗ. T.Phước bị nói đến biến sắc, đồng bọn lại có chuyện để đem cậu ra làm trò cười

" chắc, tội mày lắm, nhưng tao biết tao không giúp gì được rồi "- M.Duy

" xem như mày xui, chọc phải núi lửa haha "- T.Nhã

" chúng mày im hết cho ông "- T.Phước

" mấy cô nàng này quá không đơn giản "- A.Dũng trầm ngâm

" quả không đơn giản "- M.Duy cười nhẹ

--- nội bộ tứ yêu ---

Về đến chỗ cô đập nĩa xuống bàn rồi hừ một cái

" đúng là thứ điên khùng hết thuốc chữa, tưởng mình là ai chứ "- T.Băng

" Chửi hay lắm người anh em, tao kính mày 1 ly "- T.Thanh nâng ly vang lên cụng với T.Băng rồi nốc một hơi sạch

" kêu mày đi xin lỗi làm hòa chứ đâu phải kêu mày đi chửi? "- T.Di bắt mắng

" đúng đúng "- Ái Vũ hòa theo

" mày... sao mày không đi "- T.Băng

" tao á... tao là bê cổ luôn chứ nói gì "- Ái Vũ thần nhiên

" vậy mà dám nói tao "- T.Băng

" mà thôi bỏ đi, cheess "- T.Di nâng ly

" cheess..."

4 nàng húp ngum vang, vang này là do Ái Vũ lựa

" đúng là để người chuyên rượu đi lựa có khác!! "- T.Thanh xoay xoay ly vang đỏ trên tay

" hehe quá khen, quá khen "- Ái Vũ nở lỗ mũi

" đừng khen nó quá, hồi nó quảng lụ đạng là một "- Băng châm chọc

" mày còn muốn sống thì bớt nói lại một tiếng "- Ái Vũ

" ple.. Ái Vũ dữ như bà chẳng "- Băng thề lười

" còn mi là cái thứ heo tái sanh "- Ái Vũ cũng trề môi đá điệu

" uống mau còn về "- T.Di nốc một hơi hết sạch ly vang trên tay

--- nội bộ các chàng ---

" con gái người ta uống rượu, mình uống cocktail, có đứa còn uống cam ép nữa "- T.Phước chán chường nhìn ly cocktail trên tay mình

" Cam ép tốt cho sức khỏe! "- M.Duy lên tiếng bảo vệ ly cam ép trước mặt

" không uống được rượu thì nói đi, bởi vậy bọn này chẳng bao giờ được uống rượu khi đi với mày "- T.Phước trách móc M.Duy

" về thôi "- câu nói phát ra từ A.Dũng làm cả bọn quay sang nhìn

" sáng còn đi học "- A.Dũng cười nham hiểm rồi cả đám rời đi. Lúc đi ngang chẳng ai buồn để ý ai, cứ như đối phương là không khí

- Sau khi các cô ăn uống hả hê, thì kéo nhau đi hóng gió sau đó về biệt thự. Tầm 10h tối, sau đó thì lẳng ra ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

--- Sáng hôm sau tại biệt thự của tứ đại ---

Tình hình hiện tại là đã 6 giờ 40 phút, nhưng vẫn chưa ai có ý định sẽ thức. May thay, đại boss T.Di đã kịp thức giấc phá đảo giấc ngủ vàng của các thành viên còn lại, T.Thanh thì dễ rồi, còn T.Băng và Ái Vũ thì cần nội công lớn để gọi dậy.

Quả như suy đoán, 4 nàng lại tiếp tục quá khứ đi học trễ đầy tội lỗi của mình, 4 nàng đứng bên bờ rào quen thuộc, đồng hồ điểm 7 giờ 5 phút

" phóng cặp vô trước há "- Băng

" ừ... phóng thôi "- Thanh kéo cặp xuống rồi quăng vô

" bịch... bịch... bịch... bịch "- xem ra lần này âm thanh nghe ổn hơn rồi, Thanh đếm đến 3, cả bọn cùng phóng 1 lượt, qua hàng rào 1 cách dễ dàng

" ơ!?... "- Ái Vũ và cả bọn cùng đơ ra, sao đột này ông bảo vệ lại phát hiện ra vậy, còn đứng khoanh tay đợi sẵn nữa.

" tụi em, sách cặp theo tôi "

4 đứa nhìn nhau rồi thở dài lượm cặp đi theo ông bảo vệ khó ưa kia

--- Trước phòng hội đồng ---

Ở đây chả ai biết 4 đứa có gia thế ra sao nên sử phạt thẳng tay, kết quả 4 đứa bị đứng phạt trước cửa phòng

" tại sao ông bảo vệ có thể phát hiện ra bọn mình nhỉ? "- Băng nhíu mày nhìn cả đám

" chắc chắn là có người tố cáo rồi còn gì "- T.Thanh nhàn nhạt trả lời

" Di Di, mi gọi cho hiệu trưởng bảo miễn phạt cho bọn mình đi, tau mới chân chết rồi "- Ái Vũ thanh thờ

" haizz... rán đứng một lúc đi, nhờ hiệu trưởng mãi không tốt đâu "- T.Di thần nhiên

" chắc chắn là con Hình Hình gì đó chứ ai! con đó nó ganh tỵ với sắc đẹp của bọn mình còn gì "- Băng chóng nạnh hất cằm

" Dân hắc bang không ấu trĩ vậy đâu "- Ái Vũ

--- lớp 10A1 ---

" hơ... ấu trĩ? "- M.Duy cười nhạt liếc sang mấy thằng bạn. Đây là do Anh Dũng nghĩ ra để trả đũa bọn nó, còn gần thiết bị nghe lén ở chậu cây trước cửa phòng

" không cần nhìn tao, bọn mày ủng hộ nhiệt liệt còn gì "- Anh Dũng thông thả trả lời

" những cô gái này đúng là lợi hại, biết được thâm ý là người của hắc bang, còn có vẻ quen biết với hiệu trưởng, chắc chắn sẽ có liên quan đến tổ chức xã hội nào đó "- T.Nhã xoa cằm phân tích

" Cần điều tra không? "- T.Phước

" tra rồi, nhưng không ra, hầu như không có bất kì thông tin gì "- Anh.Dũng vẫn ung dung xoay cây viết trên tay. Bỗng thiết bị nghe lén gặp vấn đề, sau tiếng " xẹt... bụp " chói tai thì không còn tính hiệu nào nữa, không lẽ bị phát hiện rồi à? A.Dũng đờ ra, cây viết trên tay rơi xuống lăn mấy vòng

--- chỗ các nàng ---

" xảo huyết đúng là xảo huyết... "- Ái Vũ cầm cái thiết bị nghe lén bé tí trên tay đã bị đập nát

" dám nghe lén các bà nói chuyện, hừ... gan to bằng hạm, xem trời bằng vung, ta mà biết là ai thì ta sẽ bẽ bẽ bẽ ra thành tương rồi xúc cho cún ăn "- T.Băng hùng hổ xoắn tay áo

" cái thiết bị bị mi làm thành ra như vậy còn điều tra được cái khi gì nữa đâu? "- Thanh

" được hết, đợi đi, ta sẽ tra cho ra bằng được a~ "- Ái Vũ cười hiểm, ngó ngang ngó dọc

" các mi canh gác viên cho ta, 10 phút thôi "- nói rồi Ái Vũ lên rồi đi mất

" còn bao lâu ra chơi vậy? "- T.Di hỏi

" 7 phút nữa "- Thanh

" nó đi đâu vậy? "- Băng ngây ngô hỏi

" trời ạ! mày làm cộng sự với bọn tao mấy năm rồi hả "- Thanh

" ừ thì sao, tao hỏi nó đi đâu mà "- Băng chớp chớp mắt

" dạ thưa cô, đi soi camera an ninh "- Thanh

" à... "- giờ thì Băng mới hiểu

--- chỗ các chàng ---

hiện tại cả 4 chàng đều ở trạng thái hoang mang, đã từng gặp nhiều chuyện rồi mà chưa lúc nào như đang ngồi trên đồng lửa như bây giờ

" sắp ra giải lao tiết 1 rồi "- T.Phước nhìn đồng hồ

" chúng mày đoán xem liệu họ có phát hiện ra chúng ta không? "- T.Nhã đưa mắt thăm dò biểu hiện của đám bạn

" nếu họ không phải là những cô tiểu thư bình thường thì xác định rồi đó "- M.Duy cười khở

" Để xem, họ làm được gì "- Anh Dũng vẫn cười nham hiểm kiểu đó.

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20-1

--- chỗ các nàng ---

Còn 1 phút cuối cùng trước khi đến giờ giải lao, Ái Vũ quay lại với gương mặt tối sầm phát ra sát khí

" sao rồi? "-T.Thanh đứng dựa tường hỏi

" xem đi "- Ái Vũ ném điện thoại cho T.Di và cô chụp được một cách đẹp mắt. T.Di mở lên xem, 2 đứa kia cũng tò mò chụm đầu coi ké. Qua camera an ninh trong phòng điều khiển cho thấy có 2 tên con trai đã quanh quẩn ở vị trí này, và có hành động mờ ám ở gần chậu cây (vâng, là Anh Dũng và M.Duy) T.Băng bức xúc

" A a... chính là cái bọn cà tung đó, bọn chúng dám hãm hại bà, tôi số rồi "- T.Băng

" phải dạy cho chúng ra trò "- T.Thanh

Vừa dứt câu chuông báo đã hết tiết 1. Ái Vũ, T.Thanh và T.Băng hùng hổ đi vô phòng hội đồng lấy lại cái cặp. T.Băng phán 1 câu xanh rờn với ông bảo vệ

" giờ phạt đã hết, thưa chú bây giờ chúng cháu phải đi báo thù rửa hận "- Băng

Sau đó 3 đứa hùng hổ đi ra, T.Di cũng hết cách với bọn nó, đành chạy theo sau cổ ngăn cản

--- trước cửa lớp 10A1 ---

" tới rồi 10A1 "- Thanh

" được lắm, bà sẽ lời đầu từng đứa ra tính sổ "- T.Băng bẻ khớp tay rôm rốp

" hừ, dám đụng tới bọn này đúng là có mắt không trông "- Ái Vũ

" bình tĩnh, bình tĩnh nào "- T.Di

Lời nói của T.Di bây giờ là mây là gió, không có một chút trọng lượng nào. T.Băng hùng hổ mở cửa lớp 10A1, cả bảy học sinh ở trong lớp ngẩng đầu lên xem là vị đại nhân nào đại giá quang lâm tới lớp họ (trong giờ giải lao 5 phút không có giáo viên trong lớp) T.Băng đưa mắt xét một vòng trong lớp tìm tối tượng, khi đã xác định được, cả 3 bước vào tới trước bàn của Anh Dũng

" tới rồi, tới rồi "- T.Phước lí nhí

" có chuyện gì? "- Anh dũng bình tĩnh hỏi

" nghe nói bạn là người của hội học sinh trường này sao? "-T.Băng

" phải "- A.Dũng

" này bạn học, cậu có thù với bọn tôi thì cứ nói quách ra đi, không cần phải giờ trò tiểu nhân như vậy đâu "- T.băng chóng nạnh

" ruốc cuộc bạn đây có ý gì, thậm chí chúng ta cũng chưa từng quen biết nhau mà "- A.Dũng cười nửa miệng

" ha, đúng là tức cười, cái gì mà hotboy cái gì mà người của hội học sinh? thì ra chỉ là một tên tiểu nhân dám làm không dám nhận "-T.Thanh

" bằng chứng, chứng cứ đầy đủ ở đây, chính các người đã báo chúng tôi đi trễ và cài máy nghe lén chúng tôi đúng không? "-Ái Vũ mở đoạn video vào cái thiết bị nghe lén lên bàn A.Dũng, cậu nhìn qua rồi đứng dậy

" thứ nhất, các cậu đi trễ là sai nội quy nhà trường. Thứ hai, các cậu tự tiện đột nhập phòng an ninh cũng là không đúng. Thứ ba, chưa có sự cho phép đã vào lớp học làm ồn. Hơn nữa bảo vệ thường xuyên đi tuần tra, các bạn bị phát hiện thì đổ cho chúng tôi? Còn đoạn video này, tôi là người của hội học sinh, đến trước phòng hội đồng không có gì là lạ cả. Các bạn còn gì để hỏi không? "- A.Dũng

" Ô... việc này "- T.Băng cùng hai đứa kia đã cạn lời. T.Di này giờ ở ngoài cửa đã nghe hết, không khí im lặng bị tiếng vỗ tay của cô lấn át, mọi người đều

nhìn ra cửa

"lập luận rất sắc bén, xem ra là do chúng tôi xúc nổ làm phiền 5 phút quý giá của các bạn rồi. T.Thanh, Ái Vũ, T.Băng về lớp thôi "- T.Di nói rồi lạnh lùng rời đi

"không bỏ qua dễ dàng vậy đâu "- Ái Vũ giật lại cái điện thoại rồi cùng hai đứa kia rời khỏi

--- lớp 10A2 ---

Tiết học tiếp theo đã bắt đầu

"tức chết được "- T.Băng

"thôi hạ hỏa, nóng vội không làm gì nên chuyện đâu "- T.Di

"Mì đã có kế sách gì rồi chẳng? "- Ái Vũ hỏi T.Di

"không có "- T.Di

"các bạn đi học trễ vậy? với lại đã xảy ra chuyện gì sao? "- B.Trang thắc mắc hỏi

"không có gì đâu "- T.Di trả lời rồi quay ra cửa sổ

"kệ nó đi, tiếc hùi hụi học gì vậy trang "- Thanh

"à học toán "- Trang

"ừm. "- Thanh

--- lớp 10A1 ---

"Tao phải công nhận mày là thiên tài nói dối không chớp mắt "- T.Phước vỗ vai A.Dũng nể phục

"thằng này không phải dạng vừa, tới con gái nó cũng không tha "- M.Duy

"nhìn mặt mấy bạn đó cũng tội thiệt "- T.Nhã

"haizz... đang cảm thấy hối hận đây "- Anh Dũng cười khổ

"dám làm dám chịu, bọn tao không liên quan nha Dũng "- T.Phước

"rồi giờ mày tính sao? đi xin lỗi người ta hay gì "- M.Duy

"Ấn nói hùng hổ vậy rồi còn mặt mũi nào đi xin lỗi người ta "-T.Nhã nói giọng trách móc

"mày bình giá chém bạn mày đó hả? "- Anh Dũng

"rõ ràng là mày sai môn một, người ta là du học sinh mới chuyển vào, vì chuyện này mà làm người ta bẽ mặt thì sao? "- T.Nhã

"du học sinh thì du học sinh, bộ du học sinh thì được đi trễ làm càng hả? con gái con nưa mà phóng tuồng vượt rào, ăn nói không một chút nữ tính nào hết, hơn nữa trước mặt trai đẹp mà còn không mây may rung động, không biết có phải con gái không "- T.Phước

"đó mới chính là điểm đặc biệt không có ở những cô gái khác "- Anh Dũng

"cờ nhan sắc bọn mình mà còn không làm họ lung lay, dân hiếm có "-T.Nhã

"đáng để được chinh phục "- M.Duy

"hơ... bọn mày... đừng nói là nhầm trúng bọn họ rồi nha "- T.Phước

Các chàng cười hiem, ai cũng có mục tiêu riêng của mình cả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20-2

--- giờ tan học ---

4 nàng vừa xách cặp ra khỏi lớp, liền gặp bản mặt khó ưa của Hình Thẩm Yên Doanh Doanh, Thu Hạ và còn một số người khác theo sau

" gì nữa đây? "- T.Băng chán chường hỏi

" xuống dưới kia nói chuyện "- nói rồi Thẩm Yên, Doanh và Hạ rời đi trước, còn cái đám sau lưng bước lên vây kính 4 đứa. Trong trường ai mà không biết danh Thẩm Yên, có đại mới dám đụng chạm tới cô ta, tất cả đều nhìn thấy, tuy có lòng nhưng lực bất tòng tâm, dù muốn giúp nhưng cũng không đủ can đảm

" hơ, tưởng muốn kéo bọn này đi dễ lắm sao? còn phải xem tâm trạng của chị đã "- Ái Vũ

" cứ đi xem sao "- T.Di nói rồi rời đi, 3 đứa dù không muốn nhưng cũng phải theo. 4 chàng này giờ cũng đã nhìn thấy hết

" chuyện gì thế nhở? "- T.Phước

" chắc Hình Thẩm Yên lại đi gây chuyện rồi "- T.Nhã

" ra căn hay quan sát? "- M.Duy

" tạm quan sát trước "- A.Dũng. Rồi 4 chàng cũng âm thầm bám theo

4 nàng thì bị dẫn đến sau trường, tình hình là vẫn bị cả đám bao vây

" hừm... tao nhớ là tao đã từng cảnh cáo bọn mày phải tránh xa tụi Anh Dung bọn họ ra rồi mà? sao, điếc không sợ súng hả? "- Thẩm Yên khoanh tay giờ giọng khinh bỉ

" có súng thật đi rồi hã nói chuyện với chị nha cưng "- Ái Vũ

" với lại cái đám " tiểu bạch kiểm " đó bọn chị don't care cưng nhá "- T.Băng nhét môi

" bọn mày đúng là cái đám không ra gì, dám giờ trò gây chú ý rồi còn dám xúc phạm các oppa cơ à, vậy thì đừng có trách hôm nay tao mạnh tay!! "- Thẩm Yên hằm giọng

" ôi chị sợ chết khiếp... Đẹp đi, không có tác dụng với bọn này đâu "- Ái Vũ

" không ngờ cái loại gái đại trai mà làm tất cả là có thật "- T.Thanh đá điều

" để xem tụi mày cứng mồm được bao lâu? "- Thẩm Yên búng tay một phát cả bọn đàn em lôi vũ khí ra, đứa bóng màu, đứa bóng nước, đứa dao, đứa kéo, đứa côn...

" E-hèm... "- T.Di ngoác cả 3 lại nói nhỏ- " phải nhin, không được động thủ "

" mày nói gì vậy? không lẽ mày muốn ăn hành giống mấy mề trong phim rồi đợi anh hùng tới cứu hả "- T.Băng

" đúng đó, xem tụi nó còn cắt công chuẩn bị vũ khí phục vụ bọn mình nữa kìa "- Ái Vũ

" tụi mình mà không động thủ e rằng hôm nay phải lết về luôn á "- T.Thanh

" thì né thôi "- T.Di

" né cái đầu mày, bọn đấy không tấn cho một trận là không chừa đâu "- Ái Vũ

" tao đồng ý "- T.Băng

" tụi mình đang còn giấu thân phận, nếu so ra hiện tại bọn mình vốn không đối lại "- T.Di

" nói đi nói lại ý mày vẫn phải nhin đúng không? "-T.Thanh

" ừm, tạm thời nên như vậy "- T.Di

" không được, giấu thì giấu, nhưng cũng không thể để chúng nó ăn hiếp như vậy được "- Ái Vũ nóng máu

" chứ mày muốn nổi tiếng khắp trường hả? "- T.Di

" vậy phải làm sao? "- T.Thanh

" không cần lo, có người bảo vệ, cứ chờ kịch hay " anh hùng cứu mỹ nhân "-T.Di

" sao cũng được, tin mày đó "-T.Băng

" tụi mày nói to nói nhỏ xong chưa? "- Doanh Doanh quát, 4 đứa ngóc lên

" tao cho bọn mày một cơ hội, quỳ xuống nói 1 câu xin tha, tao thấy vui thì sẽ bỏ qua lần này "- Mặt Thẩm Yên lảo vô cùng

" hoặc là bị dạy dỗ cho một trận "- Hạ chen thêm

" tức cười, bọn này chả làm gì sai cả "- Ái Vũ

" chưa nghe rõ hả? bọn mày cần tiền khám lại lỗ tai không? "- Doanh Doanh

" A a... lảo nhò "- T.Băng hùng hồn định xông lên thì T.Di kéo lại. Bọn họ tưởng cô sợ nên lảng lước

" cũng chỉ có vậy, thôi giờ bọn mày chọn đi, sao? "- Thu Hạ

" ta khinh, quỳ á? xin tha á? tụi mày đi ngủ rồi nằm mơ đi, mà mơ có khi còn không thấy ấy!! "- T.Thanh

" hừ, tụi mày giữ chúng nó lại cho tao "- Thẩm Yên ra hiệu, đám đứng yên vậy này giờ tiến lên, T.Di đứng yên để bọn họ làm gì làm, 3 con kia thì chống đối kịch liệt, xém chút đánh văng bọn chúng

" e-hèm "- nghe T.Di ho, 3 đứa không chống đối nữa, vờ bị bọn họ giữ lại

" để xem các người sẽ làm gì "- Suy nghĩ của T.Di, rồi cô nhìn sang chỗ 4 chàng đang nấp, cô đã phát hiện họ từ sớm

---chỗ các chàng---

" haizz... con gái đúng là phiền phức "- T.Phước

" mày còn chờ tới khi nào, mày không cứu thì tao cứu "- T.Nhã định đi thì Anh Dũng kéo lại

" từ từ đã, để xem bọn họ có phản kháng gì không " A.Dũng

" bị giữ rồi kìa, mày còn chờ gì nữa "- M.Duy cũng lo lắng rồi

"... ê... cô gái của mày bị nhỏ đó tán rồi kìa... "- T.Phước (t/g: "cô gái của " từ hồi nào vậy)

" chết tiệt "- Anh Dũng

--- chỗ các nàng---

Thẩm yên bước tới trước mặt T.Di

" mày chính là đứa tao ghét nhất đó, lạnh lùng à? chánh thì có, mày tưởng mày làm vậy là khuyến rũ được A.Dũng của tao sao? "

T.Di không nói gì chỉ nhoen miệng cười thách thức

" Bốp..."- thẩm Yên tán thật mạnh vào T.Di, 3 đứa ở sau vùng vẫy

" Thiên Di... đồ đáng ghét mày dám? "-Ái Vũ

" không nhện nữa, tao không nhện nữa "-T.Băng

" Thiên Di bà không làm gì thật sao? Thẩm Yên, mày dám đánh người hả? "- T.Thanh

" haha.. tao vẫn còn nhẹ tay lắm đó "- Thẩm Yên cười lớn, 3 đứa ở sau định vùng lên thì tứ đại hotboy đến

" buông ra ngay "- A.Dũng liếc xéo cái đám đang giữ T.Di

" Hình Thẩm Yên, cô dám tụ tập đánh người ở đây à? "- M.Duy

" không.. không phải... tớ... tớ chỉ đang dạy dỗ lại họ thôi, họ dám không lịch sự với người của hội học sinh, tức là xem thường cả trường.. "- Thẩm Yên vội giải thích

"bọn tôi có nhờ sao?" - Thanh Nhã (tớ đổi Thiên Nhã thành Thanh Nhã nhé)

"chuyện này..." - Thẩm Yên nhìn 2 nhỏ kế bên, nhưng bọn nó làm được gì

"thôi thôi, bạn ấy cũng có ý tốt cả cho nên là... bỏ qua, bỏ qua đi" - T.Phước cố giải vây

"bỏ qua? bỏ qua là bỏ qua thế nào? vô cớ đánh người khác thì ít nhất cũng phải xin lỗi chứ?" - T.Thanh bức xúc

"hôm nay các người không xin lỗi thì đừng mong rời khỏi" - Ái Vũ tỏ ra luôn hàn khí, khiến người khác phải dè chừng

"xin lỗi? tại sao phải xin lỗi cái thứ dơ bẩn như tụi mày? chúng ta đi, hứ" - Thẩm Yên định bỏ đi thì A.Dũng hấn giọng

"mau xin lỗi" - Anh Dũng

"Cậu..." - Thẩm Yên nhìn Anh Dũng bất mãn, nhưng cậu bây giờ sát khí ngùn ngụt

"xin... xin lỗi, được chưa?" - Rồi cô ta vội chạy đi, cả bầy cũng rời đi hết

"Thiên Di, có sao không?" - T.Thanh

"không sao" - T.Di nhàn nhạt trả lời

"thay mặt họ xin lỗi cậu" - Anh Dũng

"chúng tôi phải xin lỗi cậu chứ hả, người của hội học sinh?" - T.Di nhìn Anh Dũng, lời nói đầy châm chọc

"dù sao chúng tôi cũng đã cứu các cô mà, một chút thiện ý cũng không có" - T.Phước

"bọn này đâu có nhờ" - T.Thanh

"các người thích mang phiền phức đến với người khác lắm à?" - Ái Vũ

"ở đây chỉ thêm nhức mắt, tụi mình về thôi" - T.Băng

Sau đó 4 nàng rời đi

"haizz... xem ra mình bị ghét rồi, phải cố gắng tạo thiện cảm thôi" - T.Nhã nủi tiết nhìn theo bóng dáng ai đó

"lạnh lùng thật" - M.Duy

"hứ, khó ưa thì có" - T.Phước trề môi

"được rồi, về thôi" - Anh Dũng

Sau đó 4 chàng cũng về

Mình đã trở lại rồi đâyyyyyy....^^

Chúc mọi người một ngày tốt lành

Linh San.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20-3

--- Biệt thự của tứ đại - tại phòng khách ---

"Sao mày lại để con nhỏ đó đánh như vậy chứ? tức quá mà" - T.Băng

" đúng, cả đời lừng lẫy, lại để nhỏ tán một cái ngọt ngào luôn "- Ái Vũ và T.Băng bức tức ngồi xuống sofa, T.Di và T.Thanh thì bình tĩnh hơn

" tại mày bình tĩnh xui đi "- T.Thanh

" bình tĩnh? làm sao mà bình tĩnh cho được "- T.Băng

" Rầm... bọn họ là một phe, hết bọn cả tung kiếm chuyện đến bọn vô văn hóa kia đánh người, tức chết, đúng là tức chết "- Ái Vũ nóng tính đập bàn

" hạ hỏa, hạ hỏa nào... "- T.Di lại cười tựa như tiểu phi tiểu

" mày đó, bị tán tới chán động não rồi hả, làm nữ hùng lâu quá nên giờ muốn làm bạch liên hoa chẳng? "- T.Băng nhướn mày nhìn T.Di. Cô cười khẩy

" Bạch liên hoa cái đầu mày, có cho tao nói câu nào đầu mà cứ xồn xồn chen vào họng tao không à "- T.Di quát

" rồi, giờ mày nói đi "- Thanh

" thực ra... mà thôi giờ tao mệt, không muốn nói nữa "- T.Di xách cặp đi lên lầu tỉnh bơ, để lại 3 gương mặt đơ ra như cây cơ

" con này lại giờ chứng nữa rồi "- Ái Vũ lắc đầu

" hay là... đóng cửa thả chó? "- T.Thanh cố ý nói lớn. T.Di nghe thấy thì cũng ngán, nên quay lại sofa

" mày còn biết sợ à? "- T.Băng nhét mép, để lộ chiếc răng nanh uy quyền

" không phải tao sợ, chỉ là mắc công đi tìm liều vắc sin cao cấp, tốn bọn tiền đủ để bỏn cô nương mua vài quyển sách thôi "- T.Di khoanh tay cười nhạt

" không nói vòng vo nữa, vào vấn đề chính đi "- Ái Vũ

" thực ra cái bọn người của hội học sinh đó đi theo chúng ta từ sớm, chúng muốn nhìn xem bọn mình thật ra là người như thế nào. Tui chắc chắn 1 điều, bọn họ đã sớm nghi ngờ chúng ta rồi "- T.Di

" à, đây là lý do bà bảo cả bọn phải nhin á "- T.Thanh

" ừ, bây giờ chúng ta nhất định không được để họ điều tra ra thân thế, còn phải điều tra ngược lại họ "- T.Di

" tưởng gì, thông tin của bọn mình tui đã niêm phong cả rồi, có đích thân đi trộm hồ sơ may ra còn biết được thân thế bọn mình chừng 30%, ngoài ra thì đào cỡ nào cũng không biết được gì đâu, còn vụ điều tra bọn họ cứ để tui "- Ái Vũ hất cằm tự sướng

" điều tra làm gì? "-T.Băng

" để đề phòng đó, hừ, đúng là chỉ được ăn với ngủ là hay "- T.Thanh

" ê con kia, mày nói lại lần nữa tao nghe "- T.Băng nghiêng răng

" đồ con heo ngốc, chỉ được ăn với ngủ là hay, liu...liu..."- Thanh nói xong cũng chạy tọt lên lầu

" mày đứng lại cho tao "- T.Băng liền đuổi theo

" đúng là không làm ăn gì được nên trò "- T.Di lắc đầu ngao ngán

" mà mày nghĩ bọn họ không bình thường thật sao? "- Ái Vũ

" tao nghĩ vậy "- T.Di

" trước giờ ngoài danh tiếng ngời ngời đi khắp 4 trời ai cũng biết đến với cái biệt danh " tứ đại " của chúng ta ra thì chẳng còn nghe danh tiếng của 4 thành niên nào cả, cho nên là tao thiết nghĩ... ê đi đâu? tao chưa nói xong mà? "- Ái Vũ mãi luyên thuyên cho tới khi T.Di đã lên đến bậc thềm thứ 2

" mày bớt quăn lự đạn lại, tao không muốn tới nay ngủ ngoài đường, OK? "- T.Di

" ê con này mày chán sống à? "- Ái Vũ chạy lên theo

" hỏi thừa, đương nhiên là muốn sống "- T.Di

Ái Vũ quàn cổ T.Di rồi cả 2 lẻo đẹo lên phòng. Một ngày nữa lại kết thúc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Đầu tiên mình xin lỗi vì ra truyện trễ nhé, hơn nữa mình thấy truyện càng ngày càng nhạt sợ mọi người sẽ không thích. Nhưng vẫn mong các bạn ủng hộ, cảm ơn.

Đêm ngày hôm sau (thứ 7), cả bọn kéo nhau vào một hộp đêm sang trọng do 2 ông anh trai thần thánh thành lập để giải si-chết. T.Thanh và T.Băng vào quầy pha chế cướp chén com của anh bartender, còn Ái Vũ và T.Di ngồi ở bàn vip cùng cạ chung và nhìn các " người đẹp " quẩy trên sàn nhảy, thoải mái hưởng thụ. Cái hộp đêm này từ khi được thành lập thì rất nổi tiếng, các tầng lớp sang chảnh, quý tộc đều biết đến, ở đây có dàn thiết bị âm thanh hiện đại, nhân viên pha chế sành nghề, DJ nổi tiếng, nội thất sang trọng, cao cấp. Một đêm vào đây quẩy và uống vài cốc rượu này kia cũng hết cả triệu đến chục triệu. Hôm đó cái bọn người của Hình Thẩm Yên cũng đến, thấy các cô đang làm ở quầy pha chế nên tưởng nhầm là nhân viên hèn mọn. Nhưng một nhân viên quầy bar được vào 1 ngôi trường danh giá như vậy có hơi... hiếm, nên Thẩm Yên định lấy điều đó ra si nhục bọn T.Di, cô cười khẩy bước tới chỗ bọn T.Thanh đang pha chế

" Ấy chà chà, 2 cô bạn học lớp 10A2 đây sao? không ngờ lại gặp nhau trong tình cảnh này, chắc hẳn 2 bạn sẽ thấy mất mặt lắm chứ gì "- Thẩm Yên ngồi lên ghế cùng Doanh Doanh và Thu Hạ

" cho 1 vang đỏ "- Doanh Doanh đắc ý ra lệnh

" cho tôi whisky được rồi "- Thu Hạ cũng lên tiếng

" Mấy người cũng vào được đây cơ á, ghê nhỏ, xem ra làm hiệu phó cũng giàu quá chứ "- T.Băng không thèm nhìn bọn họ trả lời, cùng T.Thanh mỗi người cầm ly cocktail tiến về bàn của Ái Vũ và T.Di đang ngồi. 3 đứa bị bỏ bơ nên cũng hơi lúng túng, may có cậu bartender nhanh chóng nhảy vào phục vụ cho 3 cô

" không ngờ đi đâu cũng gặp được 3 cái bản mặt khó ưa đó, giải stress gì nữa, càng thêm bực mình hà "- T.Thanh

" phụt... 3 con điên đại trai đó cũng ở đây á? "- Ái Vũ mém sặc nước

" đó ở quầy pha chế đó, này còn tưởng bọn này là nhân viên rửa cơ đấy "- T.Băng hất cằm về phía bọn Thẩm Yên đang ngồi. Bọn họ liếc lại 4 đứa rồi đi tới kiểm chuyện, haizzz... một với đám này ghê

" ê, bọn mày tưởng được ngồi ở đây thì hay lắm sao? ngồi ở đây không có nghĩa là bọn mày từ con nhân viên phục vụ trở thành con nhà giàu đâu nhá "- Doanh khoanh tay

" à, tao nghe nói bọn nó có quen biết rất thân với hiệu trưởng đó, không lẽ... đến hiệu trưởng mà tụi mày cũng dám lên giường? "- Thẩm Yên nói bằng giọng kiêu ngạo nhìn tụi T.Di

" hây, đúng là cái đám không ra gì rồi, đến hiệu trưởng trường cũng lên giường được, thì không biết các người đã lên với bao nhiêu người rồi nhỉ? "- Hạ cũng chen thêm

" hà, với bọn nhân viên quán bar chắc đây là chuyện thường, không chừng bọn họ ngồi đây là để chờ phục vụ anh đại gia nào đó... đúng không bạn T.Di, T.Thanh, T.Băng và bạn Ái Vũ đây...haha "- Thẩm Yên và 2 đứa còn lại sung sướng cười lớn

1 giọng điệu quá ư là nhả cọt, quá ư là giẫm đạp lên nhân phẩm người khác, ở trường tụi T.Di nhịn thì thôi, chứ ở đây không cần thiết nhịn nữa

" ta khinh, tên của tụi này đáng để các người gọi sao? "- Thanh dù tức giận nhưng cũng không thể hiện ra ngoài, nở nụ cười khinh bỉ nói

" các cô gái thân mến, mình đẹp thì nên ăn nói cho đẹp một chút, miệng lưỡi của các cô ngoài những lời bần thiêu đó ra thì hết biết nói gì cho từ tế rồi à "- Ái Vũ

" không đến lượt mày dạy đời bọn tao "- Doanh tức giận

" haizzz... tụi này đâu rảnh dạy lại cái cuộc đời thối nát của bọn mày, chỉ là tiện miệng thôi "- T.Thanh và Ái Vũ như là chiến hữu, nhìn nhau cười cười cụng ly rồi húp một ngụm

" Ồ, không phải như vậy sao? 1 nhân viên ở quán bar được vào ngồi ở một ngôi trường danh giá, đất đỏ như vậy, chắc hẳn các bạn đã làm việc rất chăm chỉ rồi, thật ngưỡng mộ nha, có nên hay không cho tôi xin 1 chữ kí nha, bạn học T.Di "- Thẩm Yên thấy bạn bị bức bách nên vào cứu bạn. Nãy giờ T.Di chỉ im lặng và quan sát, nhưng có người lại tưởng là cô sợ đây mà.

T.Di bất động thanh sắc, ngược nhìn đối phương, nhàn nhạt trả lời (90% là hàn khí)

" loại người thế nào thì thế giới trong mắt bọn họ cũng như thế. Cô cho rằng dựa hơi cha là hiệu phó thì làm càng, không ai dám chống đối, Thẩm tiểu thư tôi khuyên cô một câu, đừng đem cái tư duy nông cạn, đầu óc thiếu não của cô ra sỉ nhục người khác để tránh càng thêm mất mặt "- T.Di nói xong thì có người lạnh nhạt tán thưởng

" T.Di nói hay lắm, về nhà chị thưởng "- Ái Vũ

" ta là người... không ham hư vinh "- T.Di liếc, tưởng cô không hiểu à

" T.Di à, sau này chửi người thì nhớ biểu cảm một chút, như vậy làm ta sợ ma a ~"- T.Băng không sợ trời không sợ đất chỉ sợ ma

T.Di lại liếc nhỏ Băng- " Nghiêm túc lúc, cười đúng chỗ là cách cơ bản để sinh tồn "

" oa... T.Di ngầu quá "- Thanh vỗ tay bôm bốp

Trong khi 4 đứa đang lo ngại tự sướng thì bọn Thẩm Yên bị chọc giận đến đỏ mặt, Thẩm Yên bước lại gần và

" cái con nhỏ hạ tiện "- Thẩm Yên vung tay định đánh T.Di thì Ái Vũ chụp lại, quật ngược lại rồi 1 chân đạp đít cô ta ngã nhào xuống đất. 2 đứa kia vội chạy tới đỡ, cả bar được một phen cười hả hê. Quá mất mặt, Thẩm Yên kêu gào gọi bảo vệ vào.

" tổng cổ bọn họ ra ngoài cho tôi, tôi trả cho các người bằng số lương tháng này của các người "- dù nói vậy nhưng đảm bảo vệ vẫn bất động, ai mà không biết 4 vị đây là em gái quý hóa của ông chủ bọn họ, dám làm thế chỉ bằng tự đào mộ chôn thầy thì hơn.

" sao? chê ít hả, gấp 2 lần được chưa, tổng cổ chúng nó ra "

Vẫn không có tí động tĩnh, Thẩm Yên tức điên lên, đòi chi gấp 3 gấp 4 gấp 5, nhưng vẫn vậy. T.Di thấy thật tức cười và hơi tội gì đâu. Ái Vũ đại diện bước tới, bóp lấy má cô ta, tiến sát tới

" cô đừng tốn công vô ích, cô có đem cả gia tài cô tới thì họ cũng không dám làm gì đâu, tôi nói cho cô biết thẩm tiểu thư, đối với chúng tôi cô cũng chỉ là một con kiến nhỏ bé, muốn bóp chết cô cũng rất dễ thôi, cô đừng có dại mà muốn thử cảm giác mạnh, ông bố làm hiệu phó của cô không làm gì được đâu "- nói rồi Ái Vũ mạnh tay bóp má cô ta ra, còn nói thêm

" tôi sẽ cho cô một cơ hội, tốt nhất đừng nên ba hoa ở trường, thân thể bọn này mà bị lộ ra, chỉ sợ mặt mũi của trường sẽ bị chúng tôi áp chế mất, đến lúc đó... Thẩm tiểu thư thông minh như vậy, chắc cô sẽ hiểu mà ha, lời bọn họ đi, sau này không cho phép được vào đây. "- Ái Vũ nói xong lạnh lùng quay lại bàn ngồi xuống. Bảo vệ lôi 3 đứa kia ra ngoài, thật tội nghiệp a ~ sốc tới nỗi không nói nên lời. Mọi người trong bar cũng đều quan tâm làm gì, dám đụng đến " tứ đại " xem như cô ta đại.

" tác phong làm việc vẫn không thay đổi ha? "- Thanh cười cười nhìn Ái Vũ về chậm chọc

" những việc như này để 2 bà ra mặt thì không dọa được bọn nó đâu, để trùm cuối thì càng không đáng nhí, thôi thì tui hi sinh "- Ái Vũ húp ngụm nước

" thì trước giờ vẫn là mày đại diện dụ này mà, có ai nói gì đâu "- T.Băng

" xì, bọn mày được cái nhốn nháo, rồi làm cảnh chứ gì "- Ái Vũ

" thôi được rồi, giải quyết được mỗi phiền phức là tốt rồi, cạn đi "- T.Di đưa ly cùng với 3 đứa còn lại. Tối đó 4 đứa quây cũng hơi lâu, rất vui vẻ.

" bọn nó là nhân vật như thế nào? sao lại quyền lực như vậy? "- Về đến nhà mà Thẩm Yên vẫn chưa bình tĩnh lại được, cô ngồi trong phòng vò đầu bứt tóc. Lời nói quả mang tính sát thương rất cao a ~

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hôm nay là chủ nhật, các nàng không phải đi học, ai đó đã dậy từ sớm để thể dục và đọc sách, tận 8-9 giờ mới có vài người mò dậy...

" oai oáp... "- T.Băng khoác nguyên bộ đồ ngủ hellokitty, đầu tóc rối xù đi xuống phòng khách. T.Di vẫn đọc sách, Ái Vũ nằm dài trên sofa lướt điện

thoại, T.Thanh thì bận tập yoga

" chúng mày sao thức sớm thế "- T.Băng tiến tới chỗ sofa ngồi, tiện tay bóc miếng bánh bỏ vào mồm

" sớm siếc gì, 10 giờ rồi chứ sớm, định đợi mày thức ăn trưa luôn nè "- Ái Vũ mắt không rời điện thoại lên tiếng

" đệt, mày nói được một câu tử tế mày sẽ lăn ra chết à? "- T.Băng chề môi

" ừ đó "- Ái Vũ vẫn nguyên tư thế, nhẹ nhàng đáp

" không nói mày nữa, hôm nay định ăn ở đâu? "- T.Băng hào hứng

" ở nhà "- T.Di gấp sách lại

" what? gì cơ, ở nhà? muốn đầu bếp nào sang nấu vậy? "- T.Băng

" Đầu bếp nhà mày, để mày tự nấu thì có "- T.Thanh bước tới

" chồ... haha, tụi mày không sợ cháy nhà hả? "- T.Băng cười sáng khoái, tưởng đâu tụi bạn nói đùa, nhưng mà không. Kết quả chính cô nàng và Ái Vũ bị đẩy cho nhiệm vụ đi chợ

---- Siêu thị ----

" biết lái xe chính là một cái tội "- Ái Vũ vừa đi vừa cảm râm

Với cái lý luận vô cùng hợp lý của T.Di cho biết thì lý do 2 đứa phải đi chợ là do Ái Vũ là tài xế có nhiệm vụ lái xe, hơn nữa cũng chả ai dám lái con xe của Ái Vũ nên cô phải đi, còn T.Băng vì cô là phạm nhân dậy trễ nhất nhà nên cô càng phải đi, hơn nữa ngoài T.Thanh thì chỉ có T.Băng biết nấu ăn. Và T.Thanh đã đề ra 1 dãy danh sách những thứ cần mua rồi, chỉ chờ sự khéo léo lựa chọn của T.Băng thôi, còn Ái Vũ hả? bỏ đi, cái xanh với cái ngọt nó còn chả phân biệt được nữa mà

" tụi nó định ăn gì mà mua lắm thế? "- T.Băng đẩy xe hàng nhìn vô tờ danh sách dài gần 2 gang tay

" dưng trư cả tuần đó mà, con Di Di nó nói đi ăn ở ngoài hoài không có tí cảm giác ẩm cứng gì cả, phải tự nấu, tự ăn ở nhà, haizzz... con này lại phát bệnh rồi "- Ái Vũ vừa nói vừa tiện tay quăng mấy bịch bánh vào giỏ xe.

" vậy là tao với Thanh phải nấu ăn á hả? "- Băng

" chứ còn ai "- Ái Vũ lườm T.Băng rồi đi trước

" hầy, khổ ghê, ăn ở ngoài cũng được mà, hoặc gọi nhà hàng đem về nhà cũng được, cần gì phải tự nấu bất tiện chết được "- Băng theo sau

" thôi, mua nhanh rồi còn về "- Ái Vũ

" được "- T.Băng xắn tay áo hùng hổ vượt lên trước, Ái Vũ lười nhác te te theo sau

--- 10 phút sau ---

" hừm... phải đi mua mì mới được "- T.Băng

" ê mày mua tiếp đi, tao đi vệ sinh một phát "- Ái Vũ

" ờ... ờ "- Băng gật gật đầu, một lòng hướng về những gói mì quynến rũ mà không thèm quan tâm tới con bạn. Ái Vũ chạy đi một mạch, T.Băng đẩy xe sang chỗ bán mì, cả chục loại mì gói, mì hộp và mì lon. T.Băng ham hố hốt một đồng mì, vừa quay lại thì đụng phải ai đó, đồng mì trên tay cô cứ thế rơi khắp nơi, người kia vội vàng nói câu xin lỗi rồi ngồi nhặt giúp, cô cũng vội khum xuống nhặt lên, đến gói cuối cùng, tay cả 2 vô tình chạm vào nhau, vừa ngược lên xem thì

" là cậu/ bạn "- cả hai đồng thanh, người con trai kia chính là Thanh Nhã

" hơ... sao lại gặp ở đây trời "- cô bỏ mì vào giỏ xe rồi đẩy đi thì T.Nhã gọi lại

" nè bạn... chúng ta nói chuyện một chút được không? "- T.Nhã

" ơ... tôi đang bận "- T.Băng

" vậy... cho tôi biết tên thôi cũng được "- T.Nhã

" tôi tên Thiên Băng "- cô đáp qua loa

" Thiên Băng? còn tôi là Thanh Nhã, rất vui được làm quen với bạn "- Nhã cười, một nụ cười tỏa nắng làm tan chảy trái tim bao nhiêu cô gái, với T.Băng cũng có một chút xao động, nhưng lí trí thì vẫn bình tĩnh hơn

" ờ, vui "- cô gật đầu rồi vội đẩy xe đi

" ê nè, khoang đã... "- T.Nhã bước tới

* thằng cha này muốn gì đây trời * sau dòng suy nghĩ, T.Băng nở nụ cười thân thiện quay lại

" còn chuyện gì "- Băng

" thật ngại quá, không biết là đã khiến các bạn hiểu lầm như thế nào, nhưng mà chúng tôi thật sự không có ý xấu, à... ừm... chúng ta có thể làm bạn không? "- Nhã vừa nói cặp má vừa ửng hồng trông vô cùng đáng yêu

" à được được, nhưng mà cậu đang bệnh hả? sao mặt lại đỏ vậy? "- T.Băng ngây thơ tự ý gờ gờ trán con người ta, làm người ta rối bời vô cùng

" tớ không sao, cảm ơn cậu quan tâm, nếu cậu bận thì mình không làm phiền nữa, tạm biệt "- Nhã gật đầu chào rồi rời đi, được một đoạn thì quay lại nói lớn

" hẹn gặp cậu ở trường "- Nhã

Băng chỉ biết cười đáp trả và vẫy vẫy tay tạm biệt, ngay sau đó Ái Vũ vừa quay lại

" gì á? thằng đó là thằng nào mà nhìn quen vậy bây? "-Ái Vũ

" là một trong 4 tên cà tung đó, tên Nhã Thanh Nhã gì đó, tao thấy cũng không tệ như mình nghĩ "- Băng

" trời, mày dụ dỗ con người ta thiệt đó hả? "- Ái Vũ

" dụ dỗ cái đầu mầu mày, tên đó tự tìm đến bọn cô nương đấy nhá "- Băng

" chò, nhìn cũng đẹp vậy mà lại bị loạn thị, cũng tội tên đó ghê "- Ái Vũ

" Ái Vũ mày muốn chết không? "- Băng bẻ khớp tay hù dọa

" í bình tĩnh đã chị Băng đáng yêu à, em không dám chọc chị nữa "- Ái vũ

" biết thì tốt "- Băng

" mua lẹ rồi còn về nào "- Ái Vũ

- Sau đó 2 nàng đi mua hết mấy món cần thiết, chỉ là cần thiết thôi sao nhiều đến vậy, tay xách tay mang rưng hết cả bả vai hà-

---- Giờ ăn trưa tại nhà của tứ đại ----

" chu chọa... 2 bà ghê gớm thiệt nha "- Ái Vũ nhìn mấy món ăn trên bàn mà khen thơm tưng, đây là thành quả lao động vô cùng đáng tuyên dương của T.Thanh và T.Băng

(hình ảnh mạng tính chất minh họa cao)

Vừa ngồi vào bàn ăn, Ái Vũ đã gấp lia lia (hầy, thật mắt hình tượng)

" ăn từ từ thôi, có ai giành đồ ăn của bà đâu "- Thanh

" đó, có con hạm đó, ăn mau đi hồi nó nạo sạch giờ "- Ái Vũ

" phụt... cái con kia, tao nẫu cho mày ăn mày còn dám nói tao như vậy à "- Băng đập đũa xuống

" haha... không nói nữa "- Ái Vũ cười trù

" có điều tra được gì chưa "- T.Di vừa nhai vừa tranh thủ hỏi

" hừm... hình như chưa, dạo này bên nhân sự làm việc chậm chạp quá "- Ái Vũ

" sì, hay là do bà lười nên đổ việc cho họ làm? "- Thanh nheo mắt nhìn Ái Vũ dò xét, kiểu như bị đâm trúng tim đen nên Ái Vũ cười hờ, vội giải thích

" làm gì có, tại bọn họ cũng giấu thông tin quá kĩ đi, với tình trạng bây giờ của tui thì không điều tra ra đâu, đành nhờ lính thôi "- Ái Vũ

" làm biến thì nói quạch toẹt ra đại đi, diện có vô ích "- Băng trẻ môi nói sốc

" ê ê, mày nên nhớ tao là Ái Vũ đại tài, là một hacker danh tiếng lẫy lừng nhá, cái chuyện còn con như vậy sao đến lượt tao làm hử "- Ái Vũ

" phụt... sặc... "- T.Di sặc thức ăn khi nghe con bạn nói như vậy, T.Thanh cười tủm tỉm, còn con Băng được nước cười lớn, Ái Vũ bị một phen quê độ, liết xéo cả bây rồi tiếp tục chuyện ăn uống.

--- Buổi tối ---

Vì để tránh bị quê độ lần nữa, Ái Vũ thức đêm mò mẫm cho bằng được thông tin của các chàng trai, dù cho phải bắt bọn người làm ở trụ sở bên pháp đẹp việc công giúp cô thì cô cũng bắt làm cho bằng được. Kết quả trời không phụ lòng người, sau 3 tiếng đồng hồ xét nghiệm, nhận dạng, điều tra, mọi mớ thông tin thì cũng đã tra ra được, nhưng tiết thay đó không phải là tất cả, 30% thông tin vẫn được giữ kín.

" chặt, bọn người này đúng là không đơn giản "- Ái Vũ nhìn dãy thông tin trên màn hình mà lắc đầu

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Thứ hai là ngày đầu tuần, 4 nàng đã đi học đúng giờ, vừa đặt mông xuống ghế là vừa có tiếng trống vào học (ghê thiệt) tiết đầu do giáo viên nghỉ phép nên trống, học sinh trong lớp ý thức vô cùng cao nên đều ngồi ôn bài hoặc trao đổi nhỏ nhỏ. 4 nàng cũng xúm lại bàn tán

" các người còn dám nói ta lười à? tối hôm qua thức cả đêm để điều tra đấy nhá "- Ái Vũ mở laptop lên cho 3 đứa xem thành quả điều tra của mình

" ày chà, gia thế không tệ chút nào, có khi là ngang hàng chúng ta ấy chứ "- T.Thanh

" chỉ có vậy thôi? "- T.Di

" chỉ có vậy mà còn tự nói mình lợi hại cái gì chứ? thức cả đêm mà cũng chỉ được có vậy "- Băng lườm

" mi biết điều tra bọn họ khó cỡ nào không, không vì trật tự nước nhà là tao xé xác mày ngay bây giờ đấy "- Ái Vũ cố dặn loa nhỏ tránh gây sự chú ý với các bạn học

" hừm... tạm thời biết như vậy cũng được rồi, chỉ cần bọn họ không quấy rối chúng ta nữa "- T.Di nói rồi thì về chỗ đọc sách, cô nàng không có hứng thú với chuyện này

" tui cũng nghĩ vậy "- Thanh cũng lui về chỗ

" thông tin của mày... bỏ ích đó "- Băng cười hờ rồi đi, rõ ràng là mỉa mai Ái Vũ vô dụng đây mà, Ái Vũ gờ tay hình nắm đấm hù dọa rồi cất laptop vào học bàn.

Sau đó lớp trưởng Bảo Trang bước vào lớp, cầm trên tay một tờ giấy gì đó, đứng trên bục thông báo

" các bạn tập trung nghe thông báo "- đợi cho cả lớp tập trung hơn, Trang tiếp tục lên tiếng

"Trường chúng ta trong tuần sau sẽ tổ chức hội thao như thường lệ hằng năm, khối 10 chúng ta là học sinh mới nên càng cần tích cực tham gia phong trào của trường. Các hạng mục thi gồm: chạy tiếp sức nam, nữ. Chạy 100m nam, nữ. Bóng chuyền nam, nữ. Bắn cung nam, nữ. Nhảy cao nam, nữ. và một số trò chơi tập thể khác để các học sinh không thi các môn thể thao nói trên tham gia như nhảy dây, nhảy bao bố... các bạn nào muốn tham gia thì gấp mình để đăng kí, thông tin được dán trên bản thông báo. Mỗi bạn đăng kí thi một môn thể thao sẽ được cộng 3 điểm cho điểm phong trào trường lớp, nếu không tham gia sẽ bị trừ 10 điểm. Rất mong các bạn sẽ tích cực tham gia "- nói xong lớp trưởng về chỗ, mọi người bắt đầu xôn xao, vì là tân học sinh nên những điều này còn mới lạ.

"haizzz... lớp trưởng à, thật là không tham gia không được sao?" - T.Băng rầu rĩ quay sang hỏi Bảo Trang, cô cười cười gật nhẹ đầu

"nấy môn đó có giới hạn người thi không?" - Ái Vũ nhanh nhẩu hỏi, dù sao cũng là người từng trải, nếu không đăng kí sớm mấy môn nhân nhả thì sẽ khó rồi.

"có giới hạn đó, mỗi môn chỉ được 3 người, tui xí trước bắn cung "- Bảo Trang cười lém lỉnh

"tui nữa "- Ái Vũ và T.Di đồng thanh, 2 người nhìn nhau xẹt tia lửa. Môn này là môn dễ xoi nhất, cũng là môn sở trường, nếu ép đi thi thì thà chọn môn này xem ra 2 nàng còn thấy có một chút hứng thú.

"được được, tui sẽ điền vào danh sách, thi bắn cung nữ đã đây "- Bảo Trang chép tên 2 nàng vào giấy

"2 đứa mày nhanh như quỷ dị, tao còn chưa nghĩ ra là nên thi cái gì "- Băng

"Tui đăng kí nhảy cao "- T.Thanh cười nhẹ, thôi thì cũng tham gia cho có vậy, đỡ hơn nhảy dây và nhảy bao bố tập thể.

"được "- Bảo Trang lại chép

"tui thi cái gì bây giờ nhi "- Băng vẫn chưa nghĩ xong

"tui thấy bà nên thi ăn uống "- Ái Vũ trêu chọc T.Băng, mọi người được một trận cười khúc khích

"xì, thôi thì thi chạy nhanh đại đi "- Băng hươ tay

"ây chà, bà định tới lúc đó sẽ lăn trên đường chạy hả? haha "- Ái Vũ vẫn trêu chọc không tha

"Ái Vũ... mày còn muốn sống tốt thì bớt bớt cái mồm đi "- Băng đã bóc hóa

"cái mồm chính là điểm khiến tao sống tốt hơn, nên tao sẽ không im, lù lù..." - Ái Vũ nói xong thì cũng lượn đi, T.Băng chạy theo, bất chấp đang giờ học vẫn chơi trò rượt đuổi, lớp trưởng cũng không sao ngăn cản được, cả lớp được một phen xem phim hành động miễn phí.

--- giờ ra chơi ---

"bạn Thiên Băng ơi... có người tìm này "- một cô bạn gọi lớn từ ngoài vào trong lớp, nhỏ đang chiến với bịch bánh gạo nghe tên mình thì ngóc lên xem, cô bạn kia vẫy tay gọi nhỏ, nhỏ quay sang cảnh cáo với mấy đứa là không được ăn bánh của chị rồi đi ra ngoài.

"con nhỏ này thật keo kiệt, tao cứ ăn "- Ái Vũ với tay lấy mấy miếng bánh chia T.Di cùng ăn

"gi vậy?" - T.Di nhìn Ái Vũ

"mày hỏi tao, sao tao biết "- Ái Vũ

"chắc không phải ai đó kiểm chuyện gây sự chứ?" - Thanh nói rồi chạy ra xem xét, Ái Vũ cũng lòi theo con Di ra xem

--- tình hình ở ngoài lớp ---

Người đến tìm chị Băng nhà ta không phải ai khác lại chính là Thanh Nhã, cậu nỏ nự cười ôn nhu như mọi lần, mấy nàng đứng xung quanh không khỏi ghen tị và rủa thầm

"à, là cậu, tìm tôi có chuyện gì?" - Băng

"ừm... tớ muốn mời cậu xuống căn tin cùng ăn cơm, cậu thấy thế nào?" - Nhã nói xong, mấy nàng như sốc thuốc, nam thần quyết định tấn công chị Băng rồi sao? còn mời đi ăn cơm?

"chúng ta... đâu có quen biết gì, đâu cần làm vậy "- Băng nói nhỏ

"thì chúng ta có thể làm quen từ từ mà, dưới căn tin hôm nay nghe nói có món mới rất ngon, không xuống mau là hết phần đó "- chà chà, anh Nhã nhà chúng ta đúng là rất có kĩ thuật của gái a ~ đánh trúng tâm lý chị Băng rồi

"chời ôi, vậy hả, đi đi, đi luôn "- nàng Băng nghe tới đồ ăn là chả còn chuyện quen không quen gì nữa, một mạch kéo T.Nhã đi trước sự ngạc nhiên của toàn thể các chur vị đang đứng ở đây.

" một lần nữa tao xin khẳng định, sau này chuyện quốc gia đại sự mang tính tuyệt mật không nên để con này tham gia "- Ái Vũ

" nếu không sẽ mất nước như chơi "- T.Di lắc đầu

" haizzz... bị trai dụ một cách đơn giản như đang giỡn "- Thanh

--- 3 chàng hotboy này giờ cũng đã chứng kiến ---

" chặt... thằng này thật ghê gớm "- T.Phước

" xem như chúng ta tích đức cho con cháu, giúp nó thành gia lập thất trước rồi đến lượt chúng ta "- M.Duy cười cười

" không ngờ nó rung động nhanh như vậy, chưa gì đã mất vào bẫy tình "- A.Dũng đang không biết nên vui mừng hay lo lắng

" mày thì chắc không, có đui mới không thấy mày là đang thích nhỏ đó "- T.Phước trề môi

" ừm... thiết nghĩ nếu như giúp cho thằng Nhã của gái thành công rồi thì tiếp theo có nên là tới mày không "- M.Duy

" đẹp đi "- Dũng cười nhạt. 3 chàng vừa nói chuyện vừa bước về lớp

" mà sao dạo này phía Hình Thẩm Yên im ắng vậy? "- T.Phước xoa cằm

" nghe nói bị bệnh xin nghỉ học rồi "- Dũng lạnh nhạt trả lời, cậu và M.Duy đều đã biết chuyện của tôi hôm đó.

Đang đi thì M.Duy đập phải một " vật thể lạ ", cậu cúi xuống và nhặt lên xem xét

" gì thế? "- T.Phước

" cái này của con gái hả? "- A.Dũng

M.Duy vừa nhặt được một cái cài áo hình lông vũ đính viên đá quý màu đen, nhìn có vẻ là đồ đắt tiền, nhưng nhìn xung quanh không có ai có vẻ là mất đồ

" không biết nữa, giữ lại vậy "- M.Duy gói vào khăn tay rồi nhét vào túi áo. Sau đó 3 chàng cùng về lớp

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

--- Tan học ---

4 nàng ra tới nhà xe, bỗng Ái Vũ khựng lại, cố nhớ điều gì đó

" gì vậy? đừng nói bà để mất chìa khóa xe nha "- T.Thanh quay lại hỏi

" không phải... hình như... cái laptop tui bỏ trong học bàn quên lấy ra rồi "- Ái Vũ gãi đầu

" trời... một vật thể to bự chình ình như vậy mà bà cũng quên cho được, tui lạy "- T.Băng

" mau lên lấy lại đi "- T.Di nhàn nhạt nói, chuyện quên đồ quên đặc này xảy ra vô cùng thường xuyên. Có lần, Ái Vũ chờ cả đám đi chơi sau đó quên điện thoại ở nhà phải chạy về lấy, sau đó ở nhà mẩu thân thân yêu làm bánh ngon, nhỏ ngồi ăn khí thế mà quên luôn đám bạn, kết quả cả đám giận tạt thế Ái Vũ, nhỏ phải tốn bộ tài sản để làm tội bạn người giận.

" ờ... "- Ái Vũ chán chường nhét tay vào túi áo quay đi, nhưng được vài ba bước, cô lại đứng lại, gờ khắp nơi trên người tìm cái gì đó, sắc mặt tái dần, hốt hoảng mở cặp mở sách lục tìm

" haizzz... mày lại quên cái gì rồi à? "- Băng khoanh tay nhứ mày

" không phải quên... là mất rồi, trời ơi chết con rồi! "- Ái Vũ bắt lực nhìn đám bạn

" mất cái gì? "- T.Thanh sốt sắn hỏi

" cái cài áo lông vũ đó, hồi sáng nhét vào túi áo mà quên mất "- Ái Vũ

" có khi là rớt trên lớp rồi cũng nên, đi xem thử "- T.Di nói rồi đi trước

" đồ quan trọng dì mà cũng làm mất cho được, lần này mà mất thiệt là tao... haizzz, không cứu giúp được mày rồi "- T.Băng lắc đầu rồi đi theo T.Di

" trời ạ, sao lại nhét vô túi áo? "- T.Thanh kéo Ái Vũ, vừa đi vừa tra khảo

Cái cài áo đó là mật hiệu của tổ chức, mỗi người sẽ có một kiểu dáng, nhưng viên đá quý màu đen thì giống nhau cả, viên đá quý này được chế tạo vô cùng bí mật, bên trong có cấy vào những con chip siêu nhỏ, có thể quét để nhận dạng thông tin thành viên của tổ chức, có thể tìm thấy vị trí của nó đang ở. Nếu bị người khác tìm ra được bí mật này và tra ra, e rằng sẽ rất nguy hiểm cho tổ chức, tới đó Ái Vũ sẽ gánh không nổi trách nhiệm rồi. (cho chưa kkk)

Sau khi cả đám đi khuất thì có 3 người nữa đi vào, người đi đầu ăn mặc sang trọng, lịch lãm, chắc là ông chủ và hai người to cao vạm vỡ mặc vest đen, đeo kính đen, chắc là vệ sĩ.

--- chỗ 4 nàng ---

Sau khi lấy lại cái laptop, 4 đứa hì hục đi tìm cái cài áo

" có khi nào bị người khác nhặt rồi không? "- T.Thanh

" cũng có thể là không rớt ở đây? "- T.Băng

" tui nhớ rõ ràng là hồi sáng nhét vào túi áo mà "- Ái Vũ cố lục lại trí nhớ

" haizzz... sau này bà bớt bớt mấy cái thông tin máy tính gì đó dùm tui đi, chưa chỗ trống cho mấy thứ này với "- T.Di lườm

" ề, hay là xem camera thử đi, hên xui tìm ra... ủa "- Ái Vũ vừa nói vừa nhìn lên camera, thì thấy chúng đã bị tắt hết.

" trường này không trang bị camera 24/24 à? "- Ái Vũ

" không đâu, chỉ mới hôm nay bị tắt thôi "- T.Thanh

" vậy giờ sao? "- T.Băng

" 2 bà ở lại tìm kỹ lại lần nữa, tui và Ái Vũ đi xem thử phòng an ninh có vào được không "- T.Di nói rồi lôi Ái Vũ đi.

Từ cửa phòng an ninh nhìn vào có thể thấy các camera đều bị tắt hết, cửa bị khóa trái, ngoài ra thì không có một bóng nhân viên bảo vệ nào cả

" ày, chuyện này là sao? "- Ái Vũ

" đi một vòng xem thử có gì khả nghi không, một ngôi trường danh tiếng không thể mất an ninh như vậy được "- T.Di

Lúc đi qua dãy lầu bên phải xuống tầng 2, bỗng nghe tiếng nói chuyện trong phòng riêng của hiệu phó. T.Di nhìn Ái Vũ, cả 2 đã quá hiểu nhau, nên chỉ cần một ánh mắt cũng có thể đoán ra đối phương muốn làm gì. Ái Vũ và T.Di nhẹ nhàng đi đến trước phòng hiệu phó, đứng ở trên cửa ở dưới nghe lén.

--- bên trong ---

" thật xin lỗi vì phiền cậu đến tận đây "- Thầy hiệu phó, Hình Trạch bắt tay với người kia và mời ngồi xuống

" không sao, chúng ta nên bàn nhanh việc này một chút, à... trước tiên ông đã đảm bảo bí mật cho chúng tôi chưa? "- người này tầm 25 tuổi, là tay sai của ông trùm buôn vũ khí mà ma túy trái phép, người Nhật gốc Việt, tên (tạm) là Nakoma (đi)

" đã đảm bảo rồi, nhân viên trực nhật và bảo vệ đều đã cho về sớm, camera đều đã tắt, giờ này càng không có học sinh "- Hình Trạch cam đoan

" được, chúng ta bàn tiếp công việc "- Nakoma ngã ra sau ghế

" Chuyện là... tôi muốn tăng số á phiện lên gấp đôi, thời gian giao sẽ mất bao lâu? "- Hình Trạch

" hmm... hàng lần trước đã sắp giao đến rồi, ông muốn nhận cùng lúc hay chia ra? "- Nakoma

".... tôi nghĩ nên nhận một lúc "- Hình Trạch

" vậy... 10 ngày, được chứ? "- Nakoma

" nhanh hơn được không? thời gian đó sát với một hoạt động của trường, không tiện "- Hình Trách

" nhanh hơn thì 7 ngày, nhưng phải thêm phí vận chuyển đặc biệt "- Nakoma

" được thôi, chúng ta giao dịch ở đâu? "- Hình Trách

" tối mai, lúc 11 giờ tại bar Ganster, phòng vip số 3. chúng ta kí giao dịch và lấy tiền cọc "- Nakoma

" được, bao nhiêu? "- Hình Trách

" cọc trước 3 tỷ "- Nakoma

" được, cứ quyết như vậy "- Hình Trách

--- bên ngoài ---

T.Di và Ái Vũ đã nghe thấy hết, T.Di vội lấy điện thoại ra nhắn với T.Thanh

[T.Di] có việc không ổn, mau xuống xe đi, không được có tiếng động, tránh phòng hiệu phó!

[T.Thanh] ok

Sau đó T.Di kéo Ái Vũ nhẹ nhàng rời đi. Xuống tới nhà xe, T.Di hỏi cho Ái Vũ lái xe rời đi, chạy lẹ chuồn êm là tốt nhất

" có vụ gì vậy? "- T.Thanh hỏi

" chuyện lớn, thầy hiệu phó của chúng ta buôn ma túy ngay trong trường học "- T.Di nhàn nhạt nói

" hả..... "- 2 đứa ngồi sau cùng há mồm há miệng kinh ngạc

" vậy còn việc đi tìm cái cài áo? "- Ái Vũ

" dò tìm vị trí rồi đi lấy lại "- T.Di

" nhưng mà nó được kết nối với hệ thống của tổ chức, như vậy không phải là đi tự thú sao? "- Ái Vũ đáng thương méo mặt làm nũng với T.Di mong được giúp đỡ

" không phải ngại là thiên tài sao? xâm nhập máy chủ rồi dò tìm cũng được mà, đâu có khó "- T.Di ác độc cười gian xảo

" xì, mi biết hậu quả mà còn nói, được rồi, cùng lắm ta nghe giảng kinh một ngày, cầm tù một tháng chứ nhiều, tới đó xem ai đưa tụi mày đi chơi "- Ái Vũ hờn dỗi, quay sang tập trung lái xe. T.Di thì tranh thủ kể lại cho T.Băng và T.Thanh nghe mọi chuyện

" quao... không ngờ thầy hiệu phó lại đi buôn bán ma túy trái phép "- T.Băng thốt lên

" tưởng cha con Hình Thẩm Yên chỉ là bọn dân đen bình thường, ai ngờ còn đi mua thuốc phiện, không trách lại dư tiền cho con gái ăn chơi như vậy "- T.Thanh xoa cằm

" bây giờ chúng ta nên nghĩ cách điều tra "- T.Di

" còn muốn điều tra? "- cả 3 mở to mắt nhìn T.Di

" lỡ dính vào rồi thì làm đến cùng thôi, thú vị mà "- T.Di nhết mép

" hây da ~ đại boos đã lên tiếng thì ta chiều nhá, biết đâu lập được công lớn để chuộc tội hehe "- Ái Vũ cười sảng khoái

" trẻ rồi, biệt thự thẳng tiếng "- T.Di

" ok boos "- Ái Vũ bẻ khớp đầu một phát rồi lên ga phóng xe về nhà, chiếc xe phóng nhanh đến hoa cả mắt, loại tốc độ nhanh đến chóng mặt. T.Băng và T.Thanh không chịu nổi chỉ đành ngồi ôm nhau ở ghế sau la hét khóc lóc thảm thiết

" Aaaa... quân giết người a ~ "

" mắt ói chết ta rồi, dừng xe đi.... "

^^ xin lỗi nhị vị, nhưng yêu cầu vô hiệu ạ!!

Chương 25

Tung bông tung hoa, đã đạt mốc 1k lượt xem. Cảm ơn sự quan tâm của tất cả mọi người dành cho truyện suốt thời gian qua, Linh San xin cảm ơn!! (hạnh phúc dâng tràn vô bờ bến)

Chuyện chiều hôm qua, tại phòng khách...

Ái Vũ và T.Di đi vô trước, quăng cặp xuống ghế rồi an tọa thoải mái. Còn T.Băng và T.Thanh, chỉ muốn đi nôn cho khỏe, đầu quay mòng mòng, sắc mặt tái mét, còn la đến muốn khang giọng

"quân giết người, đúng là quân giết người" - T.Băng lấy hơi sức cuối cùng để trách móc

"Bây giờ chúng đã biết địa điểm, bày trận thôi" - T.Di lâu rồi mới hăng hái như vậy, nàng nở nụ cười nửa miệng đầy mưu mô

"báo công an đề" - T.Thanh phẩy tay

"Bây, bọn công an đó chính là một lũ vô dụng, nếu không có người của tổ chức giúp đỡ 70/100 thì chắc gì bọn họ đã làm nên chuyện?" - Ái Vũ lườm T.Thanh

"vậy không lẽ bọn mình đi bắt hờ, đùa nhau à?" - T.Băng mông lăm cái lắc đầu của đồng bọn, nhưng thay vào đó, T.Di và Ái Vũ gật đầu cái rụp đầy kiên quyết

"ôi mẹ ời, không đùa nhau chứ, tao muốn sống yên thôi mà, tha tao đi" - T.Băng làm ra vẻ khổ sở quặn quại như sắp đem nó đi nướng nguyên con không bằng

"nãy đã quyết định rồi mà, thay vì không chấp nhận thì mau dùng não nghĩ kế thâm đi" - Ái Vũ thành tâm khuyên bạn

"địa điểm diễn ra là một quán bar không nằm trong sự kiểm soát của chúng ta, hơn nữa được bọn họ chọn làm nơi giao dịch thì chắc là nơi đáng tin của bọn họ, khó hành động đây!" - T.Thanh bắt đầu phân tích

"quán bar này như thế nào?" - T.Di nhìn Ái Vũ, Ái Vũ liền hiểu, mở laptop ra gõ cách cách rất nhanh và lưu loát, chỉ vài giây, nàng phát biểu

"bar này là một chi nhánh cỡ bự của một dãy các khu ăn chơi do một doanh nhân có tiếng mở, tên này cũng có làm ăn qua với bên anh hai tui, tui nhớ tên ông này" - Ái Vũ

"à... nếu là chỗ quen biết, thì dễ hơn một chút" - T.Thanh

"rồi tui mày định làm gì? định làm giống cái phi vụ lần trước à?" - T.Băng

"Ờ, chuyện đó xưa rồi nhá" - Ái Vũ cười nhết mép

"tui đang có một ý tưởng đây" - Sau một hồi im lặng suy nghĩ, T.Di lên tiếng, mọi người im lặng chờ nghe

"chúng ta chia làm 2 nhóm, một nhóm trà trộn vào đám nhân viên quán bar để có cơ hội tiếp cận cài thiết bị nghe lén, còn nhóm kia thì có nhiệm vụ hỗ trợ và theo dõi cuộc nói chuyện của họ qua thiết bị nghe lén đã được cài đó" - T.Di

"cần gì phải giả nhân viên, kiu anh trai Ái Vũ gọi nói chuyện với ông chủ một phát là được rồi" - T.Băng

"ghu, lỡ bọn nó là một bọn thì teo à?" - Ái Vũ

"ừm, như vậy sẽ như bức dây động rừng, nếu chúng ta lên vào làm nhân viên thì sẽ ít bị nghi ngờ hơn" - T.Di

"nhưng không ngoại trừ việc nhân viên của bọn chúng là người thân tín, chúng ta lại lạ mặt, như vậy thì có hoi..." - T.Thanh ngắt quãng, hơi nheo đôi mắt nhìn T.Di

"tìm thời cơ thích hợp, sau đó người tráo người, chắc sẽ không ai nhận ra đâu" - T.Di

" ok, vậy được, ở đây người hoạt ngôn giỏi ứng biến nhất là T.Thanh và T.Băng, 2 người cứ làm một đội xâm nhập, tui và Di Di sẽ bao phòng vip bên cạnh để tiện bắt tín hiệu của thiết bị nghe lén và ứng phó cho hai người "- Ái Vũ

" tao thấy người hoạt ngôn giỏi ứng biến là mày thì đúng hơn đó "- T.Băng nhàn nhạt nói

" haha, tui đây làm sao bị lại với chị Băng xinh đẹp hoạt bát đáng yêu thông minh tài giỏi kia chứ? vẫn nên để chị Băng ra tay a ~"- Ái Vũ chớp chớp mắt nhìn T.Băng về ngưỡng mộ mà rất ư là... châm chọc

" hừ, ta phi nhỏ "- T.Băng vừa nghe những lời mua hoa mua mếp của Ái Vũ liền bông lố tai, nhưng vẫn tỏ vẻ ta đây cao thượng với Ái Vũ

" được rồi, tạm thời tính như vậy, ngày mai hãy xem xét thêm tình hình, 2 thím đi nấu ăn đi, hôm nay bản cô nương và Ái Vũ rửa chén "- T.Di phán rồi ung dung xách cặp lên lầu, để 3 đứa như muốn rút khỏi ghế. Thì hôm nào mà không phân như thế, còn nói chuyện kiểu như đây không phải chuyện của mẹ, mẹ hôm nay rộng lượng nên làm cho các người vậy đó.

--- Hiện tại ---

Đang trong giờ ra chơi nên ngoài sân náo nhiệt hơn trong lớp, trong lớp ngoài các thành phần học chăm hoặc mang theo đồ ăn sẵn thì không cần ra ngoài. 4 nàng mới lượng từ căn tin ra cùng với cái bao tử đã được lấp đầy, nhưng vẫn còn mấy món ăn vặt trên tay. Ái Vũ thở dài..

" haizz... không biết phải làm sao với cái cài áo đã mất đây? "- Ái Vũ

" không phải nói là sẽ báo cáo nhờ tổ chức tìm sao? "- T.Thanh

" thì biết là vậy nhưng tự tìm sẽ bớt được một đường chết "- Ái Vũ

" biết đâu bị ai đó nhặt được rồi đem bán mất cũng nên "- T.Băng cười chọc

" mi bớt nói chuyện xui xẻo đi, cái sự việc bỏ bạn theo trai bọn này chưa tính sổ nhá "- Ái Vũ vung tay hình nắm đấm dí vô mặt T.Băng

" xí, không có nên mi ghen ăn tức ở hả? "- T.Băng

" ta mới không thèm đó "- Ái Vũ

" chò, ai không thèm ai đây, hung dữ như chần bới trai nó không thèm liu liu "- T.Băng lè lưỡi chọc tức Ái Vũ

" mi đứng đó cho taaaa... "- Dứt câu lập tức trò mèo vọt chuột lại tái diễn, bất chấp hình tượng gì đó, rượt đuổi nhau trước những con mắt đang nhòm ngó 2 nàng, cũng làm bao chàng không khỏi xao xuyến vì vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành mà không cần cố gắng cương lên một cách giả tạo như mấy vị tiểu thư kia. Tình cảnh này cũng đã thu vào tầm mắt vào 4 chàng nào đó

" dễ thương quá "- T.Nhã nhìn xuống nở nụ cười

" con gái con nứa, không nhẹ nhàng dịu dàng đầm thắm gì cả "- T.Phước trẻ môi, nhưng con mắt thì vẫn không rời khỏi

" bớt ngấm, lo chuyện chính đi "- A.Dũng cau mày vẻ khó chịu, nhưng cũng không khác gì đám bạn của mình, cũng len lén nhìn người ta

" chuyện tối nay cần dàn xếp thật ổn thỏa, chúng ta nhất định phải lấy được bằng chứng sau đó loại bỏ ông ta "- M.Duy là nghiêm túc nhất

" ừm, có kế gì chưa? "- T.Nhã quay lại nhìn

" kế sách thì đã có, nhưng vẫn cần tính kế khi gặp tình huống ngoài ý muốn "- A.Dũng

" hmmm... lão ta vô cùng gian xảo, chúng ta đã theo dõi lâu như vậy mà cũng không lấy được bằng chứng ông ta phản lại tổ chức, nếu hôm qua không phải ông ta hẹn bàn bạc ở trường thì chúng ta cũng sẽ không có cơ hội rồi "- T.Phước chép miệng

" suyt.. nhỏ một chút, muốn thiên hạ cùng biết chuyện hả? "- M.Duy lờm

" à đúng rồi, cái thiết bị nghe lén kia vẫn chưa bị phát hiện đó chứ? "- A.Dũng

" chưa, giấu rất kỹ "- M.Duy

" được, vậy chuyện tối nay theo kế hoạch, còn lại thì tùy cơ ứng biến "- A.Dũng

" rồi, rồi, thật phiền chết được "- T.Phước lăm nhăm rồi đi vô lớp, 3 chàng thì ở lại tranh thủ ngắm người đẹp thêm một chút

chuyện tối nay.... mai kể... hehe

Chương 26

--- Tối đó ---

Cả đám rời khỏi nhà từ lúc 10 giờ. T.Thanh và T.Băng mặc đồ thoải mái, kính đáo, còn T.Di và Ái Vũ thì mặc đồ nổi bật, chất chơi. Ái Vũ lái xe đến trước bar, để T.Thanh và T.Băng xuống trước rồi mới lái vào tầng hầm gọi xe

T.Thanh và T.Băng đi vòng ra cửa sau của bar, đứng nép sau bức tường quan sát. Có 2 tên to con đứng canh cửa, 2 nàng nhìn nhau gật đầu rồi hành động...

" oái mày buồn tao ra, cái con tiện nhân này "

" mày là con hồ ly mặt giày, dám cướp bồ tao hả, cho mày chết "

" rầm... bốp.. bốp.... chát..."

" ui da, bố người ta, cứu tôi với... "

" im cho tao!! "

2 thanh niên đứng canh cửa nghe tiếng cãi nhau ồn ào thì rủ nhau chạy đi xem xét...

--- vài tích tắc sau ---

" hai tên to xác vô dụng "- T.Băng bước ra phui phui quần áo, tiếp sau đó là T.Thanh, nàng cũng chỉnh lại tóc tai quần áo

" đi thôi "- Sau đó T.Thanh kéo cửa bước vào. T.Băng theo sau, cô ngo xem một lượt xung quanh rồi đóng cửa lại. Còn số phận của 2 thanh niên xấu số kia à? bị đánh ngất rồi quăng vào nhà kho rồi, chắc sáng sẽ tự tỉnh lại thôi.

Cùng lúc đó, T.Di và Ái Vũ đặt phòng vip số 4, gọi thêm đồ ăn thức uống để tránh bị nghi ngờ

" mấy giờ rồi? "- T.Di hỏi

" 10 giờ 30 "- Ái Vũ nhìn điện thoại

" chắc bọn T.Thanh đã vào được bên trong rồi "- T.Di

" ừm... trong phòng vip không có camera, tường và cửa cách âm tốt, có cả chuông báo động, cũng không tồi "- Ái Vũ vừa nói vừa đi xung quanh xem xét

" tui ra ngoài thăm dò "- T.Di nói rồi mở cửa đi ra ngoài, Ái Vũ cũng trở về bàn, lấy cái laptop mini trong túi xách mở ra gõ lách cách

--- tình hình bên ngoài ---

T.Di cứ ung dung đi đến quầy bar và ngồi lại quan sát. Đầu làm cô không ngờ nhất... là lại gặp Anh Dũng và Thanh Nhã, cô nhìn bọn họ một lúc rồi quay sang chỗ khác

--- Phía các chàng ---

" ê... ê Dũng "- T.Nhã đẩy vai thẳng bạn

" gì? "- A.Dũng nhăn mặt nhìn lại

" sao tao gọi mày không trả lời hả? "- T.Nhã

" nhạc lớn quá không nghe, có chuyện gì? "- A.Dũng

" không có gì, tại thấy mày cứ thần thờ ra, không tập trung gì hết "- T.Nhã

" cảm thấy hơi ớn lạnh một chút thôi "- A.Dũng cười nhạt

" này nghĩ tại M.Duy giờ này làm được gì rồi? "- T.Nhã

" yên tâm, tại nó biết khi nào chơi khi nào nghiêm túc mà. Lần này chủ yếu là theo dõi để tìm ra thông tin cho cuộc giao dịch sau, không phải hành động gì nên cứ thư giãn đi "- A.Dũng

" ừm "

--- ở một xó xỉnh nào đó bên trong đường hầm thông gió ---

" tới chưa? "- T.Phước khò sở hời. Bên trong này vừa tối vừa bụi lại rất chật hẹp, chỉ có thể bò đi từng người một, thậm chí không thể xoay người. Mạng nhện, chuột bọ này kia cũng ở khắp nơi, đột này chui ra chỉ sợ không nhận ra 2 gương mặt đẹp trai kiệt xuất nữa rồi

" hmm... không đúng, đây là phòng vip số 4, đi thêm một ngăn nữa "- M.Di bò đi ở đằng trước, tay cầm cái điện thoại để vừa chiếu sáng vừa định vị đường đi. Lúc bò ngang đường lỗ thông gió phòng số 4, cậu nhìn thấy Ái Vũ đang ngồi trong phòng một mình, cầm tai nghe và nói cái gì đó vào màn hình

" sao không đi tiếp? "- T.Phước ở sau hỏi

" suýt... từ từ đã "- Sau đó M.Duy tranh thủ nghe lén

--- phía dưới ---

" alo? tính hiệu rõ không? nghe thấy trả lời phát.... alo? alo? "- Ái Vũ đang cố liên lạc với bọn T.Thanh bằng cái thiết bị liên lạc tân tiến Ái Vũ vừa tậu về ngay hôm nay, trên màn truyền đến là hình ảnh từ cái camera ngụy trang trước ngực T.Thanh ghi lại, nhưng hiện giờ chỉ là một màu đen thui còn âm thanh thì nghe rè rè... sau đó có tiếng pip...

" cái gì? ồn ào cái gì? "- âm thanh khó chịu của T.Băng chọt xông vào màng nhĩ Ái Vũ làm cô hú hồn

" sao tui kêu này giờ không nghe? còn nữa, sao camera tối thui đi? "- Ái Vũ

" à... tui quên mở dây kéo áo khoác "- T.Thanh nói rồi, lập tức màn hình được khai sáng, hình ảnh hiện lên chính là một bờ tường

" đang ở đâu đó? "- Ái Vũ

" đang ở trước cửa thoát hiểm "- T.Thanh

" được rồi, tí có nhân viên nào đi ngang thì quát một phát đi, tui sẽ kêu T.Di để ý mấy nhân viên được sai đi phục vụ "- Ái Vũ

" rồi rồi... "- T.Băng

--- phía trên ---

" gì vậy? đi chưa? "- T.Phước quỳ lâu thấy đau gối mỗi lưng nên nhăn mặt hỏi

" ừm, đi thôi "- M.Duy bò đi tiếp, tới lượt T.Phước bò tới, thắc mắc nên cậu nhìn thử xem M.Duy ruốc cuộc đã nhìn gì...

" ế, không phải là bạn của nhỏ khó ưa sao? "- T.Phước

" nhỏ khó ưa nào? "- M.Duy

" thì 4 nhỏ mới chuyển trường đó "- M.Duy

" ừ "- M.Duy

" quái lạ, nhỏ này làm gì ở đây một mình vậy ta? không lẽ... ẻm làm phục vụ hử? "- T.Phước

" còn nhiều chuyện? không mau đi "- M.Duy quát nhỏ, T.Phước trề môi rồi bò theo sau. Thật ra M.Duy đang bồn chồn trong lòng, chuyện cô bạn này lần trước xử lí Thẩm Yên cậu có nghe. Từ đó thân thế của 4 cô đã trở thành khúc mắc lớn nhất trong lòng của các chàng

Bò thêm một quãng, cuối cùng cũng đến trước lỗ thông gió của phòng vip số 3, cửa gió có chiều dài chừng 50cm, rộng chừng 70cm và có nhiều khe hở to tầm 3cm, có thể nhìn thấy được khá rõ bên ngoài. Trong phòng không có người, chắc chắn là được đặt trước

" đưa vít đây "- M.Duy chìa tay xuống T.Phước

" đây "- cậu đưa cho M.Duy, M.Duy nhanh chóng tháo ốc chung quanh cửa rồi nhẹ nhàng bật lên

" chắc chắn kéo tao lên được chứ? "- M.Duy

" giờ này mày còn nghi ngờ khả năng của tao à? xuống đi "- T.Phước

Sau đó M.Duy nhảy từ lỗ thông gió xuống, tiếp đất an toàn, T.Phước cũng lập tức thả một sợi dây xuống. M.Duy mau chóng lấp một cái T.Bị nghe lên ở dưới ghế sofa, và nắm lấy dây để T.Phước kéo lên, không hiểu T.Phước kéo kiểu gì mà lên rất nhẹ nhàng, tẩu thoát an toàn. Trong lúc M.Duy lấp lại cái cửa thông gió, cửa phòng đột nhiên mở, khiến cậu và T.Phước phải dừng hành động im lặng quan sát

--- phía dưới ---

" làm mau lên "- T.Thanh để rượu và trái cây trên tay xuống bàn, còn T.Băng thì khom xuống gần máy nghe lên vào. Hai nàng đang bận đồ phục vụ của 2 chị nhân viên vừa tóm được, lỏi trắng vô nhà vệ sinh lột ra rồi thay vào.

" xong chưa? "- thấy T.Băng có vẻ loay hoay hơi lâu nên T.Thanh hỏi

" sao tao gắng không được? "- T.Băng ngóc dậy

" để tao, vô dụng "- T.Thanh đổi chỗ với T.Băng, cô chỉ cần mấy giây là gần xong. Vừa chuẩn bị đi ra thì đám người kia tới, T.Thanh vội kéo dây cột tóc của cả hai xuống để tóc xoắn che bớt mặt cả hai.

" ông chủ, mời "- Vệ sĩ đứng canh quanh cửa, để tên Nakoma, Hình Trạch và một số vệ sĩ bước vào, 2 nàng vội đứng sang một bên cuối chào.

" nào, chúng ta bắt đầu đi, 2 em qua đây! "- Nakoma ngồi xuống ghế, vẫy tay gọi T.Thanh và T.Băng

" không phải chúng ta nên bàn kính sao? chuyện này... "- Hình Trạch lo ngại

" không sao, nhân viên ở đây toàn là người của tôi, yên tâm, nào không mau qua đây "- Nakoma vỗ nhẹ 2 chỗ trống hai bên của mình. T.Thanh và T.Băng nhìn nhau rồi chơi liêu đi đến ngồi cạnh. Ông hiệu phó chắc không biết mặt tụi nó đâu...

" chà... 2 em là người mới hờ, xinh tươi quá thể "- Nakoma 2 tay ôm 2 đứa, trong lòng tụi nó bây giờ chỉ muốn bấm tên này ra thành tương rồi quẳng cho chó ăn cho hạ nhục, nhưng xem tình hình này thì phải nhịn

" dạ... mong anh chiều cố ~ "- T.Băng cố nặn ra một nụ cười, giờ giọng mật ngọt nói với hắn. T.Thanh cố xịch ra để rót rượu

" được rồi, chúng ta vào vấn đề chính chưa? "- Hình Trạch

" oke, đem giấy đến đây "- Nakoma ra hiệu cho vệ sĩ

--- ở phòng bên cạnh ---

" chết chưa "- Ái Vũ lắc đầu

" xem ra tình huống chuyển biến không tốt rồi, mong tụi nó nhịn được "- T.Di và Ái Vũ quan sát qua camera và nghe cuộc nói chuyện qua T.bị nghe lên

" chờ nghe được địa điểm tiếp theo lập tức dừng ngay chuyện này, để lâu sẽ bị lộ mất "- Ái Vũ

" ừm, có kẻ sách gì? "- T.Di

" hehee "- Ái Vũ cười gian manh

--- chỗ 2 chàng ---

" sao mãi vẫn chưa ra? "- T.Nhã và A.Dũng ngồi chờ 2 thằng bạn mòn mỏi, thời gian cũng lâu quá dự kiến rồi, đám người kia cũng đã tới

" đợi thêm một lúc nữa đã "- A.Dũng

Bỗng điện thoại nhận được tin nhắn của M.Duy

[Duy] có sự cố, sau khi có lấy được thông tin, hãy tìm cách náo loạn nơi này để tui tao thoát

[Dũng] tụi mày vẫn ổn chứ?

[Duy] ổn, đừng lo, chút nữa tao nhắn tin, mày hãy náo loạn lên, càng lớn càng tốt. Sau khi gặp sẽ giải thích sau

[Dũng] được

" có chuyện gì rồi hả? "- T.Nhã lo lắng hỏi

" hiazzz... chút sự cố, đi thôi "- A.Dũng kéo T.Nhã đi

Cụ thể, bọn chúng kí đã kí kết hợp đồng làm ăn, kí kết việc bảo mật cuộc làm ăn này, giao tiền cọc, kim tiền, và xác nhận hàng một lần nữa

" tốt, nơi giao dịch cuối cùng của chúng ta nằm ở khách sạn x, ngày và giờ cụ thể, tôi sẽ liên lạc với ông sau "- Nakoma

" được, tôi xin phép đi trước "- Hình trạch nói rồi, đứng dậy rồi đi

" ừm, không tiền... haha, một chết được "- Nakoma ngả vào lòng T.Băng. Cô hận không thể đánh chết tên này ngay, tốn bao nhiêu công sức nhịn nhục, cuối cùng địa điểm giao dịch tiếp theo lại không nói quách toét ngay đi. Hừ...

" ông chủ, chúng tôi còn phải đi làm việc "- T.Thanh tìm cách để chạy

" sao? phục vụ tôi là việc của các em đó, tối nay anh trả gấp đôi tiền lương cho em haha "- Nakoma cười lớn

" ngài Nakoma không hay rồi "- một tên vệ sĩ chạy vào báo, tiếng ồn ào náo loạn theo cửa mở mà lọt vào

" chuyện gì? "- Nakoma bị làm cho mất hứng nên khó chịu

" bên ngoài cháy rồi, hơn nữa không hiểu sao còn có cảnh sát đột ngột đến kiểm tra "- vệ sĩ

" chết tiệt "- Nakoma đập bàn, rút mớ tiền quăng cho tụi nó rồi bỏ ra ngoài cùng vệ sĩ

" cái tên chết bầm nhà người, lần sau bà không lột da người ra trộn với axit thì bà đây không can tâm..."- T.Băng lấy mớ tiền hán đưa đập xuống sàn gầm cho hạ giọng

" cái tên chết tiệt, thật mưu mô, chúng ta mau đi thôi, uổng chuyến này rồi "- T.Thanh kéo T.Băng ra ngoài. Sau đó M.Duy và T.Phước mới nhảy xuống, gỡ cái máy nghe lén của mình ra sẵn tiện gỡ hộ cái của tụi nó gần, nhưng tụi nó cũng vừa quảy lại

" sao... 2 người lại ở đây? "- T.Thanh

" vậy sao 2 cô lại quay lại? "- T.Phước

" ê sao còn chưa chạy mau.... ô "- Ái Vũ và T.Di cũng vừa tới, sau đó nữa thì A.Dũng và T.Nhã cũng vừa hay góp mặt

Một mớ bông bong, tui thấy thất vọng vì bản thân viết càng ngày càng tệ rồi, huhuu T^T

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

" ê sao còn chưa chạy mau.... ô "- Ái Vũ và T.Di cũng vừa tới, sau đó nữa thì A.Dũng và T.Nhã cũng vừa hay góp mặt.

" chuyện gì vậy? sao mấy bạn cũng ở đây? "- T.Nhã

" ở đây không tiện nói chuyện đâu, ra ngoài nói "- T.Di nói rồi rồi đi

" đi theo cô ấy "- A.Dũng gật đầu rồi cũng chạy theo

" còn ngờ ra làm gì? một lát bị phát hiện là rồi lắm "- Ái Vũ kéo T.Thanh và T.Băng còn đang " sốc văn hóa " chạy đi, 3 chàng nhìn nhau rồi cũng đi theo. Nói chung tình hình trong bar không thể loạn hơn, người người chạy đôn chạy đáo tìm chỗ thoát, tiếng chuông báo động reo âm ỉ điệp tại, bên ngoài còn vọng tiếng còi cảnh sát...

Cả đám chạy theo T.Di tới nhà vệ sinh nữ, Phía trên bồn rửa tay nằm giữa 2 dãy phòng vệ sinh có một cánh cửa vừa đủ để có thể trèo qua. T.Di treo lên thành bồn, tìm cách mở cánh cửa

" Di Di, lấy kính ra đi, không mở được đâu "- T.Thanh ở dưới nói

" được không? hay để tôi... "- A.Dũng định nói là để cậu làm cho, nhưng chưa kịp nói hết, T.Di đã 1 tay nắm thành tường làm điểm trụ, dùng phần cuối của lòng bàn tay bên kia đập vào 4 góc của cánh cửa, kính không bể nhưng bị đánh lệch ra khỏi vị trí (giống như tháo cái trồng kính ra khỏi gọng kính vậy đó) T.Di nhẹ nhàng truyền tấm kính xuống cho T.Thanh, cửa được thông, nàng nhẹ nhàng nhảy ra khiến các đấng con trai không khỏi ngạc nhiên và nể phục

"tụi mày mặc váy nhảy ra được không?"- Ái Vũ quay lại hỏi

"có quần bên trong nè mẹ, đi nhanh đi"- T.Băng

"ờ, vậy còn... mà chắc không vô dụng vậy đâu!!"- Ái Vũ định hỏi mấy chàng, nhưng mà nhìn mặt rồi thì lại thôi, sau đó leo lên thành bồn phóng qua ngon lành

"mấy người xoay đầu lại, dù có quần... nhưng cũng hơi kì"- T.Thanh

"rồi rồi, làm như mấy cô có nét lắm không bằng"- T.Phước lăm nhăm rồi quay đi

"cậu nói cái gì đó"- T.Thanh

"không có gì"- T.Phước

Đợi cho 4 chàng quay đầu hết T.Thanh và T.Băng lần lượt phóng ra ngoài

"được rồi, nhảy ra đi"- T.Băng từ bên ngoài gọi vào, 4 chàng quay mặt lại, A.Dũng cười nhạt

"đúng là thú vị"- rồi cậu cũng nhảy ra, sau đó tới 3 chàng còn lại

Bên ngoài là 1 con ngõ tối và vắng, 2 bên là 2 bờ tường cao ngút của 2 tòa cao ốc, ở đầu hẻm mờ mờ ánh sáng của đèn đường và cả màu xanh đỏ luân phiên của đèn cảnh sát

"sao đột nhiên lại có hỏa hoạn, rồi lại trùng hợp có cảnh sát nhỉ?"- T.Băng

"hỏa hoạn là lo tui làm, chi là giả thôi, còn cảnh sát thì... tui không biết"- Ái Vũ

"là A.Dũng gọi"- T.Nhã cười cười vỗ vai thẳng bạn

"tao không ngờ có lúc mày lại thiếu suy nghĩ như vậy"- M.Duy lắc đầu

"cũng vì chúng mày còn gì"- A.Dũng lườm tụi bạn, tụi nó không biết có gái ở đây hay sao mà ra sức hạ nhục cậu như thế

"tui không biết là gọi cảnh sát với giả hỏa hoạn có tác dụng gì, nhưng trước mắt là thấy phiền phức rồi"- T.Nhã

"gọi quản gia đến đón"- T.Di chỉ cần nói vậy là Ái Vũ đủ hiểu, cô rút điện thoại gọi cho quản gia

".... à, con gọi địa chỉ cho xe đến đón nhé, phải thêm 1 người đến lấy xe tụi con về....."- Ái Vũ tắt điện thoại rồi nhắn tin cho quản gia

"các cô làm cái gì ở đây?"- T.Phước khoanh tay trước ngực, giọng điệu hống hách

"thế mấy người làm gì ở đây?"- T.Thanh hỏi lại

"tụi này làm gì thì kệ tụi này chứ!"- T.Phước

"ừ, vậy thì kệ tụi này đi!"- T.Thanh

"thôi được rồi, 2 người này sao cứ gặp là cãi dỉ ta?"- T.Băng cười gian

"ghét của nào trời trao của đó"- Ái Vũ mắt và tay không rời điện thoại, tranh thủ chen vào 1 câu

"ai...ai nói"- T.Phước mặt ửng đỏ vội xua tay, may là trời tối nên không ai phát hiện ra bộ dạng này của cậu

"chúng mày không được nhăm kiểu đó"- T.Thanh cũng mau chóng phản bác

"à đúng rồi, cái này hình như là của các cậu"- M.Duy đưa ra 1 cái máy nghe lén, Ái Vũ ngóc lên xem rồi nhận lấy

"ờ, cảm ơn"- Ái Vũ nhét vô túi áo chung một thể với cái điện thoại, lúc này tay 2 người chạm vào nhau 1 chút, Ái Vũ thì không bề gì, nhưng M.Duy người ta thì vô cùng bối rối, tim gan đảo lộn cả lên

"tự hỏi, ruốc cuộc chúng ta dư thời gian để đứng đây buồn chuyện lăm à?"- T.Di đưa mắt liếc tụi bạn, dù là trong tối nhưng A.Dũng cũng bị ánh mắt và thần thái đó làm cho ngáy người

"ờ, buồn với mấy bạn hotboy, cơ hội hiếm có đó"- Ái Vũ cười một cách châm biếm

"không chỉ đơn giản là hotboy thì phải"- T.Thanh nhìn 4 chàng vẻ nghi ngờ

" nói đề, tại sao mấy người lại xuất hiện ở đây, rồi lúc này từ đâu chui vô phòng vip số 3, rồi tại sao biết chúng tôi gài máy nghi âm? thành thật khai báo sẽ được khoan hồng "- T.Băng

" cậu hỏi nhiều như thế bọn tớ làm sao trả lời kịp? lần sau tớ mời cậu ăn đồ ngon rồi từ từ nói chuyện nha! "- T.Nhã cười nhẹ

" oke con đề "- T.Băng hớn hờ vỗ vai T.Nhã

" thêm một đĩa nữa lạc trôi rồi "- Ái Vũ

" thôi đi, bạn bè với nhau không à đúng hong? "- T.Băng nhướn mày với T.Nhã

" ừm "- T.Nhã hưởng ứng

" không có thời gian đâu, đi thôi "- T.Di lạnh nhạt rời đi, Ái Vũ lắc đầu rồi chạy theo bá vai T.Di

" Chuyện tối nay tốt nhất đừng truyền ra ngoài "- T.Thanh " cảnh cáo " nhẹ rồi kéo T.Băng đi, trước khi bị kéo đi T.Băng còn không quên tung thính cho T.Nhã

" nhớ mời ăn nha, tui chờ đó "- T.Băng

" nhất định "- T.Nhã vẫy tay

Đội 4 nàg đi một đoạn, 2 chàng cũng theo sau

" rước cuộc cũng không tra ra được cái gì "- T.Phước

" kệ đi, không lo sẽ không còn cơ hội "- A.Dũng

" tụi mình về taxi hả? "- T.Nhã

" chứ sao, cảnh sát bao vây cả rồi, không lấy xe được đâu, hôm nay mày phải trả tiền xe đó Dũng "- M.Duy vừa nói vừa móc điện thoại ra gọi người tới lấy xe về

haizz... cuộc điều tra đầu tiên kết thúc một cách " lãng xẹt " vậy đó.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

Sau cuộc gặp gỡ bất ngờ ấy, ai về nhà đấy nhưng trong lòng ai cũng là một đồng tắc mắc hỗn loạn. Nhưng có một câu hỏi chung đó là: các cô đó là ai và có lai lịch như thế nào?. Ngoài những nghi vấn trên thì các cậu còn đang lo cho kế hoạch sắp tới, làm thế nào để tóm được trọn ổ bọn mua bán chất cấm và thủ tiêu gọn gàng ông Hình Trạch kia...

Buổi sáng tại nhà Anh Dũng

" oai... oáp... sáng sớm kéo cả lũ đến đây chi vậy, ăn (sáng) chực à? "- A.Dũng bước từng bước lười biếng lại sofa nơi mà 3 đứa kia đang an tọa

" hừ... biết là sáng sớm chắc không muốn ăn đấm đầu ha? "- T.Phước. Nghĩ sao mặt cậu vậy mà ăn chực? Đùa sao!

" nhóc con! chú mày là người vào tối hôm qua đã nhắn tin báo cả đám nhất định phải đến sớm có việc để gấp để bàn. Bây giờ lại dám lậ lợng sao, nhóc ngứa đôn à? "- M.Duy. haha.. nhóc con! Minh Duy anh nên nhớ anh và tên kia bằng tuổi đấy

" được rồi. Duy, cụ đừng cầu nhàu để nhóc nói coi có chuyện gì "- Nhã hòa hoãn

(xem ra các chàng trai có sự chênh lệch về cách xưng hô nhẹ!)

" bộ kế hoạch có thay đổi sao? "- T.Phước

" không phải "- Dũng

" vậy... "- Duy nhìn gương mặt không biểu cảm kia đoán mò- " Chẳng lẽ muốn hợp tác? "

" ừ, chính xác "- Dững búng tay, 1 like cho lão Duy nhà mình

" gì ? mày điên à? sao mà được? "- T.Phước

" không, tao đang rất bình tĩnh "- Dững thản nhiên

" thật không? "- Duy. Anh đang hỏi một câu rất giống câu hỏi

" không. Tao đang mất dần sự bình tĩnh với tụi mày đây, đệt có chịu im để anh mày nói không? "- Dững

"....! "- 3 đứa. Thấy 3 đứa im Dững tiếp lời

" đúng thật 3 cô gái kia là dạng không bình thường... nhầm, không tầm thường nhưng hiện tại điều đó không quan trọng. Quan trọng là tao thấy được họ có khả năng giúp chúng ta. và lại không phải mục đích của bọn họ giống chúng ta sao? thấy thế nào? "- Dững

" có đáng tin không? "- Duy và Phước đột nhiên đồng thanh hỏi. Sau câu hỏi đó cả đám rơi vào tĩnh lặng như đang suy nghĩ liệu rằng quyết định có đúng hay không

Riêng T.Phước thì suy nghĩ theo một hướng khác, như kiểu " giao tiền cho chúng rồi... liệu chúng có trả lại hay không? ". Ày giỡn tí, anh ấy là đang nghĩ đến câu oan gia ngõ hẹp ấy mà. Đang suy nghĩ đột nhiên bị ai đó đánh một phát sau gáy giật cả mình

" oái, chuyện gì đây? "- Phước lườm kẻ mới đánh mình

" đáng tin, tao chắc chắn, các cô gái đó không giống những người khác đâu "- Nhã

" ý chú mày là khác người đó hả? vậy càng không đáng tin "- Phước bắt bẻ

" không phải như thế, mày đừng có mà hiểu xuyên tạc ý của anh "- Nhã lườm

" sao chú mày lại chắc chắn như vậy? "- Duy

" thì đã từng tiếp xúc.... "- Nhã

" hừ, gặp nhau nói chuyện, ăn một bữa cơm ở căn tin vậy mà đã khẳng định tin tưởng à? "- Phước cắt ngang lời nói của Nhã

" Đúng vậy "- Nhã dứt khoát khẳng định một câu

Dững nãy giờ im lặng, bây giờ lại vỗ vai Nhã rồi nói

" được rồi, chúng ta đi ăn sáng đi "- Dững

" để làm gì? "- Phước hỏi theo bản năng mà không suy nghĩ, giờ thấy hỏi ngu nên hỏi lại

" ngay lúc này, đang họp? "- Phước

" thế mày định nhịn đói đi học à? hơn nữa các chú không tin vào khả năng phán đoán của anh, anh buồn đấy, đi ăn cho quên sự đói vậy "- Dững

" được rồi, nghe theo mày đây, có kế hoạch gì chưa? "- Duy ngấm lại cũng họp lí nên hợp tác vậy

" mày nghĩ sao? "- Dững

" tao không thích câu ông nói gà bà nói vịt nên càng không muốn áp dụng tao hỏi gà mày trả lời ngỗng... "- Duy

" ha ha trước tiên hẹn gặp đã "- Dững bá vai Duy cười

" vậy để chuyện đó tao làm cho "- Nhã hăng hái xông pha mặt trận

" tích cực nhờ.... "- Phước đều

" ừ, có cơ hội mà "- Nhã (Thắng thắng như thế là đúng đấy)

--- giờ ra chơi tại trường học ---

" đi ăn thôi.... "- T.Băng vương người sau 3 tiết học chán ngắt, hớn hờ chạy ra khỏi lớp, đám còn lại lẽo đẽo đi sau

Vừa chạy ra tới cửa lớp đã thấy Thanh Nhã đứng cách đó không xa vẫy tay chào, T.Băng vẫy đáp trả, Nhã bước tới

" chào cậu, hôm nay tớ đến mời cậu đi ăn đây, tớ có vé nhận suất ăn đặc biệt nè "- Nhã lấy trong túi ra 5 tấm vé khoe với Băng. Cô nàng mắt chữ A mồm chữ O tán dương

" oa lợi hại thế, đi ăn đi ăn "- Cứ thế cô nàng kéo Nhã đi mất hút, bỏ lại đám bạn bơ vơ

" haizz... còn đâu tình bạn chí cốt, tao không quen nó "- T.Thanh khoanh tay lắc đầu

" đợi xem bản cô nương sẽ báo thù ra sao... "- Ái Vũ

" được rồi, đi thôi "- Di

Sau khi 3 nàng đi xuống, 3 chàng cũng theo sau.

Dưới căn tin trường vẫn náo nhiệt như thế, 3 nàng vừa bước vào không được mấy bước, cả căn tin đã ồn ào lại càng thêm nhốn nháo đảo lộn trật tự cả lên. T.Di quay ra sau nhìn, quả nhiên, là do sự xuất hiện của mấy anh hotboy

" chào "- Anh Dũng bước tới chào hỏi

T.Di không nói không rằng lơ đi chỗ khác, T.Thanh cũng đi theo, còn Ái Vũ ở lại nói đỡ

" tính nó vậy đừng để bụng, mấy cậu tự nhiên, ha! "- Ái Vũ vẫy tay chào rồi chạy theo tới chỗ đám bạn đang ngồi, nhưng có một gương mặt khác ngồi cạnh T.Băng, đó là Thanh Nhã

" trời, mang com cho rồi luôn đó hả, cảm ơn nhie "- Ái Vũ ấm lòng khi thấy suất com ngon lành để trước mặt, ai cũng có 1 phần.

" mấy bạn cứ tự nhiên "- Nhã cười nhẹ

" cậu tốt thật "- T.Thanh gật gù, nhưng có vẻ lời nói ẩn chứa một ý nghĩ thâm biếm khác

" ế, không đúng, T.Thanh ý bà là.... "- Băng nhận ra ý nghĩ đó, bèn quay lại nhìn T.Nhã bằng ánh mắt dò xét, 3 người kia cũng nhìn Nhã bằng con mắt tương tự

Bị dồn vào thế bị động, T.Nhã đưa mắt sang nhìn đám bạn đang ngồi bàn đối diện, nhưng họ cũng đang bận thưởng mây ngắm cảnh rồi, tỏ vẻ không liên quan, cậu đành nói thẳng thay vì chân chừ vòng vo

" e-hèm... thật ra... chúng tôi có 1 việc muốn bàn bạc với các cậu "- Nhã từ tốn

" nói đi "- Ái Vũ thông thả gấp đồ ăn bỏ vào miệng vừa nhìn Nhã vẻ hóng chuyện

" thật ra chuyện này liên quan đến việc xảy ra tối qua. Các cậu đã biết chuyện của hiệu phó rồi đúng không? "- Nhã

" ừm "- T.Thanh cũng thông thả vừa ăn vừa trả lời

Nhã quan sát biểu hiện của các cô gái này, quả rất không giống những cô gái tầm thường khác, rất thoải mái, tự nhiên và tự tin. Đối mặt trước 1 chuyện lớn như vậy mà vẫn thản nhiên, không hề tỏ vẻ hoảng hốt hay sợ hãi gì, rất mạnh mẽ!

" rồi sao? các cậu định hợp tác với chúng tôi à? "- T.Băng thản nhiên nói như biết trước mọi việc

" ừm, sao cậu biết? "- Nhã không khỏi ngạc nhiên

" nhìn biểu hiện của cậu rồi đoán bừa thôi, đây gọi là tâm lý học "- Băng cười hà hà

" vậy các cậu nghĩ như thế nào? "- Nhã

" lý do chúng tôi phải hợp tác? "- T.Di nhàn nhạt hỏi

" ở đây không tiện nói nhiều, nếu các cậu không phiền chúng ta có thể hẹn gặp để bàn sâu hơn việc này "- Nhã

" ừm "- Di

" các cậu có thể chọn điểm hẹn "- Nhã

" humm... bọn này rất lười ra ngoài, cậu có thể đến nhà chúng tôi, ở đó có thể thoải mái nói chuyện "- T.Thanh

" ờ cũng được á, trước giờ nhà bọn mình chưa từng có khách, có khách thì giống nhà hơn haha "- Ái Vũ

" này làm như trước giờ nó không giống cái nhà không bằng "- T.Băng lườm

" vậy được, cho mình xin địa chỉ đi "- Nhã

" ok, một lát tớ gọi địa chỉ cho cậu, đến lúc 6h đi ha, ăn cơm tối luôn, xem như tớ trả mấy lần cậu đãi tớ "- Băng bá vai Nhã cười. Cái hành động làm mấy em hám trai ghen tị muốn học máu, còn mấy cậu hám gái thì lắc đầu tiếc nuối. Riêng Thanh Nhã nhà ta trái tim đã sắp bật ra ngoài, lời nói cũng trở nên lúng túng

" được... được, cứ quyết định như vậy.... "- Nhã

3 nàng nhìn 2 đứa rồi thầm thở dài ngao ngán trong bụng, một lòng thương xót cho trái tim thuần khiết của một chàng trai sắp bị mụ phù thủy vấy bẩn. T.Băng mà đọc được suy nghĩ này của 3 nàng chắc sẽ phun trào núi lửa luôn cho xem ha ha

Ở bàn bên kia kia cũng có vài thanh niên thầm ghen tị với cậu bạn của mình, thậm chí là rửa. Ta đã nghe thấy một vài tiếng lòng như sau

" hừ, ngồi với gái đẹp vui thế cơ à? quên luôn bạn bè nhò? "

" Thanh Nhã tao rửa mày ăn cơm mất ghen để mất mặt, mất hết sĩ diện luôn.... "

" mình cũng muốn ngồi đây trò chuyện... như vậy thôi cũng không được sao.... ông trời quả bất công mà "

Sau đó đành ngậm ngùi nhai nuốt từng miếng cơm một cách ừ ừ....

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

--- Biệt thự của tứ đại-phòng khách ---

T.Di đang ngồi trên sofa đọc sách, Ái Vũ thì ngồi cạnh chơi game, phía đối diện chính là nhà bếp, có 2 nàng đang mãi loay hoay nấu nướng đủ món

" cần gì nấu nhiều như vậy? "- Ái Vũ tiện mồm nói 1 câu. Bên kia liền có tiếng trả lời

" đây là vị khách đầu tiên nhất của nhà chúng ta nhá! không tiếp đãi cho hoàng người ta dị nghị. Hơn nữa người khách đầu tiên nhất tới nhà có thể mang may mắn cũng có thể mang xui xẻo, nên tiếp đãi chu đáo để người ta hài lòng thì sẽ có được may mắn "- Băng vừa nói vừa nhanh nhẩu xếp há cáo vào nồi hấp

" ăn hết không? nhiều quá trời! "- T.Thanh ở cạnh nghỉ ngơi hỏi

" người ta ăn không hết thì nó hót, khỏi lo. Cái bao tử nó nhỏ quá mà "- Ái Vũ đi tới xem xét mấy món được bày trước trên bàn, tiện tay bóc 1 miếng chả mực ăn vụng

" cái con này chưa rửa tay sao dám bóc hả? "- T.Thanh đánh nhẹ vào vai Ái Vũ, đẩy nó vô phòng tắm rửa tay

" 1 phút nữa 6h, đi trễ là có chuyện "- T.Di cũng đi tới rửa tay, nhân nhạ nói. Cô là người ghét sự trễ giờ nhất

* kiing-koong.. *

" chòì, vừa nhắc là tới luôn kìa, Ái Vũ đâu ra mở cửa "- T.Băng vừa kêu vừa bày món cá xốt cà lên đĩa

" sao lại là me? "- Ái Vũ lăm bầm rồi đi ra mở cửa. Vừa mở ra Ái Vũ đã há hốc, không phải 1 tên như dự đoán mà là 4 tên đứng đầy ra cửa... Cảm thấy sự mất nét của mình Ái Vũ vội ngậm miệng lại đứng sang một bên nhường đường

" mấy cậu vào đi "- Ái Vũ

" tụi mình.... có làm phiền lắm không? "- T.Nhã nhìn phản ứng của Ái Vũ thì cũng hiểu, tự dưng kéo cả lũ tới thế này cũng hơi ngại, nhưng có ai đó thì ung dung đi vô kéo ghế ra ngồi chiếm chỗ trước bàn ăn một cách tự nhiên

" oa... mấy cô nấu đồ hả? hoành tráng thế? nhìn ngon phết nha! "- T.Phước tán dương. Vâng, là T.Phước...

3 cậu đứng ở ngoài nhìn thẳng bạn mà không khỏi muốn ăn tươi nuốt sống nó ngay, mắt mặt quá...

"thật xin lỗi, nó mất ý thức... à nhầm, mất ý tứ quá "- T.Nhã cười trừ

"không sao, tự nhiên như cậu ấy cũng tốt, thức ăn nấu rất nhiều mấy cậu vào đi "- T.Thanh lau tay vào tạp dề vừa nói vừa đi đến đứng sau Ái Vũ

"ừm cảm ơn các cậu "- T.Nhã

"đây là một chút quà gặp mặt "- M.Duy đưa Ái Vũ một giỏ trái cây và một giỏ bánh kẹo

"haha... không cần khách sáo vậy... ui trời, toàn mấy món tui thích nè... "- Ái Vũ sách hai giỏ quà đi vô cất. T.Thanh dẫn mấy cậu vào bàn ăn, T.Băng cũng vừa bày lên món cuối cùng, mọi người đã ngồi hết vào vị trí

Cái không khí ngượng ngao thật khó chịu, pha lẫn thêm 1 chút hàn khí nữa mới ghê. T.Băng lên tiếng mong muốn phá tan bầu không khí ấy

"hôm nay thật vui khi mấy cậu tới nhà chơi, tui cố tình nấu rất nhiều món ngon mọi người ăn thử xem "- T.Băng. Không cần phải nói, trừ mấy người ra thì Ái Vũ, T.Di, T.Phước ăn uống rất tự nhiên

"chà, mấy món này đều rất ngon, chúng mày ăn thử đi, ngon hơn bà đầu bếp nhà tao luôn "- T.Phước hồn nhiên nhận xét mà không màng đến ánh mắt giết người của A.Dũng. Hừ, sợ gì? ở đây có gái để xem nó dám làm gì? nghĩ vậy, T.Phước vừa nhai ngon lành vừa nhìn A.Dũng cười chọc tức

"ăn nhanh còn bàn việc, chúng tôi không rảnh tiếp khách quá lâu "- T.Di lạnh nhạt nói, Ái Vũ ngồi bên chỉ có thể cười trừ. Ai đòi tiếp khách mà nói như vậy, làm người ta khó xử. T.Thanh nhìn qua cục diện cũng chỉ có thể cười cười

"mấy cậu có muốn uống một chút vang không? "- T.Băng

"ừm... tớ thấy như vậy cũng được "- T.Nhã

"vậy Ái Vũ lấy ra một chai xem nào "- T.Băng

"ok "- Ái Vũ đặt chén đĩa xuống

"ơ... xin lỗi, tớ không uống được rượu "- M.Duy

"ò thế hả?... đúng rồi, tôi mới nhập về một loại thức uống mới, hay uống thử cái này đi "- Ái Vũ nói rồi đi vào nhà bếp lấy ra 2 chai thủy tinh có nước màu như rượu vang, khui ra rồi đi rót cho từng người, cuối cùng ngồi lại chỗ và tự rót cho mình

"đây là hỗn hợp dâu, dâu tằm, mâm xôi và việt quất, mùi vị chua ngọt thanh mát, tốt cho sức khỏe "- Ái Vũ

"bà nhập về hồi nào vậy?.... ừm, ngon quá trời đất luôn "- T.Băng cảm thán

"ngon thiệt nha, có đồ tốt như vậy bây giờ mới đem ra "- T.Thanh lờm nhệ Ái Vũ, cười cười

"được rồi, ăn cũng đã ăn xong, uống cũng đã uống xong, có chuyện gì nói nhanh "- T.Di vừa nói vừa đưa ly cho Ái Vũ rót thêm, nàng lơ mơ cái thứ nước này rồi.

"vậy chúng ta vào vấn đề chính "- A.Dũng để ly nước xuống rồi nói tiếp - "về chuyện của thầy hiệu phó Hình Trạch buồn ma túy, tôi muốn hỏi tại sao các cậu biết được? "- A.Dũng

"tình cờ nghe, tin không? "- T.Di

"vậy sau chuyện lần đó, các cậu có định tiếp tục nhúng sâu vào việc này không? "- M.Duy thận trọng hỏi

"ừm... "- Ái Vũ đưa mắt nhìn đám bạn - "chắc là có "

"nhưng mà bây giờ tụi mình đâu biết được địa điểm tiếp theo đâu mà điều tra "- T.Băng

"việc này bọn tớ đã điều tra được "- T.Nhã

"làm sao mà.... "- T.Thanh nghi ngờ nhìn T.Nhã, cả đám cũng hơi bất ngờ, thậm chí còn chưa nghĩ tới kết hoạch tiếp theo mà các chàng đã điều tra được địa điểm bí mật của cuộc giao dịch

"hừm... bọn này theo dõi xác ông cũng mấy tháng rồi chứ ít, đương nhiên thông tin của ông chúng tôi nắm được tất tần tật "- T.Phước

"vậy còn đến tìm chúng tôi làm gì? "- T.Di nhàn nhạt húp ngụm nước

"vì chúng tôi muốn hợp tác với các cậu, có những việc chúng tôi thật sự cần sự giúp đỡ của các cậu "- A.Dũng

"tụi này đâu có tài cán gì?" - Ái Vũ cười cười

"việc này chúng tôi không rõ, nhưng tối hôm đó các cậu dám tiếp cận Nakoma chắc chắn các cậu không đơn giản" - M.Duy

"Nakoma là cái tên biến thái đó hở?" - T.Băng

"ừm... cái tên ôm 2 cậu đó" - T.Phước cười chọc

"sao mấy người biết? đừng nói theo dõi nhà" - T.Thanh

"tựa tựa như thế" - T.Phước

"được rồi, dự này tui đồng ý tham gia đó, nhất định phải bắt tên điên đó trả giá" - T.Băng

"tui cũng tham gia" - Ái Vũ gật đầu đồng tình. Lợi ít bản thân đặt lên hàng đầu, làm sao quên được mục đích lấy công chuộc tội kia chứ

"khoang đã, chúng tôi có lợi ít gì chứ?" - T.Di

"có mà" - T.Băng và Ái Vũ đột nhiên đồng thanh, 2 nàng nhìn nhau đầy vẻ đồng tâm

"nếu các cậu chịu giúp sức, chúng tôi có thể đáp ứng mọi yêu cầu của các cậu" - A.Dũng

"ồ, sáng khoái vậy sao? Di Di nói xem, tin được không?" - T.Thanh

"địa điểm tiếp theo ở đâu?" - T.Di

"khách sạn xender, phòng 205 tầng 2, 8h sáng chủ nhật này" - A.Dũng

"vậy... nhưng tôi vẫn muốn biết thêm về các cậu" - T.Di

"chúng tôi cũng vậy, luôn có một câu hỏi, các cậu là ai?" - A.Dũng và T.Di bắt đầu phát ra luồng hàn khí, đưa con mắt mờ hồ nửa đùa nửa thật đầy gian xảo nhìn đối phương, không khí trở nên căng thẳng

"tui là Ái Vũ" - câu phát ngôn mang tính chất không hề liên quan một chút nào của Ái Vũ vang lên... không đúng, rất liên quan là đằng khác chứ. 7 cặp mắt đổ dồn về phía cô nàng, nhưng cô không quan tâm, tranh thủ vừa gấp đồ ăn bỏ vô miệng vừa nói

"là con của ba tui và má tui, là em gái của anh tui, tui còn là cháu của ông nội bà nội, ông ngoại bà ngoại tui nữa, đủ thông tin chưa?" - Ái Vũ nhai nhồm nhồm ngước lên nhìn A.Dũng

"khục khúc..." - có một vài người không nhận được tiếng cười, chỉ có thể mím môi để tránh cười lớn, đó là T.Băng, T.Thanh, T.Phước, T.Nhã và có cả M.Duy, duy chỉ có A.Dũng và T.Di thì chả thấy buồn cười ở đâu

"bộ không đúng hả?" - Ái Vũ tiếp tục diễn bộ mặt ngây thơ hỏi, khiến cả lũ méo nhìn được cười nữa... cười muốn tuột oxi, mất hình tượng hết hà... T.Di và A.Dũng mỗi người liếc một phát, thật sự là méo buồn cười tí nào cả, nhưng khi 2 người nhìn nhau lại vô tình trao nhau một nụ cười nhẹ... cái nụ cười của 2 thủ lĩnh đã bị đường với đàn em của mình, chỉ có thể nhìn chúng cười khổ...

Bàn bạc không đâu về đâu, cuối cùng đành để đó suy nghĩ thêm. Việc đó tạm gác lại, mấy chàng xung phong dọn dẹp rửa chén, T.Thanh và T.Băng cũng gật gù khen là khéo léo đảm đang, nhìn có vẻ công tử bột mà bếp núc cũng ok quá chứ. Ái Vũ thì hào phóng tặng mấy chàng mỗi người một chai nước dầu hỗn hợp đem về uống, tại thấy ai cũng thích mà. Cuối cùng T.Băng và Ái Vũ ra tiễn mấy cậu bạn về

"chà, xe xin nhờ?" - Ái Vũ lại trở chứng mê xe rồi

"chiếc này của thằng Duy, nhìn nó vậy thôi chứ cũng chơi xe lắm đó" - T.Phước

"ồ, thế giống tui nhờ? hôm nào có dịp tui mình tám xe nhé!" - Ái Vũ vỗ vai M.Duy đang đứng bên cạnh cười cười

"được" - M.Duy

"trễ rồi, tui mình về đây" - A.Dũng

"cảm ơn các cậu hôm nay đã tiếp đãi rất chu đáo" - T.Nhã

"chời ôi đừng khách sáo, 4 đứa tui ở vậy cũng chán, lâu lâu có khách khứa vậy mới vui, mấy cậu thấy hài lòng là được rồi" - T.Băng vui vẻ nói

"bey bey, gặp ở trường nhé" - T.Nhã

"ok, bey bey" - Băng vẫy tay

" tạm biệt "- M.Duy

" ờ, lái xe cẩn thận, bey "- Ái Vỹ cùng vẫy tay

" bey bey mấy bạn xinh đẹp "- T.Phước nháy mắt trêu chọc rồi vào xe. Sau đó xe rời đi mất hút, 2 đứa bá vai nhau lảo đảo vô nhà

--- trên xe ---

" haizzz... hôm nay vui thiệt, lâu rồi mới được làm quen với mấy cô gái thú vị như vậy "- T.Phước tỏ vẻ hài lòng ngả người ra sau ghế

" vậy hồi đó ai có ác cảm với người ta vậy? tao đã nói là mấy cô bạn này rất thú vị mà "- T.Nhã

" ừm, khác xa với những cô gái khác "- M.Duy

" haizzz... chỉ tiết là có ai đó hơi lạnh lùng với ai kia thôi "- T.Phước nhướn mày với T.Nhã

" phải xem lại rồi, tiết quá nhỉ "- T.Nhã cười mỉm

M.Duy không nói gì, chỉ quay sang nhìn A.Dũng ngồi ở ghế phụ lái lắc đầu cười cười rồi tiếp tục tập trung lái xe

" tụi mày không có gì làm thì đừng đó giẫm lên nỗi đau của người khác "- A.Dũng

" rất tiết... nhưng giẫm lên nỗi đau của mày chính là niềm hạnh phúc của bọn tao hehe "- T.Phước

" bạn với chả bè... "- A.Dũng lắc đầu rồi quay ra ngoài nhìn đường phố, bỏ ngoài tai mấy lời nói của đám lo chơi ở sau

Xin chào, các nàng thấy ảnh bìa mới thế nào, có đẹp hơn ảnh cũ hông? các nàng thích ảnh cũ hay ảnh mới hơn nè? có thể comment cho tui biết nha, cảm ơn các nàng đã ủng hộ nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29-2: Ngoài lễ; mật ngọt khi kết hôn

hehe... xin lỗi mọi người, thật sự là tác giả đang bị hoang mang vì cốt truyện và tình tiết tiếp theo, thật sự là đang không logic và trót quớt. Tác giả thông báo là vì muốn viết cho thật kĩ phần sau nên phải dừng lại một thời gian để sắp xếp lại các chi tiết, thật xin lỗi mọi người

Ây phải tung bông tung hoa vì truyện đã đạt mốc 2k rồi, hạnh phúc dâng tràn vỡ bờ đề luôn kkk, yêu các nàng quá, vì truyện của tui không phải là xuất sắc hay ho gì mà lại được mọi người quan tâm, cảm ơn nhá ^^

Bù cho các nàng một chút mật ngọt

Tình hình cụ thể của những câu chuyện dưới đây là xảy ra vào mười mấy năm sau, sau khi đất đã về với cội, à nhầm các tình nhân đã về với nhau...

--- Băng-Nhã---

tại nhà riêng của 2 vợ chồng

" Anh yêu à.... "- T.Băng từ trong nhà hôn hờ chạy ra đón anh chồng vừa đi làm về, mọi ngày nào có như thế, vì vậy mà Nhã nghi ngờ hỏi

" em sao vậy? "- Nhã

" em làm gì có làm sao, anh mau đi tắm rửa rồi xuống ăn cơm, em có một bát ngò cho anh nè "- Băng

" bát ngò gì vậy? "- Nhã

" đã là bát ngò thì đương nhiên em sẽ không nói, vậy anh hỏi làm gì cho phí? "- Băng

" ừ nhỉ, được rồi, chờ anh "- Nói rồi Nhã đưa áo khoác cho người hầu rồi lên lầu tắm, Băng ở dưới này cười khà khà rồi đi tới bàn ăn được bày trí sẵn ngồi chờ. Một lúc sau Nhã đi xuống, mặc cái áo len xám tay dài và quần tây rất nhẹ nhàng, Băng thì diện một cái váy hồng và son đỏ nhẹ rất xinh đẹp. Nhã kéo ghế xuống ngồi đối diện, nở nụ cười tỏ nể nang như bao năm qua nhìn vợ của mình

" sao? bất ngờ gì nè? "- Nhã

" đây "- Băng cười tươi rồi đưa cho Nhã một hộp quà đỏ đỏ xanh xanh

" hửm? tặng diệp gì vậy? "- Nhã

" không có dịp gì hết, anh mau mở xem... "- ánh mắt T.Băng không giấu nổi sự phấn khích, như muốn nhảy tung lên ăn mừng ngay lúc này. Nhã nghi ngờ nhìn cô nàng rồi từ từ mở hộp quà ra xem... đột nhiên chân mày cậu nhún chặt nhìn chăm chăm vào thứ bên trong. Băng thấy phản ứng Nhã hơi bị lạ so với tưởng tượng của cô nên cô hơi hoang mang gặng hỏi

" sao... sao vậy, anh xem không hiểu hả? "- Nhã

" đây... là cái gì?, em đưa anh cái gì vậy? "- Nhã lấy vật đó ra khỏi hộp quà, một cái cây đẹp đẹp dài dài màu trắng, có 2 vạch đỏ xuất hiện trên thân cái cây đó

" dạ... que thử thai của em, em... có thai... 2 tháng rồi "- T.Băng ngại ngùng nói. Bên kia anh Nhã của chúng ta mặt đã biến sắc thành đỏ lôm, mặt vẫn đỏ như không tin vào tai của mình

" em... có thai? "- Nhã hỏi lại

" dạ.. "- Băng

Bỗng Nhã sực chồm tới ôm Băng vào lòng. Trong 101 kiểu sắc thái mà cô hình dung về Nhã khi cậu biết tin này thì không có kiểu nào trùng với kiểu này cả... Cô cười phì ôm lại Nhã

" sau này phải vất vả cho em hơn rồi, anh nhất định chăm sóc tốt cho em và con... em tin anh không? "- Nhã thì thầm

" em không tin anh thì đã không cưới anh làm gì, em tin "- Băng vuốt ve lưng Nhã, Nhã càng ôm Băng chặt hơn

" anh làm cha rồi... "- Nhã

" em cũng sắp làm mẹ "- Băng

" cảm ơn em Thiên Băng "- Nhã bất chợt rơi vài giọt nước mắt, là nước mắt hạnh phúc. Băng nhận thấy chồng mình đang khóc nên nhẹ nhàng đẩy cậu ra

" trời, anh xúc động quá rồi đó "- Băng lấy khăn tay lau nước mắt cho Nhã, cười chọc

" anh thật sự bất ngờ, cảm ơn món quà của em "- Nhã nhẹ nhàng đặt lên trán Băng một nụ hôn, rồi về chỗ ngồi xuống, cùng nhau ăn buổi tối... đó là một buổi tối vô cùng đặc biệt.

---Duy-Vũ---

Cũng lại một bữa tối đẹp trời- tại nhà Ái Vũ

Sau khi ăn tối xong Ái vũ xưng phong rửa bát vì trong thâm tâm dấy lên một niềm cảm xúc muốn làm một người vợ đảm đang (hay một người mẹ nấu nướng chẳng hạn) Minh Duy đã vào bếp nấu nướng rồi thì mình phải làm gì đó, chứ ăn ở không riết thành ăn hại mất

" để đó em dọn cho, anh ra phòng khách xem ti vi đi "

Duy nhìn vợ bằng cặp mắt không thể nào tin tưởng được hỏi

" làm được không đó...? "

" hừ, anh cứ đợi mà xem.. "- Vũ đẩy M.Duy ra phòng khách rồi vào nhà bếp xắn tay áo lên bắt đầu chiến. Đường đường là một hacker danh tiếng lầy lừng nay lại muốn " rửa tay gác máy " làm một người vợ hiền dâu thảo...

Sau một hồi ngồi ở phòng cách với tâm trạng chờ đợi điều tiếp theo diễn ra như một thói quen có điều kiện thì cuối cùng M.Duy cũng nghe thấy tiếng đồ vỡ ví dụ như xoeng... choang. Cậu vội vàng chạy vào và không hề ngạc nhiên giống như " trời, chuyện thường có gì mà ngạc nhiên ". Cậu lên tiếng khi thấy Ái Vũ đang có dấu hiệu muốn làm mình bị thương

" đứng yên đó cho anh, để anh dọn "

" ừm "

M.Duy đi lấy đồ hốt và cây chổi lại quét dọn thật kĩ. Trong khi đó Ái Vũ nhìn mớ chén đĩa bị bể thảm nghĩ *cái này là cái thứ bao nhiêu rồi nhỉ? * Sau đó lại là ánh mắt hồi lồi nhìn chăm chăm ai kia. Ai kia đang loay hoay dọn chiến trường do vợ mình gây ra một cách thuần thục, biết ai đó đang nhìn thì cười thâm trong bụng, rồi thờ dài...

" Ái Vữ, bọn nó gây tội gì với em à? "

" em lỡ tay chồng ả! "

Sau khi người kia dọn xong liền vào rửa cho xong đồng chén đang dở kia, mở miệng trách móc cùng sự lo lắng

" Sau này những việc như vậy em không cần phải làm nữa, chén đĩa bị bể anh không nói, nhưng khi dọn dẹp em lại lấy tay ra nhặt, lần nào rửa chén là y như rằng tay em bị thương, em nghĩ tay em là sắt chắc? "

" là em muốn phụ mà "

M.Duy tháo găng tay ra rồi bước tới, nhẹ nhàng nắm tay Ái Vữ

" bàn tay của em là dễ lứt trên các bàn phím, hãy làm điều mình thích đi không cần phải ép buộc mình. khi cưới em anh đã tự hứa phải chăm sóc em thật tốt, cho nên em làm gì thì làm, những việc nhỏ nhặt này để anh lo! "

" cảm ơn chồng "

Có người nào đó vì cảm động quá mà chạy ra phòng khách ngồi tránh đi gương mặt vừa đỏ vừa đầy sự mắc cỡ của mình. Cứ thế, ngày nào cũng là là một ngày đầy sự thú vị

--- Phước-Thanh---

Tại phòng ngủ của 2 vợ chồng

" em à "- ai đó vì không ngủ được mà xoay hẳn người về phía vợ mình thì thầm

" em ngủ chưa? "

" rồi "

" vậy mình nói chuyện một chút nhé "- Phước xoay người vợ mình lại

" chuyện gì anh nói đi "- Được đã, cô ôm lấy chồng mình rồi vùi đầu vào ngực anh

" ừm... vợ chồng thẳng Nhả có tin vui rồi, mà bọn mình chưa có gì sất, hay mình cũng kiếm tin vui đi "- Phước yêu chiều xoa đầu vợ. Thanh nghe thế mặt đỏ tía tai đánh nhẹ vào lưng T.Phước

" anh nói bậy gì thế? ngủ đi "

" anh muốn vận động một chút "- nói rồi bàn tay hư hỏng bắt đầu trượt xuống, liền bị T.Thanh chặn lại

" anh còn làm bậy em sẽ bỏ mặt anh ngủ một mình

" huhu vợ ơi... vợ ơi vợ à... "- ai đó vì không được chiều bèn quay sang làm nũng

" không là không, mệt "- Thanh tuyệt tình quay mặt ra ngoài

" chậ, vậy thì thôi, anh không cho em giận anh biết chưa "- Phước choán tay ôm eo vợ từ phía sau... đột nhiên Thanh quay lại

" e-hèm... vậy... một chút thì chắc không sao nhĩ... "- Thanh đưa mắt sang chỗ khác, má hơi ửng hồng

" vợ cho anh ăn đúng hơn nà, anh biết vợ thương anh nhất mà kkk "- T.Phước trườn chần lên kín đầu 2 vợ chồng rồi... bắt đầu hành động (hehe tác giả không hề lẩn sân sang H nhé)

--- Dũng-Di---

(trùm cuối là đây)

Tối hôm nay ông chủ nhà ta đặc biệt về trễ, nếu là bình thường bảo đảm chị Di cho ngủ ngoài đường. Nhưng tối nay lại thật sự trễ một cách đáng ngờ, vậy là bà chủ ngồi tại sofa quyết tâm chờ đến khi chồng về

12h30 tối, có một chiếc xe chạy vào khuôn viên nhà. A.Dũng bước xuống, khá sững sờ khi thấy người hầu, quản gia đều đứng chờ đầy đủ

" ông chủ về rồi, phu nhân đang đợi ở bên trong "- quản gia bước tới

" sao? trễ lắm rồi mà? "- A.Dũng nhìn lại đồng hồ, đúng là 12 giờ rưỡi, thôi rồi... Cậu vội đi vào trong. Trong nhà vẫn thấp đèn sáng như còn 7h, T.Di

ngồi đọc sách ở sofa, trên người mặc cái váy ngủ màu trắng, tóc cột cao gọn gàng. Thấy chồng mình trở về, cô nhẹ nhàng gấp cuốn sách để xuống bàn

" em đã đọc xong nó lần thứ 5 "

" Di Di, anh xin lỗi, anh thật sự rất muốn về sớm "

T.Di đứng dậy, bước đến chỗ cậu, ngửi nhẹ qua người của cậu

" anh tiếc từng khách khứa em không hề trách, nhưng mà... cũng không cần phải như thế này "- T.Di nhẹ nhàng cởi cà vạt và nút áo cậu ra, vạch cổ áo bên phải xuống, một vết son in đậm ngay ở đó

" việc này em thấy thế nào "- A.Dũng để tay vào túi quần, bình tĩnh nhìn gương mặt chảnh có một biểu cảm nào kia

" em cảm thấy anh cố tình thì có, nhưng dù sao anh cũng phải chịu phạt vì đã về trễ "- T.Di lạnh nhạt quay đi, tưởng về trễ thế này để làm trò vui gì, hại cô thức chờ cả buổi, ai dè lại cố ý chọc tức cô?

" Di Di "

" còn chuyện gì? "

" tại sao em lại phải thức đợi anh? "

" vì anh là chồng em, đồ ngốc "

"... "- A.Dũng lẳng lặng đứng nhìn vợ mình đi lên lầu mà trong lòng cảm xúc lại lộn xộn đến khó tả.

Nói gì thì nói chứ ngay lúc này người mừng nhất lại là đám người hầu và ông quản gia, cứ tưởng hôm nay sẽ có một cuộc đại chiến long trời lở đất, xuất quỷ nhập thần kia chứ? cơ mà ông bà chủ nói chuyện kiểu gì không hiểu gì sất, rước cuộc bà chủ đang giận ông chủ hay là đang viên mãn vậy? cơ mà gió yên biển lặng là an tâm rồi.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, A.Dũng bước tới giường nơi vợ mình đang ngủ. Cậu nằm xuống ôm lấy T.Di, nhưng trớ trêu lại bị T.Di nhẹ nhàng đá rớt xuống đất

" ây da... em không thể nhẹ nhàng à? "

" chê em thì đi mà tìm vợ khác "

" thôi mà, em đừng giận nữa "- A.Dũng lại leo lên nằm cạnh T.Di lần nữa

" anh nghĩ sao? "

" anh chỉ đùa em thôi, nhưng không hề có ác ý "

" anh đùa kiểu đó nếu như là người khác thì đã xách vali lên và đi lâu rồi, ai như em lại bình tĩnh vạch trần bộ mặt của anh? "

" vì anh biết em là vợ anh mà "

" hừ, được cái dẻo miệng, nhưng em không thích mặt "

" vậy sugar được không "- A.Dũng nhẹ khum xuống định hôn đôi môi kia thì bị tát cái "chát" không thương tiếc

" aizz... em sao lại đánh? "

" em đã nói anh phải chịu phạt, 1 tuần không cho anh đụng em "

" hừ, anh lại cứ thích đụng "- nói rồi cậu ôm eo T.Di kéo sát vào người

" vậy mỗi lần anh đụng em, tăng nhẹ thêm 1 ngày "

" haiz... anh thua em luôn đó "- A.Dũng chán chường buông T.Di ra

" tốt "- sau đó T.Di chồm dậy ngồi hẳn lên người A.Dũng, cậu hơi ngạc nhiên nhìn vợ

" nhưng em có thể đụng được anh "- Chẳng cho người kia kịp nói gì, cô đã chiếm đoạt đôi môi của cậu... từ từ hưởng thụ vị mật của người chồng, có thể nói là của riêng cô, cô tin tưởng... anh là của riêng cô.

(((:---hết---)))

Chương 30

Trước tiên mình phải đính chính lại một chút. Cụ thể mình đã bỏ đăng chap 30 cũ và thay thế bằng chap 30 mới này. Vì có những chi tiết không hợp lý hoặc mình đã vô tình bỏ qua nên bây giờ phải nói chúng lại để hợp lý hóa các tình huống. Cuối cùng mình xin lỗi vì đã ra chap chậm trễ, giờ thì tiếp tục nhé!? ^^ (các nàng có thể lật lại chap trước để xem chúng ta tiếp tục từ phần nào nếu không nhớ)

Mấy ngày sau, cụ thể là thứ sáu. 4 nàng còn đang chần chừ chưa quyết định thì 4 chàng đã hẹn 4 nàng gặp mặt, nói là có một số việc cần xem lại, nhân dịp đó 4 nàng cũng quyết định gặp các chàng để phân bua rõ ràng trắng đen mọi chuyện

Tại 1 tòa nhà to lớn cao vút đẹp đẽ (bây giờ là 7h mấy-tối) 4 nàng đứng ở sân trước cửa lớn của tòa nhà ngược lên nhìn

" ồ, sao bọn họ lại hẹn gặp ở đây nhỉ? đây là huyết động của bọn họ chẳng "- T.Băng xoa cằm suy xét

" Xi, chắc là muốn khoe khoang gia thế chứ gì? "- T.Thanh

" đứng rồi đó, thật không biết tự lượng sức, cái tòa nhà nhỏ này chả bằng cái nhà để xe của chuy nữa "- Ái Vũ tự hào chống nạnh

" đứng ở đây bàn tán còn ra thể thống cổng rãnh gì? còn không mau vào "- T.Di

" rồi rồi... "- 3 đứa nhìn T.Di bằng ánh mắt "kì thị" rồi lễo đẽo đi vào

Vừa bước tới gần cửa ra vào thì có 2 tên vệ sĩ đi ra đứng 2 bên cửa cung kính mời 4 nàng vào. Vừa bước chân vào được bên trong, cánh cửa bỗng đóng chặt lại, Ái Vũ thử đẩy cửa ra nhưng không được

" Cái méo gì đây? "- T.Băng nhìn xung quanh, ở đây ngoài 4 nàng thì không có lấy 1 bóng người, vắng lặng đến lạ lùng

Cái màn hình led cỡ bự được gắn ở trung tâm sảnh bỗng nhiên bật sáng, hình ảnh 1 người con trai mang vẻ đẹp nghiêng nước đổ thùng hiện lên, nhưng có vài người ngay lúc này chỉ muốn bay lên đá sập cái màn hình cho hả dạ, vì đó là tên hót boy Anh Dũng. Bọn với chả bè gì mà quá nguy hiểm, đúng là không nên tin vào cái bọn con trai

" này này, làm vậy là có ý gì đây? "- T.Thanh

" nếu đã làm cho các cô sợ thì chúng tôi xin lỗi, chẳng qua tôi chỉ muốn thử các cô một chút thôi "- A.Dũng nói qua loa được gắn kèm 2 bên màn hình led

" hừ, thử cái quần gì, bọn này không rãnh chơi đùa, nếu chỉ có vậy thì mau mở cửa cho tụi này về, nếu không thì đừng có trách "- Ái Vũ lăm le đe dọa

" các cô có làm gì thì cũng trốn thoát được đâu, không tin thì cứ việc thử, cách duy nhất để có thể rời khỏi là lên đây gặp tôi "- A.Dũng lãnh đạm nói

" rước cuộc thì cậu muốn gì? "- T.Băng

" chẳng phải tôi đã nói rồi sao? Chỉ muốn thử các cô một chút thôi, chúc các cô may mắn, tôi đợi ở tầng 40 "- sau đó màn hình tắt đi

" tên này đúng là tự mãn, nghĩ mình là ai chứ, tứ đại chúng ta lại đi làm mấy trò con nít như này cho cậu ta xem sao? Hâm rồi "- Ái Vũ lắc đầu

" có nói gì cũng vô ích, đi mau còn giải quyết cho rõ ràng "- T.Di

4 nàng hướng cửa thang máy mà đi, ai ngờ lại xuất hiện một đội ngũ mấy con robot tròn tròn bay bằng cánh quạt trên đầu chằng đường, nhìn bọn nó khá hung hăng

" ơ cái quái gì nữa đây? "- T.Băng

" đây là robot bảo vệ bản thử nghiệm, chưa có sản xuất đại trà... nhưng sao bọn họ lại có nhỉ? "- Ái Vũ tò mò bắt thử một con xem xét, ai ngờ bị nó phóng điện giật mấy phát làm Ái Vũ tê hết cả người

" ôi ôi tui quên nó... nó biết phóng điện hic "- Ái Vũ

" hờ đáng đời nha "- T.Băng còn chưa kịp cười con bạn thì bị một con khác bắn vào mông

" ừ, cái đồ biến tháiiiiiiii..... "- T.Băng la lớn rồi lên chân đá một phát, một con bay thẳng vào tường nát thành vụn, tia điện được giải phóng cháy xẹt xẹt bên ngoài rồi tắt ngấm

" hừ, dám bắn mông chửi hử? "- T.Băng quệt mũi hiên ngang

" xem ra phải xử lý gọn chúng nó rồi "- T.Thanh nói xong cũng đấm đấm đá đá hạ hết mấy con, Ái Vũ và T.Băng cũng nhập cuộc, chỉ có T.Di là nhàn nhả đứng xem, cô đưa ánh mắt sắc lạnh lên nhìn cái camera đang theo dõi các nàng.

Ở một căn phòng khác, có 4 vị thanh niên ngồi thưởng trà xem phim hành động, chợt bị ánh mắt kia làm cho mém sắc nước

" e-hèm... đã nói bọn họ không đơn giản "- A.Dũng để tách trà (sữa) xuống, chăm chú nhìn vào màn hình ipap fro 13 inch trên bàn

" nhưng tội mình làm vậy... có hơi quá đáng không? "- T.Nhã

" không sao không sao... với tình hình này một tí họ có lên được thì cũng tẩn có mình nó thôi chứ có liên quan gì tội mình "- T.Phước khoanh tay ngã lưng ra ghế lờm lờm A.Dũng

" bạn với chả bè "- A.Dũng lắc đầu

" họ đã vào được thang máy, tổng cộng 50 con robot BV.5 đã hỏng hoàn toàn "- M.Duy rời mắt khỏi laptop nhìn sang đồng bọn

" thực hiện bước 2 "- A.Dũng nhét mép đầy hứng thú

M.Duy nhìn A.Dũng lắc đầu + thở dài rồi tiếp tục làm việc với laptop

Còn về tình trạng của 4 nàng, đang ở trong thang máy đi lên tầng 40 bằng cái thứ sát khí ngút trời thì thang máy bỗng ngưng hoạt động và dừng lại ở tầng 25

" chết mọe, thang máy bị chặn hoạt động rồi "- Ái Vũ

" chơi bản vậy luôn sao? "- T.Băng

" hừ, lần này mà gặp được bọn họ nhất định phải băm ra thành tương "- T.Thanh

" im lặng chút, bọn họ vẫn đang quan sát chúng ta "- T.Di bình tĩnh cời chiếc giày ra, sau đó nhắm thẳng camera mà phan, chiếc giày rơi xuống cùng với những mảnh vỡ của camera

" thật chướng mắt "- T.Di lượm lại chiếc giày rồi mang vào, chắc là cô đang bốc hỏa " ngẫm " đây mà

" có đường nào thoát hay không đây? "- T.Băng

" ở trong này mãi sẽ hết oxi mà chết mất "- T.Thanh

" hmm... đỡ tui lên "- Ái Vũ leo lên thành tường chỗ có xà cầm tay, T.Thanh và T.Băng ở dưới đỡ eo để cô đứng vững. Ái Vũ mở cái nắp thoát hiểm ở trên trần thang máy ra rồi leo lên

" được rồi, lên đây "- Ái Vũ

Vậy là từng người leo lên trên nóc thang máy

" từ đây chúng ta phải leo lên 5 tầng lầu mới có cửa thông ra ngoài, lên thôi "- Ái Vũ

" mẹ kiếp, đùa giỡn hơi bị quá đáng rồi đó "- T.Di

" ây chà, lần này tui đó teo rồi "- T.Thanh lắc đầu tiếc thương cho các chàng, T.Di đã mở lời giang hồ như vậy thì xác định:)

Vậy là từng người lại phải leo lên bằng thang cứu hộ gắn sát bên tường, chỉ cần huyệt chân một cái thôi cũng đủ nằm nhà thương hay nặng hơn là nhà xác. Cơ mà tứ đại danh tiếng lừng lừng lầy lầy sao lại có thể làm khó được các nàng? chỉ cần một chút thời gian là đã leo ra được bên ngoài

" hừ, không đi được thang máy nữa, đành đi thang bộ vậy "- T.Thanh

" hết cách rồi "- Ái Vũ nhún vai

" đi tính nợ thôi, 10 tầng lầu nhằm nhò gì chứ "- T.Băng hùng hồn xoắn tay áo đi trước, nhưng chỉ bước được một bước đã lùi lại, tất cả là vì cầu thang tối thui cô nàng thì sợ ma nhất trên cõi đời

" hay... tụi mày đi trước đi "- T.Băng

" xì, đi sau lưng cũng phải cẩn thận coi chừng ma nó hót "- Ái Vũ

" Oa... thôi đi đồ đáng ghét "- T.Băng sợ hãi bấu vạt áo T.Di

" coi chừng bọn họ còn giăng bẫy nữa đó "- T.Thanh

" khụ khụ... dễ thương thật "- T.Nhã nhìn T.Băng đang sợ hãi mà cười cười

" camera thang máy tính vào chi phí của mày nhé Dũng "- M.Duy

" biết rồi "- A.Dũng lờm

" sắp tới rồi, chuẩn bị tinh thần đi người anh em "- T.Phước

Thật sự... các nàng đi tới đâu camera nát tới đó, chẳng theo dõi được gì, sau khi cái camera cuối cùng mất tín hiệu được vài giây cũng là lúc Ái Vũ đá cửa bước vào (cửa đã đi tây)

" cuối cùng cũng tới, phù... một thấy mẹ "- T.Băng rời khỏi T.Di, kéo ghế ra ngồi nghỉ ngơi. Sau đó chính là ánh mắt giết người của T.Di, cái phong thái trong thật đáng sợ

" các cậu có thể ngồi xuống từ từ nói chuyện "- A.Dũng điềm tĩnh nói

" RẦM... thế nào là từ từ? "- T.Di giáng xuống cái bàn vô tội một cái đánh động trời, tuy hành động là vậy nhưng trong giọng nói có chút trêu đùa nhàn nhạt

Sau khi mất vài giây để hoàn hồn sau cơn đe dọa kia thì A.Dũng ho khan lên tiếng

" e-hèm, thật sự là tụi này không có ý xấu đâu, các cô đừng hiểu lầm "- A.Dũng

" là mày không phải tụi tao "- T.Phước

" ừm, tụi tao không quen biết mày "- T.Nhã

" phản bạn à? "- A.Dũng

" tụi tao đã xong chuyện, còn lại mày tự lo nhé "- M.Duy đóng laptop lại rồi cùng 2 thằng bạn đi xuống chỗ các nàng ngồi, xem như không quen không biết, bỏ lại một mình A.Dũng bơ vơ ngồi tại một góc bàn

" haha... thế nào? "- T.Băng hát cảm thán thách thức A.Dũng, cô nàng biết ngay là Nhã nhả hiền lành của mình không bao giờ làm chuyện xấu mà, tất cả là do tên yêu ma kia lôi kéo, cơ mà là của mình từ hồi nào vậy

" bọn tớ không liên quan đâu, là tên đó uy hiếp đó "- T.Phước chỉ A.Dũng, trên mặt hiện lên vẻ đáng thương

" chúng mày.... được "- khoe miệng A.Dũng giật giật, đúng là tụi bạn tốt mà

" hừ, chuyện ở trường lúc trước đáng lẽ tụi này không nhắc tới, càng không thêm để bụng, cũng chưa đòi cậu xin lỗi, chúng tôi tin tưởng cậu không có ác ý, chúng tôi làm bạn với cậu, mà bây giờ thì hành động của các cậu như này là sao? làm sao giải thích hử? "- T.Thanh kéo ghế ngồi xuống đàm đạo

" thật ra việc chúng ta hợp tác để giải quyết bọn buôn ma túy thật sự rất nguy hiểm, tôi chỉ muốn xem các cô có thể làm gì thôi "- A.Dũng

" nếu không tin vậy còn tìm tụi này hợp tác làm gì, đồ khùng "- Ái Vũ

" thì... "- A.Dũng đưa mắt nhìn đám bạn cầu cứu nhưng ai cũng ngó lơ, đang bị bối rối thì T.Di leo lên bàn từ từ bước tới trước mặt A.Dũng, cậu thì vẫn giữ thái độ bình tĩnh nhất có thể để nhìn cái con người trước mắt, người gì mà đẹp quá trời quá đất, cứ đà này cậu ngưng thở mất

" cậu đùa giỡn như vậy có vui không? "- T.Di lạnh lùng nhìn cậu

" tại sao cô nghĩ tôi đùa giỡn? "- A.Dũng

" hừ, thử tài thử tài gì? Quá đáng vừa ít thôi nhé, tôi không nói không phải là tôi sợ, cậu sẽ phải trả giá vì điều này "- T.Di vung chân đá vào ghế mà A.Dũng đang ngồi làm cả người và ghế đều té ầm xuống đất, cậu vừa đứng lên T.Di lại lao tới kéo cổ cậu đập vào tường, cô vung tay định đâm vào mặt cậu thì A.Dũng nắm lại

" khoan, nghe tôi nói đã được không? "- A.Dũng

" nhanh "- T.Di nói bằng chất giọng âm độ

" có thể tôi làm cô giận, tôi đã quá đáng, nhưng tất cả là vì an toàn cho các cô vào ngày hôm đó, bây giờ tôi đã hiểu rõ, các cô muốn tiếp tục hợp tác hay đánh tôi cho hả dạ rồi rời khỏi đây thì đều được, nhưng tôi thật sự cần các cô, sau chuyện đó các cô muốn gì tôi cũng chấp nhận "- A.Dũng

" cậu có thấy nực cười không? Lý do gì chúng tôi lại phải dấn thân vào nguy hiểm nhỉ? "- T.Di

" tùy các cô "- A.Dũng

" hừ, được rồi, tôi sẽ vì cái gì cậu cũng chấp nhận mà tham gia vào việc này "- T.Di bỏ tay khỏi A.Dũng đi về hướng ngược lại, kéo ghế ra ngồi như không có việc gì, đám bạn nhìn Anh Dũng lắc đầu cười nhạt

Haizzz tội cho chàng trai đó, kéo ghế lên ngồi tự ki một góc, còn hội đồng bên kia thì khá là há hê xúm lại bàn bạc kế hoạch cho cuộc chiến sắp tới...

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

--- tua đến chiều thứ 7 ---

Trên xe

" đáng lẽ mình không nên đồng ý Di Di à, tui thấy việc này càng lúc càng nguy hiểm "- T.Thanh

" đệt, đồng ý cũng đồng ý rồi, đi cũng đi rồi, kế hoạch cũng thông qua rồi, giờ muốn rút lui là đều không thể nha "- T.Băng

" những việc này đâu tới lượt nít ranh như tụi mình xía mũi "- T.Thanh

" tao không phải nít ranh "- Ái Vũ

" tao cũng đị "- T.Băng

" mẹ toa "- T.Di

" tụi mày... hừ được, tao không thêm nói nữa "- T.Thanh hờn dỗi quay phắt ra ngoài

" những điều Thanh nói không phải là không đúng, quả thật những việc này có hơi nguy hiểm "- T.Di

" bà muốn trở mặt à? "- Ái Vũ

" tui có nói chưa? "- T.Di

" ý rành rành ra đó còn gì? "- T.Băng

" hừ, ta còn chưa nói hết... cho nên, chúng ta được học tập rèn luyện từ nhỏ chính là để thực hành vào những việc như này "- T.Di

" chồi... nói không hết làm người ta hiểu lầm, só-ry bạn ỉu "- Ái Vũ

" 2 từ " bạn yêu " thì ta không dám nhận, nhưng nếu nói chúng ta không quen biết thì người khác có lẽ tin "- T.Di

" xời ạ, Di Di hờn dỗi gì thế, chỉ là hiểu lầm thôi mà "- T.Băng

" ta nói ta hờn bao giờ chưa? "- T.Di

" không cãi với bà nữa, mệt hà "- Ái Vũ

" ta đã cãi với người bao giờ "- T.Di

" dạ em lạy chị, em sai rồi, em không dám cãi với chị nữa... "- Ái Vũ

" ta bảo là có cãi bao giờ "- T.Di lại lên con chộc tức người đây mà

"..... "- im là thượng sách, T.Di nhất định không phải loại hay tự nói với chính mình... trừ khi bị phủ

" được rồi, vậy đã chuẩn bị hết những thứ cần thiết chưa? "- T.Di

" rồi "- T.Thanh

" vậy tốt, chúng ta bắt đầu cuộc chiến đầu tiên "- T.Di

" thứ en-nờ (nhiều) rồi mẹ "- T.Băng

" thì lần đầu ở Việt Nam đó má "- Ái Vũ

Sau cùng chiếc xe của tứ đại rẽ vào tầng hầm giữ xe của khách sạn kiêm nhà hàng Xender. T.Di và Ái Vũ đeo balo, còn T.Băng và T.Thanh kéo vali như đi du lịch, cả đám cứ thế đi vô. Không hiểu sao mấy người ở đây cứ nhìn mấy nàng chăm chăm, kiểu như nhìn mình tinh hay idol nào vậy... mém xú quên rằng mấy nàng có nhan sắc đáng ngưỡng mộ... (đúng là mém quên)

" chị ơi, chúng em muốn đặt một phòng có giường đôi ạ "- T.Băng rút tấm thẻ tín dụng hòm qua T.Nhã cho đưa cho nhân viên tính tiền

" em có giấy chứng minh nhân dân không? "- chị nhân viên

" đây ạ, toàn bộ 4 đứa "- T.Băng đưa chị nhân viên 4 tấm thẻ, bà chị nhìn rồi cũng hơi hết hồn... ở ngoài đẹp thế mà chụp ảnh thẻ cũng đẹp lung linh nốt (đương nhiên ah)

" ừm, đây là chìa khóa phòng của em "- chị nhân viên đưa chìa khóa cho T.Băng sau đó gọi một nhân viên khác đưa cả đám đi nhận phòng... cậu nhân viên trẻ trung đẹp trai phong độ đó là anh Minh Duy nhà ta...

Đến trước phòng 104

" đến rồi "- M.Duy để vali sang một bên rồi mở cửa phòng

" cảm ơn "- T.Băng nói rồi đẩy vali vào trước, T.Di và T.Thanh cũng vào theo

" chào "- Ái Vũ cười gian một cái rồi đi vô đóng cửa (người ta bận đồng phục của nhân viên trong hấp dẫn quá mà, ngắm đã rồi chớ gì)

Bởi toàn bộ kế hoạch đã được bàn bạc trước nên việc M.Duy làm nhân viên ở đây cũng đã được biết trước, để M.Duy lên vào làm nhân viên thì hành động sẽ dễ hơn rất nhiều, đương nhiên hồ sơ và giấy tờ đều được làm giả. Còn việc không yêu cầu lấy phòng ở tầng 2 để dễ hành động thì là do cả tầng đó đã được bao trước toàn bộ, chỉ có thể lên đột nhập thôi.

" oai... một phết, đi ngủ thoải... mai còn đánh nhau..."- T.Băng nằm dài trên giường rồi ngủ một cách dễ dàng. T.Di và T.Thanh sắp xếp đồ đạc rồi mỗi người một việc, Ái Vũ cũng chẳng có gì làm nên quyết định đi xuống sảnh kiểm gì uống, nãy cô thấy dưới đó có quầy bar (quầy khác với quán nhé)

Sau khi quan sát sơ qua một lượt, Ái Vũ đi đến quầy bar gọi nước rồi yên vị trên ghế. Đối diện quầy bar này chính là nhà hàng, xung quanh là tường bằng kính trong suốt cách âm, để thực khách có thể ngắm toàn bộ cảnh ở bên ngoài, bây giờ đã gần nửa đêm, khách cũng không nhiều, chỉ còn vài bàn ngồi nhậu om sòm

" Ái Vũ "- M.Duy đã đứng bên cạnh từ lúc nào, khẽ gọi làm Ái Vũ giật mình quay lại

" ủa, sao cậu ở đây? "- Ái Vũ (mi thấy hơi thừa không?)

" tớ làm luôn ca đêm, nhân viên mới nên bị đối xử hơi đặc biệt "- M.Duy

" họ bạo hành sức lao động à? "- Ái Vũ

" không có "- M.Duy cười cười

" nhìn cách cậu làm việc trông chuyên nhĩ? "- Ái Vũ cười chọc

" phải thật một chút, hơn nữa đây cũng là một trải nghiệm rất thực tế "- M.Duy

" ờ phải rồi, đám bạn cậu khi nào thì đến? "- Ái Vũ

" bọn nó đi chơi cả rồi, vẫn chưa về, cũng ở phòng 301 ấy "- M.Duy

" thì ra cũng ở đây "- Ái Vũ

Phía xa xa, ông chủ quán lý nhìn M.Duy trò chuyện với Ái Vũ lâu thì hơi bị ngứa mắt, nghiêng rằng nghiêng lợi nghĩ bụng * thằng nít ranh, mới tới làm không được mấy tiếng đã bắt đầu tiếp cận khách kiếm có mồi tiền rồi, tưởng có một chút nhan sắc thì hay lắm à.... *

" này cậu kia, cậu nhân viên mới... "- ông chủ quán lý gọi

" xin lỗi, tớ phải đi làm việc "- M.Duy

" ok "- Ái Vũ

M.Duy đến chỗ quản lý hỏi có việc gì, sau đó ông ta kiểm có bảo khách gọi phục vụ rượu, M.Duy cũng nghe lời mang chai rượu đến chỗ bàn nhậu kia. Đám khách có nam có nữ, trông rất dân chơi, thấy cậu trẻ trung trắng trẻo thì kiểm có làm khó

" rượu của quý khách "- M.Duy khui nắp rượu, cố để ra xa để không ngửi thấy mùi rượu bay lên, rót vào mấy cái ly đang chia sẵn. Một bà chị đưa ly rượu cho M.Duy

" cậu uống một ly xem nào "- Á cười

" xin lỗi quý khách, nhưng tôi không thể uống rượu của khách "- M.Duy

" trời ạ, là tôi mời, không lẽ cậu lại không nể mặt tôi sao? "- Á là đang ép người đây mà, chắc là có hứng với trai trẻ, hơn nữa M.Duy nhà ta đẹp trai đến nhường nào?

" thật sự là tôi không thể uống "- M.Duy

"híc... anh à, đến rượu em mời mà nó cũng không thêm uống kia "- Á bắt đầu nhõng nhẽo với tên ngồi cạnh, hần bắt đầu hàm hồ

" này uống cho tao xem, rượu bạn gái tao mời mà mày cũng không thêm uống hả? hay chê tao chưa cho tiền? "- nói rồi hần rút một sấp tiền ném vào người M.Duy. Cậu khum xuống lượm lại trong tiếng cười ha hả đầy khinh bỉ của đám khách, nhưng ai ngờ cậu lượm trả chớ đâu có lấy

" xin lỗi quý khách, tôi thật sự không uống được rượu "- M.Duy để mớ tiền lên bàn, rồi đẩy trả hần

" cái thằng oác con, dám xem thường bọn đại gia, để xem tao có ép mày uống được không, quản lý đâu... "- Hần gọi lớn, tên quản lý lập tức lật đật chạy tới. Ái Vũ thấy ồn ào nên cũng quay sang hóng chuyện

" dạ dạ, quý khách có việc gì ạ? "- quản lý

" xem lại nhân viên của ông đi, dám xem thường khách à? bảo uống một ly rượu góp vui thôi mà cũng không chịu uống, tôi thật không hài lòng... ông xem làm thế nào đây? "- hần nói với cái giọng có vẻ hăm dọa

" à, tôi xin lỗi, cậu ta là nhân viên mới nên không hiểu chuyện "- rồi quay sang M.Duy -" cậu cầm ly rượu lên uống ngay cho tôi, không nhể một ngụm rượu mà cậu cũng không uống được sao? "

" thật sự không được đâu quản lý "- M.Duy

" không, không nói nhiều, hoặc là cậu uống, hoặc là cậu bị đuổi việc ngay là luôn "- quản lý

Tình hình thật quá khó xử, M.Duy trước giờ nào có uống được rượu... Ở bên kia, Ái vũ đang cảm thấy vô cùng thú vị, cũng không có ý định ra cứu cậu bạn, cô muốn xem thật ra M.Duy tại sao không chịu uống rượu, thật sự là có người không uống được rượu sao? dù chỉ 1 ngụm nhỏ ư?

Quả nhiên, M.Duy vì đại cục nên nhắm mắt nốc một hơi hết ly rượu, uống xong mới chịu tha cho cậu

" tôi xin phép "- M.Duy vội rời đi, vào thẳng nhà vệ sinh, Ái Vũ cũng tò mò đi theo xem thử. Cô đứng chờ ở ngoài cửa, bên trong nghe có tiếng nôn thốc nôn tháo, sau đó là tiếng xả nước liên tục... một hồi sau M.Duy mới trở ra

" nè, cậu không sao chứ? "- Ái Vũ nhìn sắc mặt M.Duy không tốt chút nào, má hồng hồng, môi tái nhợt, 2 mắt mờ mờ nửa chừng như sắp nhắm lại tới nơi. Vẫn chưa nói được câu nào, M.Duy đã không trụ vững mà mềm té lăn ra đất, may mà Ái Vũ đỡ kịp

" ôi trời, cậu say thật á hả? tui thấy uống có một ly mà? yếu vậy.... ày, cậu đứng vững xú tôi đưa cậu ra ngoài "- Ái Vũ choàng cánh tay M.Duy qua vai rồi ôm eo cậu đỡ ra ngoài. Ra tới ngoài rồi lại không biết phải mang M.Duy đi đâu, suy nghĩ một hồi đành đem về nhà đại vậy...

" nè, nè, quý khách định mang nhân viên của chúng tôi đi đâu? "- quản lý tới chặn trước mặt

" nhân viên của ông cái con khi, cậu ấy say tới thành ra như vậy ông tính để cậu ấy ở đây làm gì? "- Ái Vũ

" gì chứ? uống có một ngụm mà? ê... nhóc "- ông ta đưa tay vỗ bốp bốp vào mặt M.Duy

" lấy cái tay thối của ông ra, sẵn tiện biến ra luôn cho tôi "- Ái Vũ

" ý, quý khách làm vậy đâu có được... "- quản lý

" đồ ông già phiền phức "- Ái Vũ móc cái thẻ mạ vàng ra đập vào mặt ông ta -" lấy bao nhiêu thì lấy, lấy xong đem lên phòng 204 trả cho bạn tôi, được rồi rút ra "- Ái Vũ

" dạ, mời quý khách "- ông ta đứng sang một bên nhường đường cho Ái Vũ đi, xung xướng cầm cái thẻ đi đào tiền (rồi ông sẽ hối hận, tiền của chuy Ái Vũ làm gì nói muốn lấy là lấy?)

Đỡ M.Duy vào trong xe xong xuôi rồi mới chợt nhớ, Ái Vũ làm gì biết chăm sóc ai, đem về rồi không lẽ bỏ mặt? thẻ là gọi cho quản gia kêu mang theo người tới rồi lên xe phóng về biệt thự

Về đến nơi quản gia và người làm đã chờ sẵn, cô kêu đem lên phòng mình cho nghỉ ngơi, còn mình thì ngủ ở phòng T.Di, sau khi chăm sóc cho cậu ta xong thì có thể về

" alo Di Di, ta đang ở nhà "- Ái Vũ gọi cho T.Di

" người về làm gì? "- T.Di

" đem trai về, là M.Duy, cậu ta bị người ta ép uống rượu, tình trạng nguy hiểm, lại chả biết mang đi đâu nên đem về đại "- Ái Vũ

" ờ, rồi gọi quản gia sang xem chưa? "- T.Di

" gọi rồi, yên tâm, sáng mai tớ sẽ cùng cậu ấy về lại khách sạn các cậu cứ họp với tụi Anh Dũng rồi lên xem tình hình đi "- Ái Vũ

" bọn họ ở đâu? "- T.Di

" phòng 301, không biết đã về khách sạn chưa? mà mi tự coi đi, thôi ta cúp máy "- Ái Vũ tắt máy xong liền sang phòng mình coi tình hình của M.Duy, này giờ cứ nghe cậu ta rên nhè nhẹ (au trong sáng)

" đây đúng là trường hợp lạ... rất đáng để nghiên cứu... "- Ái Vũ

" um.... Bảo... Tiểu Bảo.... ah.... "- (mị hoặc ghê luôn) M.Duy liên tục đổ mồ hôi ướt đầm cả trán, mày nhăn nhó khó chịu, 2 tay bấu chặt đến rỉ máu

" cái tên này bị gì vậy? "- Ái Vũ đơ đơ đứng nhìn, méo biết phải làm gì... đang phân vân không biết có nên gọi hỏi thử bác sĩ đây là triệu chứng gì không... nhìn đồng hồ thì cũng trễ rồi, không muốn phá giấc ngủ ngon của người khác nên thôi. Ái Vũ nhẹ nhàng bước tới... hươ hươ tay trước mặt M.Duy, cậu không có phản ứng gì, vẫn lăm bằm khó hiểu, Ái Vũ tách 2 tay M.Duy ra, cứ bấu kiểu này nát tay mất, sau đó lấy dụng cụ y tế rửa vết thương rồi dán băng cá nhân lại, rồi lại chạy đi lấy cái khăn ướt lau mồ hôi... xem chừng cũng biết chăm sóc đó chứ

" Tiểu Bảo.... "- M.Duy thì nào, nắm lấy tay Ái Vũ

" đâu phải phim ngôn tình đâu trời... nổi hết da gà, buồn ra đê... "- Ái Vũ gạt tay M.Duy ra, ném khăn lên bàn rồi ngồi nhìn

" đừng tưởng bốn cô nương thấy cậu đẹp trai mà mềm lòng mà ngồi đây cả tối nhá, mơ đẹp với Tiểu Bảo của cậu đi... cho nằm trên giường tôi là phúc lớn rồi đấy... "- Ái Vũ lăm nhăm một mình một lúc thì đứng dậy chỉnh sửa chăn chiếu đàng hoàng rồi sang phòng T.Di đi ngủ.

Chuyện của cặp này hơi ngoài lề, chỉ là ý tưởng đột xuất thôi. Cảm ơn đã đọc nhé! ^^

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32

hehe, lại tung bông để chúc mừng fic cán mốc 5k lượt xem nè ~

Aiz.. thật ra có một điều tui muốn chia sẻ chút, đó là fic này có tới 2 au lận nhé. Ý tưởng ban đầu, viết fic và cốt truyện là của Linh San. Người ngồi lướt bàn phím, cũng cố truyện cũng như tham gia viết fic thì là HạcVuAme, người trả lời comment đa số là HạcVuAmethi thoảng Linh San mới xuất hiện. Nhân sự thì có tận 2 người mà bộ não của cả hai toàn trong tình trạng " não du lịch dài hạn " nên việc viết fic khá là chậm trễ và đậm chân luôn tại chỗ (mong mọi người thông cảm)

Chia sẻ đôi điều vậy thôi, chúng ta lại bắt đầu nhé ^^

--- cùng buổi tối hôm đó---

Khách sạn...

"oai oáp... sao không để bọn họ làm... sao lại lôi tao dậy?" - T.Băng mắt nhắm mắt mở lẻo đẻo theo sau T.Thanh và T.Di đi lên lầu 2

"suyt... im lặng một chút, biết thế nào là lên lút không?" - T.Thanh quay lại mắng nhỏ

"dừng lại, có camera an ninh" - T.Di chặn 2 đứa bạn đang mãi lo chơi lại. Cả đám đã lên đến tầng 2, ở đây ngoài đèn tường vàng vàng thì không có bất cứ ánh sáng nào nữa, vì không có ai ở nên cũng vắng vẻ lạ thường. Ở đây có tận mấy cái camera đang hoạt động, T.Di đang nghĩ làm sao để tắt, phải có Ái Vũ ở đây thì không cần lo lắng rồi

"có tắt cả 4 cái ở tầng này, chúng ta làm sao đây?" - T.Thanh

"dây này bây giờ không có ai ở nhưng vẫn bật camera, chứng tỏ họ đang canh chừng nghiêm ngặt, vì vậy muốn vào đó tham quan, chúng ta phải thông qua phòng an ninh" - T.Di

"vậy chúng ta đi" - T.Thanh

"đi" - T.Di

"ê ê đợi tao, tụi mày đi đâu vậy" - T.Băng thấy 2 đứa bạn rời đi cũng vội chạy theo

Bây giờ là 11h hơn rồi, nhân viên, bảo vệ làm ca đêm đều ở tầng 1 là đa số, theo cái sơ đồ mà Anh Dũng đưa hôm qua, T.Di tìm tới phòng an ninh ở lầu 1

"ù, có gì đó không đúng" - T.Băng cuối cùng cũng tỉnh táo, lên nhìn vào trong thì thấy toàn bộ bảo vệ đã ngủ hết

"chào!!" - T.Nhã cùng T.Phước và Anh Dũng từ đâu xuất hiện, tay T.Nhã còn cầm một lọ thuốc, hình như là thuốc mê

"Các cậu làm sao?" - T.Thanh

"đúng đó, thấy tụi này lợi hại chưa?" - T.Phước cười khoái chí

"xì" - T.Thanh

"được rồi, mau đi làm việc nên làm" - A.Dũng nói xong lạnh lùng đi lên lầu trước, sau đó cả bọn mới lên theo. Đến trước phòng 205, Anh Dũng đột nhiên dừng lại

"ôi gi thế, đứng lại mà không nói trước?" - T.Phước

"ai bảo cứ đi sau lưng? bây giờ các cậu vào phòng 204 chuẩn bị các thiết bị, chúng tôi sẽ ở phòng này gắn camera và máy ghi âm, sau đó tập trung lại tại phòng để bàn bạc rõ hơn" - A.Dũng

"okkk" - T.Phước và T.Băng kéo dài giọng ra, rồi sau đó 2 nhóm 2 hướng mở cửa đi vào

Nói vậy chứ cũng không làm gì, bên T.Di chỉ vào xem trước phòng ốc, bày một số bom khói, vũ khí phòng thân này kia trước, các thiết bị máy tính để sáng Ái Vũ lo. Còn bên A.Dũng thì cực hơn, phải trèo lên gắn camera siêu nhỏ vào đèn để không bị phát hiện, máy ghi âm cũng như "bom" để phòng trường hợp xấu nhất, nhưng chỉ là bom khói thôi!

Xong xui, cả đám họp lại ở phòng tụi T.Di

"các cậu có chắc chắn không? đây là một cuộc giao dịch lớn, nhất định sẽ có vệ sĩ và súng đạn, chúng ta có thể đấu lại? an toàn của chúng ta ai bảo đảm?" - T.Thanh

"tới lúc này mà bà còn có ý định rút hả?" - T.Băng

"thật sự... tui chỉ muốn mọi người suy nghĩ thật kỹ, đây là việc ngoài khả năng của bọn mình" - T.Thanh

"tớ hiểu, có lẽ đối với các cậu đây quả thật là một việc rất nguy hiểm" - T.Nhã

"chờ, có thể mấy cậu không biết, tụi này là tứ đại tung hoành... ừm...ừm" - T.Băng chưa nói hết đã bị T.Di và T.Thanh mau chóng bịch miệng

"các cậu..." - A.Dũng

"đừng hiểu lầm, tụi này chỉ là những đứa hơi khác người tí thôi, tuyệt đối không phải tứ đại" - T.Thanh

"càng nói càng lộ, khai đi" - T.Phước

Vâng, như đã nói, danh tiếng của tứ đại là lừng lừng lẫy lừng, miễn là người trong thế giới ngầm thì không ai không biết. Bên cạnh các bang chủ trẻ tuổi của các bang phái hắc đạo, thì tứ đại không cầm đầu một bang, chỉ là người trong một tổ chức vô cùng bí mật nhưng không ai không biết cũng không thể xem thường.... Sự tích kể lại là thế, nhưng bây giờ tứ đại của chúng ta thật mất hình tượng, không khác mấy với mấy thím thực tập sinh của một bang nhỏ nào đó (tự nhiên ta muốn viết lại từ đầu T^T)

" không ngờ tới mức nghĩ chúng tôi là tứ đại đó chứ? "- T.Di

" nhưng mà Băng nói... "- T.Phước

" tụi này chỉ là thường đi 4 đũa, hơn nữa lại hay cứu nhân độ thế, người ta gọi bừa là tứ đại ị đó mà "- T.Băng lấp liếm cho sai sót của mình

" các cậu không cần giấu, tôi đã đoán ra rồi "- A.Dũng. Sau câu phát ngôn của mình, cả phòng ngơ ngác ra mấy giây

" cậu... đùa gì thế? "- T.Thanh cười hờ

" từ đầu tôi đã nghi ngờ các cậu rồi, chỉ là các cậu quá giỏi giấu diếm thông tin, mãi vẫn không khẳng định được. Cho tới ngày hôm qua, tôi đã chắc chắn hơn với suy đoán của mình "- A.Dũng thần nhiên nói

" vì thế cậu muốn hợp tác để chúng tôi giúp cậu làm việc à? "- T.Di cười nhếch mép rồi nói tiếp - " là do các cậu vô dụng, mãi mà vẫn không làm nên chuyện nên muốn lợi dụng bọn này? "

" không hẳn là vô dụng đâu nhé "- T.Phước

" các cậu thật sự là tứ đại? "- T.Nhã ngờ nghệch hỏi

" thật ra họ vẫn chưa vận dụng tới 10% khả năng vào bài kiểm tra hôm qua đâu "- A.Dũng

" haha... chúng tôi không phải đâu "- T.Băng cười ngượng

" chúng tôi cần nhất đại hacker của tứ đại, cô ấy có thể hỗ trợ rất nhiều trong việc này "- A.Dũng

" ế, Dũng, vậy là mày biết rõ luôn á hả "- T.Phước

" Ái Vũ là hacker black mà mọi người từng nghe, Thiên Băng và bạn học Thiên Nhã là người chế ra rất nhiều thứ không thể tưởng tượng, còn đại boss Thiên Di, thiên tài súng đạn, tôi nói đúng hết chứ? Tứ Đại? "- A.Dũng đã nói trúng phóc hết, cậu đang vô cùng thỏa mãn với cái suy luận vô cùng sắc bén của mình, bây giờ chỉ chờ cho các nàng thừa nhận nữa là " Bơ Phệt "

" không, chúng tôi không phải "- T.Thanh lắc đầu

" học... còn chối? "- A.Dũng nhún mày, cậu tự tin với phán đoán của mình, chắc chắn chính xác, vậy mà cô nàng có thể phủ nhận ư?

" ày... không bàn cái việc này nữa, ai thì cũng được... giờ bàn lại kế hoạch rồi còn đi ngủ nè, ẹ "- T.Phước xua tay

" ừm, việc này nói sau đi he "- T.Băng

" các người chỉ cần hacker vậy thì còn lời 3 đũa này chỉ? "- T.Thanh

" các cô là một băng mà "- A.Dũng

" một băng là như thế nào? xóm chợ thế? "- T.Băng

" không, là một đội "- A.Dũng cười huề

" rồi, bàn việc chính "- T.Di

....

Ây nhạt quá rồi đúng không các nàng?.. Văn phong của tui tệ quá cơ... hix, uống công các nàng chờ rồi, nhưng tui sẽ cố gắng nên đừng quên tui nha ♥

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

Cán mốc 13k, ôi mừng quá đê, tung bông tung hoa nào ^^

(bài hát ở trên là nhạc phim của một bộ hoạt hình tui cực thích ý, các nàng nghe thử nhé ♥)

6 giờ sáng tại biệt thự của tứ đại.

Ánh sáng diệu nhẹ phảng phất vào trong căn phòng của một nàng thiếu nữ, nhìn biểu cảm có thể đoán được nàng chả có ý định thức giấc, nhưng dường như lí trí mãnh liệt đã thôi thúc cho mí mắt nàng nhất định phải mở ra, và rồi... ừ thì thức thôi, dù sao làm việc lớn thì đều phải nghiêm túc mà. Ái Vũ tìm cái điện thoại mở lên xem giờ, sau đó vội vàng chạy sang phòng mình xem cậu bạn đã thức chưa, mắt công ngủ quên làm lỡ việc thì mệt. Như một thói quen, Ái Vũ mở cửa bước vào mà không gõ cửa trước, lập tức một thân hình quỵn rũ, một body săn chắc đập ngay vào mắt, nàng nhìn một lượt cho đã con mắt rồi mới đi ra đóng cửa lại. Bên trong cũng có một chàng trai đã sớm quên việc cần kéo áo lên để che thân, cứ thế khoe trọn nửa phần trên cho người ta ngắm, sau tiếng " rầm" của cánh cửa, cậu mới hoàn hồn vội vàng mặc áo vào. Ái Vũ ở ngoài cửa nói vọng vào

" xin lỗi cậu nhá, tớ không có cố ý đâu, tớ tưởng cậu chưa thức nên... qua gọi thôi, cũng tại cậu không chịu khóa cửa "- Ái Vũ

" ừm... không sao, tại tớ sơ ý "- M.Duy ở trong đó chính cả mặt trả lời

" à mà cũng không thể trách cậu, tại tớ hồ đồ, thôi được rồi cậu thay quần áo đi, tớ về phòng chuẩn bị "- Ái Vũ

" được "- Duy

Ái Vũ tự vỗ vào mặt mấy phát cho tỉnh rồi đi về phòng tắm rửa, mới sáng sớm mà đã được rửa mặt bằng trai đẹp rồi, hôm nay sẽ may mắn ra sao đây kkk

--- trên xe ---

" cậu tỉnh rạo chưa? "- Ái Vũ ngồi ở ghế phụ lái, vừa loay hoay với cái điện thoại vừa tiện miệng hỏi

" ừm, tớ không sao "- Duy

" đợt này phải tóm gọn bọn họ "- Ái Vũ cười khẩy

" chuyện này cần phải hết sức cẩn trọng thôi, bọn họ là giao dịch lớn chuyện súng đạn là không thể tránh, nhất thời không nên manh động, nắm chắc bằng chứng ông ta buồn lậu ma túy trong tay rồi tính sau "- Duy

" các cậu cần bằng chứng làm gì? "- Ái Vũ quay sang nhìn cậu

" không giấu gì cậu, chúng tôi cần bằng chứng để lật đổ ông ta, chúng tôi là những thành phần bí mật của tổ chức "- Duy

" các cậu... làm việc trong tổ chức? là tổ chức nào? "- Ái Vũ

" cái này không thể nói "- M.Duy liếc nhìn gương mặt tò mò của Ái Vũ cười cười

" hừ, không nói cũng không sao, sau sự việc này các cậu phải trả công rất lớn đấy "- Ái Vũ

" được thôi "- M.Duy

--- tại khách sạn ---

Tình hình hiện tại là các thành viên đã được bố trí và sắp xếp nhiệm vụ cụ thể. T.Nhã trực ở đại sảnh để quan sát người ra vào, còn mọi hành động tiếp theo thì phải chờ chàng phục vụ Minh Duy tới mới có thể tiến hành. Còn hiện giờ, tất cả đang ở trong phòng để đợi người

" 6h30 rồi, gọi điện đi "- T.Phước sốt ruột

" oày... bình tĩnh, đây là việc lớn không thể nào bọn họ lại quên đâu mà "- T.Thanh

.....

" cóc.. cóc.. cóc... các cậu "- tiếng M.Duy ở ngoài cửa vang lên, T.Nhã vội chạy ra mở cửa

" đến rồi đây hehe, đợi lâu hông nè? "- Ái Vũ

" đợi dài cổ í "- T.Băng lườm

" thời gian không còn nhiều, hành động đi "- T.Di gạt đầu ra hiệu

Bước đầu tiên của kế hoạch vẫn là tấn công phòng an ninh trước. Tất cả đeo thiết bị liên lạc vào rồi M.Duy, T.Nhã và T.Phước rời đi. T.Nhã xuống sảnh theo kế hoạch, M.Duy cùng T.Phước đi đánh mê bảo vệ một lần nữa, nhốt họ vào trong tù rồi để T.Phước hóa trang thành bảo vệ ngồi canh. Sau đó M.Duy đi xuống quầy tiếp tân để trộm lấy chìa khóa phòng phòng kế để đồng bọn đột nhập.

M.Duy cầm một khay nước đi tới quầy tiếp tân

" chị uống chút nước hoa quả nhé "- cậu để cốc nước xuống nở nụ cười rồi đem mấy cốc khác cho mọi người. Chị nhân viên đương nhiên là vui vui mừng mừng uống liền một mạch mà không hay biết bên trong có thuốc xỏ...

Đợi một lúc cho thuốc ngấm, mặt mày chị nhân viên đã méo mó vì sắp không chịu được, cậu bước tới hỏi thăm

" chị làm sao vậy? "

" ui cha... chị đau bụng quá... em. em ở đây trông chừng chị một lúc được không? "

" dạ "

Sau đó chị nhân viên kia vội vàng chạy thẳng vào nhà vệ sinh để giải quyết. Cậu đi vào quầy tiếp tân, nhân lúc không ai chú ý lấy ra một cái chìa khóa phòng 204 và 205 (mỗi phòng có 2 cái chìa khóa) Sau đó dùng gương mặt đẹp trai để đi dụ dỗ một chị khác thay mình trông chừng. Rồi cầm chìa khóa dẫn những người còn lại đi vào phòng để chuẩn bị tác chiến.

Thật ngại quá vì mình mất tích hơi bị lâu... Chuyện là... mình không biết tiếp theo nên làm sao a~

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Tung hoa nào... 19k rồi nhé, hi vọng sinh nhật sắp tới của LinhSan sẽ được ăn mừng truyện đầu tay cán mốc 20k hihi

có sự tham gia của user17988638

Mọi thứ đã đâu vào đấy, sẵn sàng hành động

--- trước công khách sạn ---

3 chiếc xe ô tô đến dừng lại trước cửa, các nhân viên phục vụ đứng chào rất trịnh trọng, mấy tên vệ sĩ bước xuống trước, đứng thành 2 hàng để chờ ông chủ bước xuống, và đó chính là Hình Trạch, hiệu phó trường Thiên Vương của chúng ta...

Thanh Nhã được phân công quan sát tầng 1, thấy người tới liền báo cáo lên cho đồng bọn

" thầy hiệu phó đã xuất hiện, đang tiến vào "

" ok đã rõ "- T.Băng trả lời

Sau đó Dũng và T.Phước mai phục sẵn ở nơi họ chuẩn bị giao dịch. Tứ đại cũng đóng cửa phòng lại, yên lặng chờ đợi. Không gian tầng 3 trở nên yên lặng lạ thường

Thang máy dừng lại, cửa mở ra...

" cộp... cộp... "- Tiếng bước chân vang vọng... cả tứ đại, Dũng và Phước đang núp cũng nghe rõ, trái tim hồi hộp đập nhanh hơn chút

Dừng lại trước phòng 305, một tên lấy chìa khóa đút vào, rồi bước vào kiểm tra xung quanh căn phòng. Bên trong không có gì bất thường, camera cũng không có, rồi mới quay lại mời ông ấy vào.

Hình Trạch gạt đầu, bước vào ngồi tại sofa, còn mấy tên vệ sĩ thì chia nhau ra, 2 tên canh ngoài cửa, 2 tên canh cửa trong, 4 tên đứng sau lưng ông

4 nàng ở phòng kế bên bắt đầu kích hoạt máy tính, nhưng trong lòng T.Thanh vẫn mãi đẩy lên nỗi bất an... cô bèn thì thầm với Di Di

Sau đó lại tiếp tục nhận được thông báo từ Thanh Nhã ở lầu 1

" Đối tượng tiếp theo đã xuất hiện "

Lại một lần nữa cửa thang máy được mở ra, lại một đàn người bước tới và dừng trước phòng 305, 2 tên vệ sĩ mở cửa, Nakoma cùng mấy chục tên vệ sĩ bước vào, để lại thêm 2 tên canh cửa.

Hình trạch thấy hấn vào liền đứng dậy

" chào cậu, mời ngồi "

" chào ông "

2 bên vừa ngồi xuống, Hình Trạch liền nôn nóng vào vấn đề chính, phẩy tay kêu người để 2 chiếc vali đen lên bàn rồi mở ra

" đây là toàn bộ số tiền, cậu có thể kiểm tra "

Hấn nhón miệng cười rồi ra hiệu cho đàn em. Một chiếc vali khá to khác cũng được mang ra, để lên bàn, bên trong chính là ma túy

Một tên vệ sĩ bước đến chỗ Hình Trạch nói nhỏ...

" cho cậu ta vào "-

Tên vệ sĩ gật đầu rồi đi ra mở cửa cho một anh chàng phục vụ mang rượu bước vào, chính là Minh Duy. Nakoma nhìn cậu thì hơi nghi ngờ, Hình Trạch vội nói

" không sao đâu, cậu đừng lo, tôi quen với chủ khách sạn này, nên ông ta chỉ cử những người ông tin tưởng đến đây phục vụ thôi, tôi nghĩ là không có gì đáng ngại đâu "

Có vẻ mọi chuyện không chuyển biến xấu, nên Minh Duy bước đến bàn và rót rượu, cái mùi rượu quá là làm cậu hơi khó chịu, tuy nhiên cậu vẫn làm thành thạo nên hấn cũng không nghi ngờ gì thêm nữa.

Sau khi phục vụ rượu xong, cậu đứng thẳng người rồi rồi quay lại bước ra ngoài, cậu bình tĩnh bước đi, nhưng... một bàn tay đã giữ vai cậu, Minh Duy ngoảnh lại nhìn. Chính là Nakomi, hấn lệnh cho bọn đàn em giữ cậu lại, rồi hỏi

" này mới vừa làm gì?... "

" tôi... rót rượu... "

" káo, dám qua mặt tao hả? "- Hấn nghiêng răng, rồi kiểm tra người cậu, rồi móc ra từ túi áo một cái camera siêu nhỏ, hấn ném xuống đất giẫm tan nát

Từ lúc bước vào, camera đã được khởi động, bao nhiêu đó cũng đã đủ chứng cứ, chỉ một chút nữa thôi, thật xui xẻo... cậu vương đôi mắt lên nhìn về bức mình của tên đó... liền bị hấn đấm mạnh vào bụng, vào má cho hả giận, rồi quay lại phía ông Hình Trạch

" hừ... người được tin tưởng cơ đấy.. khi thật, rút thôi "- sau đó quay lại đánh vào má bên kia cậu 1 phát nữa

" xử lý hấn đi "

.... Tuy nhiên, thật không may cho chúng, vào mấy phút trước...

Ngoài cửa

4 nàng đã sớm tính tới đường rút, nhanh chóng xử lý 4 tên vệ sĩ canh cửa. Cụ thể, Thiên Băng đã cố tình gây sự chú ý của bọn chúng, khiến bọn họ mất tập trung, sau đó liền cả 4 người xông ra mỗi cá nhân sử lý một tên. Ái Vũ nhanh chân không chể, bẻ tay một tên rồi thuận tiện đập mạnh đầu hấn xuống đất cho ngất, Thiên Di chạy vòng ra sau 1 tên, bóp chặt hấn rồi dùng ống tiêm, đâm thẳng vào cổ hấn, văng, đó là thuốc mê, hấn ngất tại chỗ, Thiên Thanh chỉ tốn một đòn đánh thẳng vào huyệt đạo, không kịp phản ứng thế là ngù lון tại chỗ, còn Thiên Băng, cô nàng đập vào bụng tên cuối cùng 1 phát, hấn văng ra đất, sau đó và cho say xâm mặt mảy, đầu đập mạnh xuống sàn mà tê liệt tức khắc

Tất cả được xử lý nhanh gọn, phòng lại cách âm tốt nên bên trong chẳng nghe gì. Sau đó lôi 4 tên kia vào phòng kế bên, thu dọn đồ đạc, cầm trên tay cây súng, đứng trước cửa chờ thời cơ, đồng thời báo cho Thiên nhã dùng cây súng bắn tia lên sân thượng chuẩn bị yểm trợ

--- bên trong ---

Hình Trạch bàn hoàn đứng dậy, gấp rút gài cái vali lại rồi đưa cho vệ sĩ cầm. Nakoma lệnh cho đàn em mở cửa nhưng lại không mở được, Hình Trạch thấy không ổn liền móc điện thoại ra gọi ai đó. Hấn ta quay lại

"mày đã giờ trò gì hả?"- Hấn bực mình, túm cổ áo Duy lên

"nói, rước cuộc bọn mày còn bao nhiêu đứa hả? ai bảo mày tới đây?"

Đáp lại hấn là sự im lặng và nụ cười khẩy của Minh Duy. Hấn không kiềm chế được cơn giận, đánh lên người cậu thêm mấy phát như trời giáng. Minh Duy lại cười điều nhìn hấn

"sao mày không tự xem đi?"

Ngay sau đó vài 3 tên vệ sĩ đã bị bất ngờ tấn công, nằm lăn ra tại chỗ, đó chính là Thiên Phước và Anh Dũng. Mấy tên còn lại lui về bảo vệ thân chủ của chúng

"chào"- A.Dũng lịch sự chào hỏi

"tội mày ghê anh em ạ"- Phước nhìn Duy chăm chọc, miệng mồm thế thôi nhưng trong lòng thương xót khôn nguôi rồi mà

"tao chờ mày trả thù cho tao"- M.Duy

Tên Nakoma bỏ cổ áo Duy xuống, phì phì lại ngay ngắn... rồi tung một cước vào bụng cậu, tuột khỏi tay mấy tên đàn em của hấn văng vào tường. Cậu có cảm giác như ruột gan lộn ngược, ho mấy cái, khó chịu nhìn hấn

"đồ hèn..."

"Duy, mày không sao..."- Anh Dũng vừa bước tới định đỡ Minh Duy thì bị vài tên chìa súng vào cả 3 người

"hèn, hèn hả..."- Hấn đá thêm mấy phát vào Minh Duy. Cậu khó khăn thở

"mày còn dám đánh nữa đừng mong an toàn rồi khỏi đây"- Phước lo lắng hăm dọa hấn

"haha, mày không biết xem tình hình sao... à mà, cho dù bọn mày có đồng minh thì sao? chúng mày nghĩ tao sợ bọn nhóc ranh miệng còn hôi sữa như này sao?"

"ở đây là Việt Nam không phải Anh hay Pháp, bọn mày nghĩ rằng dùng súng là hợp hoàn cảnh sao, bỏ xuống đi"- Dũng

"không không... tặng cho bọn mày mỗi đứa một viên kẹo đồng là tuyệt nhất rồi phải không... haha"

"Rầm..."- Cánh cửa mở tung ra, 4 cô nàng xông vào giương súng vào đầu tên Nakoma không chế

"không được mạnh động, nếu không thì tự gánh hậu quả"- Di

"Duy... cậu có sao không?"- Ái Vũ chạy đến bên Minh Duy

"haha... ra đây là đồng minh của chúng mày hả.. hahaa"- hấn cười lớn. T.Di nạp đạn để hấn tin đây là súng thật mà ngậm mồm

"kêu đàn em của mày bỏ súng xuống"- T.Thanh

"này cô gái, như vậy làm sao công bằng... hay chúng ta cùng bỏ xuống nhé..."

Các nàng và các chàng nhìn nhau gật đầu. Hấn bắt đầu đếm...

"1... 2..."- Quả nhiên súng của 2 bên từ từ hạ xuống, hấn lựa thời cơ thích hợp đá văng cây súng trên tay T.Di, sau đó đàn em của hấn cũng nhanh chóng giao chiến với T.Thanh và T.Băng. Bên Dũng và Phước cũng tương tự, 2 bên xảy ra hỗn chiến

T.Di còn dự sẵn cây dao găm, cô rút ra đánh liên tiếp, T.Thanh và T.Băng phối hợp xử lý mấy tên, Ái Vũ độc chiến bảo vệ Minh Duy, còn Dũng và Phước bận xử lý Nakoma và mấy tên đàn em của hấn

"phạch... phạch... phạch..."- một chiếc trực thăng đột ngột xuất hiện ngoài hành lang, Hình Trạch nãy giờ trốn một góc nhanh chóng cùng vài tên vệ sĩ phá cửa ôm vali xông ra ngoài, nhảy lên trực thăng thoát thân, tên Nakoma không cam tâm bị chơi xỏ, liền rời trận, xách theo 2 vali leo lên trực thăng cùng Hình Trạch

Tầng thượng của khách sạn

Trực thăng vừa bay ngang tầm mắt, nhận được thông báo từ T.Di, Thanh Nhã mau chóng nổ súng. Một viên bắn xuyên kính ghim vào tên Nakoma, một viên xượt qua Hình Trạch, mấy viên còn lại trúng vào cánh và thân trực thăng, khói phát ra mù mịt nhưng rồi chúng cũng chạy thoát. Cậu thông báo xuống cho T.Di

" Trục thăng của chúng đã hỏng nặng, chỉ một lúc sau nhất định sẽ rớt, mau chóng đuổi theo "

Ở đây, cả đám đã bị khống chế hết

" Vũ, Băng, 2 người ở lại đưa Minh Duy vào bệnh viện, còn lại mau chóng đuổi theo trục Thăng "- T.Di nói rồi chạy ra trước

" nhờ các cậu chăm sóc cho cậu ấy "- Phước

" chúng tôi đi trước "- Anh Dũng thở dài nhìn Duy rồi cùng Phước rời đi

Còn lại Vũ và Băng, Ái Vũ đứng lòng nhìn cậu bạn

" cậu mà bị gì thì chết với tôi.... tôi đánh cậu đấy, mau mở mắt ra... "- Ái Vũ đe dọa

Minh Duy lơ mơ mở mắt theo yêu cầu của Ái Vũ, sau đó mắt tự chủ mà ngất đi.

" Duy, cố gắng lên, tôi đưa cậu vào bệnh viện "- Ái Vũ

Sau đó Thanh Nhã xuống tới, cùng Băng và Vũ đưa Minh Duy xuống

Còn phía tại T.Di, 4 người chia làm 2 nhóm đi 2 xe đuổi theo chiếc trục thăng đang bốc khói, một chiếc màu đen do Anh Dũng lái chở theo T.Di, chiếc màu cam đi phía sau của T.Phước chở theo T.Thanh

đón xem tiếp ở chap sau nhé kkk ^^

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Chiếc trục thăng bốc khói, bay là là như có thể rơi bất cứ lúc nào bay trên bầu trời của thành phố. Những người đi đường hoang mang xôn xao đứng lại xem, có người còn nhanh tay gọi cho cảnh sát, lính cứu hỏa. 2 chiếc xe của Anh Dũng và Thiên Phước vẫn cố gắng bám theo sát từ phía dưới.

Xung quanh đây chẳng có chỗ nào thích hợp để đáp xuống, không có bãi đất trống, trục thăng lại sắp không trụ nổi, Nakoma lại đang ngoi ngóp, Hình Trạch bị thương... Cuối cùng, tên cầm lái trục thăng thấy được một công viên khá vắng người, bèn đánh liều đáp xuống dưới. Tuy công viên ít người, nhưng thế nào cũng khiến người ta hoảng sợ bỏ chạy toán loạn, gió từ cánh quạt kèm khói lớn làm cả một vùng mờ mịt bụi bặm. Đáp xuống đến nơi, toàn bộ những người trên đó đều nhanh chóng bỏ chạy thoát thân, chỉ có vài tên chịu đỡ thân chủ đi ra. Thẩm Hình bị thương ngay cánh tay, không nghiêm trọng nên chạy nhanh, còn Nakoma đã bất tỉnh nhân sự, một tên cõng trên lưng, một tên đỡ ở phía sau, máu chảy ướt cả người, lan sang cả tên cõng hắn

Ở cổng khu công viên, 2 chiếc xe phanh gấp, 4 đứa chạy nhanh đến hiện trường. Anh Dũng và Thiên Di chạy theo tên Hình Trạch đang chạy trốn với vệ sĩ. Phước và Thanh ở lại tóm Nakoma. Tên đi sau chạy ra cẳng chân 2 đứa để tên kia đưa Nakoma chạy thoát, tuy nhiên cũng bị T.Thanh chặn lại

" này, tốt nhất nên để hắn xuống rồi chịu trôi đi "- T.Thanh

" cút "- hắn vẫn cõng Nakoma trên lưng

" không được "- Thanh

Hắn đột nhiên để Nakoma xuống, sau đó rút cây dao găm nhăm vào T.Thanh, cũng may cô nhanh chân né được. Bên kia, sau khi hạ một cú mạnh mẽ, Phước đã hạ được 1 tên, quay sang giúp cho T.Thanh. Đang chiến dữ dội, đột nhiên T.Thanh biến sắc

" Dầu trên trục thăng sắp cháy rồi, chạy nhanh đi "- Thanh hét lên

Thiên Phước đá tên kia một cú, hắn lùi lại mấy bước, quay đầu nhìn trục thăng, còn chưa kịp chạy thì nó đã phát nổ. Âm thanh lớn vô cùng chói tai vang lên chấn động một vùng, quả cầu lửa bùng lên. Thiên Phước kéo Thanh ôm vào người, theo quán tính cả 2 bị thổi bay ra xa rồi lăn mấy vòng, các mảnh

của xác trực thăng, đất đá văng tứ tung, lửa bốc cháy ngùn ngụt...

" Thiên Phước, Thiên Phước... cậu bị điên à? cậu có bị gì không vậy... "

Cũng may trước khi trực thăng phát nổ, cả 2 đã chạy ra được khá xa, ảnh hưởng không nhiều. Nhưng Thiên Phước ôm trọn Thiên Thanh, ảnh hưởng đương nhiên nhiều hơn.

Thiên Phước ngốc dậy, lắc nhẹ đầu

" cái đồ điên, tôi còn không thể tự bảo vệ bản thân sao? ai cần cậu,... thật sự không sao chứ? "- Thấy sắc mặt cậu bạn không tốt, Thanh lo lắng hỏi

" thật... chỉ là... "- Thiên Phước đưa tay lên tai sờ nhẹ rồi nhìn lại

" máu, cậu bị chảy máu tai hả? "- Thanh chồm dậy nhìn lại cho kỹ, quả thật là bị chảy máu màng nhĩ. Mặt Thiên Thanh lại tiếp tục biến sắc, lời Thiên Phước đẩy rồi đi trước.

Ngay sau đó lính cứu hỏa và cảnh sát ồ ạt kéo đến thu dọn tàn cuộc.

Phía Anh Dũng và Thiên Di, 2 người đuổi theo một hồi thì mất dấu, đi tìm một lúc lâu mà lại biến mất như bốc hơi, không để lại dấu vết. Lúc định quay về thì nghe tiếng nổ lớn và làn khói kèm lửa bốc cao. Sau đó là tiếng còi dồn dập từ hàng chục chiếc xe cứu hỏa và cảnh sát chạy ngang

" không biết họ có kịp thoát hay không "- Anh Dũng nhìn làn khói phía xa đầy bất an

Ngay lúc đó Thiên Di nhận được cuộc gọi từ Thiên Thanh, cô thở phào, vậy là không sao rồi

" chuyện gì? "- Di bắt máy

[2 cậu đến bệnh viện cũ đi, Thiên Phước bị thương rồi]

" ừm "- Di tắt máy, quay sang Anh Dũng

" đến bệnh viện đi, Thiên Phước bị thương rồi "

" vậy chúng ta bắt taxi "- Anh Dũng gọi một chiếc taxi gần đó rồi cả 2 rời khỏi

Chỗ đậu xe có nhiều cảnh sát nên không tiện đến lấy, đợi một lúc sẽ gọi người đến lấy sau.

Ở bệnh viện...

Hiện giờ Thiên Phước đang ở trong phòng cấp cứu, Minh Duy thì đã được đưa đến phòng khác nghỉ ngơi. Ái Vũ, Thanh, Di, Dũng và Nhã tụ họp ở ngoài để đợi

" hiazz. lại bị thương thêm một đồng chí "- T.Băng chống cằm thở dài

" Hình Trạch chạy thoát rồi? "- Nhã

" Ừ "- Dũng

" còn may là tui có giữ bằng chứng mấy cậu cần nha "- Ái Vũ lấy từ trong túi ra một cái thẻ nhớ USB, đưa lại cho Anh Dũng

" cảm ơn "- Dũng

" oai, không cần cảm ơn cảm ảc gì, tụi này không phí sức vì 2 chữ cảm ơn đâu nhe "- Ái Vũ cười giàng

" đúng đó, chờ mà nghe điều kiện đề "- T.Băng

" điều kiện gì "- Nhã ngồi xuống cạnh Băng hỏi

" ờm... tạm thời chưa nghĩ ra haha "- Băng

" được rồi, không còn việc gì nữa thì chúng ta về thôi "- Di đứng dậy, câu cổ Ái Vũ lôi đi, Ái Vũ còn cố ngoảnh lại dặn dò đôi câu

" nè, khi nào Minh Duy tỉnh dậy thì alo một tiếng nhé "

" alo dô đầu mày, gọi điện thoại thì nói gọi điện thoại đi "- T.Di chường tai mắng nhỏ

" kệ bà "- Ái Vũ

" vậy tui cũng về đây, chậm trễ tui nó lại gằm lên cho xem, báí bài "- T.Băng vẫy tay rồi cũng lòi T.Thanh đi. Nãy giờ cô nàng Thiên Thanh này cứ im im ngóng vào phòng cấp cứu, tại trong lòng có chút bồn chồn, cái tên khó ưa đó dù gì cũng giúp cô... không phải cô cảm kích nhé, chỉ là không thích mang ơn thôi. Ủ, tui tin cô mà Thiên Thanh (mặt giang)

Bây giờ ở lại chỉ còn 2 người. Anh Dũng ngồi xuống cạnh Nhã, chờ phòng cấp cứu mở ra.

Buổi tối tại biệt thự của tứ đại

" oai oáp... chán quá, sao ai cũng im im vậy chời "- Băng nằm dài trên sofa. Ngồi gần đó là Ái Vũ, nhưng cô nàng lại dán mắt vào ipad, T.Di thì đọc sách đối diện Ái Vũ

Thiên Thanh từ bếp đi ra, để đĩa trái cây lên bàn rồi bật tivi lên xem tin tức

[tiếng từ tivi] Tầm 10h buổi sáng hôm nay, tại khách sạn X đã xảy ra một cuộc giao dịch ma túy lớn. Tại hiện trường, cảnh sát đã cho rằng đã có một cuộc hỗn chiến, cảnh sát hiện đã bắt giữ vài tên còn sống tại hiện trường về điều tra. Cũng vào thời điểm đó, một chiếc trực thăng đã phát nổ tại khu công viên X. Gây ra một trận hỏa hoạn lớn. Phát hiện 3 nạn nhân tại hiện trường, đang được đưa đi xét nghiệm để điều tra danh tính. Bên phía cảnh sát cho rằng 2 vụ việc có liên quan đến nhau. Hiện tại vẫn chưa có thông tin chính xác nào từ 2 sự việc trên.....

" hừ, chúng ta quây banh chành vậy mà lại không bị phát hiện "- Băng

" nếu cảnh sát biết mấy vụ này có sự nhúng tay của mấy nhóc năm nhất cấp III như chúng ta thì sao nhi "- Ái Vũ

" thì sẽ sặc chết chứ sao hahahaa "- Băng cười lớn một cách mất nét

" hơ... sặc? "- T.Di nhìn con bạn, khoe miệng giật giật. Bộ nó hết từ để hình dung rồi à

" Sau này đừng làm mấy việc nguy hiểm này nữa "- Thanh buồn 1 câu, mắt không rời khỏi tivi

" sao vậy, vui mà "- Ái Vũ

" Chuyện chém giết nguy hiểm mạng sống bộ vui lắm sao? "- Thanh bắt giắc lên tông giọng với Ái Vũ, sau đó bỏ lên lầu. 3 đứa ngo ngo nhìn theo

" Àu phắc, bà đang giận à? lên con gì thế? "- Ái Vũ chớp chớp mắt ngây thơ

" ai biết, thôi kệ đi "- Băng bỏ vào miệng miếng táo rồi chuyển kênh tivi

Ở đây chỉ có Thiên Di là hiểu cô bạn đang nghĩ gì... Cơ mà đọc sách đã, T.Di lại dán mắt vào sách.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Hôm sau, đi học như bình thường thì nghe tin hiệu phó đi công tác mấy tuần không có ở trường, quả nhiên mọi chuyện chấn động hôm qua không có ai hay biết, Hình Trạch cũng quá giỏi trong việc chặn thông tin lan ra, như vậy cũng tốt với tui nó thôi. Còn việc của mấy chàng với cái bang gì gì đó thì chỉ có nội bộ bọn họ biết, tác giả xin mạn phép không nói nhiều, không thôi chúng đuổi giết:)

Buổi tối tại biệt thự của tứ đại...

Ái Vũ ngồi trầm tư trên sofa, nhìn chăm chăm vào cái điện thoại trên bàn, Thiên Di cầm cuốn sách đi tới, thấy bạn mình như thế cô liền hiểu, nhưng vẫn làm vẻ thản nhiên hỏi

" sao thế? "

" Di Di, bà nói xem, tui gọi cho ai thì mới có thể sống sót đây... "- Ái Vũ kích động túm lấy cánh tay T.Di lắc mạnh

" ây da, tao bị mày lắc thành trà sủi bây giờ, buồn ra "- T.Di cau mày giật tay ra, Ái Vũ mới chịu ngồi yên không manh động nữa

" muốn gọi cho tên Duy đó hỏi thăm chứ gì, vậy thì gọi đi, có gì mà chết với sống "- Thiên Băng từ trên lầu đi xuống, nghe được 2 đứa nói chuyện nên chỏ mỏ

" ai nói "- Ái Vũ nhướn mày

" thì tao nghe mày nói gọi gì cho ai đó "- T.Băng

" mày... thứ tào lao, không biết gì mà nói như đúng rồi "- Ái Vũ khinh bi liếc nhìn T.Băng

" ủa chứ sao? "- T.Băng quay sang nhìn T.Di

" ai biết nó đâu "- T.Di nhún vai

" thì cái vụ cái cái áo bị mất í, tao định chờ lập công lớn rồi mới đi khai báo với phụ huynh, sẵn lấy công chuộc tội, giờ thì hay rồi... cái áo bị mất chưa biết lưu lạc nơi nào mà chuyện lớn cũng đổ bể. Huhu cho nên tao gọi ba hay mẹ thì tỷ lệ sống sót mới cao hơn đây "- Ái Vũ kể lể

" hừm... đáng suy ngẫm "- T.Băng xoa cằm

" gọi cho anh Điền thử xem "- T.Di mở cuốn sách ra nhàn nhạt nói

" Ế, sao tao có thể quên mất anh trai yêu dấu của mình nhỉ, đợt này được cứu rồi kk "- Ái Vũ túm lấy điện thoại gọi cho anh trai mình

Sau một tràng dài tiếng tút... tút, cuối cùng đầu dây bên kia cũng chịu bắt máy

[Anh trai] Ai? - chất giọng ngáy ngủ lười biếng vang lên

[Vũ] Anh hai, anh đang ngủ trưa hả? - chất giọng ngọt ngào làm 2 con bạn muốn nôn

[Anh trai] à Ái Vũ, có chuyện gì?

Bây giờ ở Việt Nam là 6 giờ tối, thì ở Pháp là 12 giờ trưa

[Vũ] ày.. vì anh trai đáng yêu đẹp trai siêu xuất sắc của em đang buồn ngủ nên là em sẽ vào vấn đề chính luôn đây...

[Anh trai] thôi cho anh mày xin, đừng dùng cái chất giọng kinh dị đó nữa

[Vũ] xí làm như em thích lắm dị á, à mà... hihi anh hai thân yêu, thật ra... e-hèm... chuyện là... em... làm mất cái cái áo rồi - mấy chữ cuối Ái Vũ nói nhỏ

[Anh trai] cái áo nào? - chưa nhận thức được

[Vũ] cái áo... của tổ chức...

[Anh trai] CÁI Gì? - đầu dây bên kia hét lớn, làm Ái Vũ phải để điện thoại ra xa, T.Di và T.Băng ngồi cách đó một khoảng mà còn nghe rõ mồn một. T.Thanh dọn đồ ăn lên rồi ngồi hóng chuyện

[Anh trai] Ái Vũ! bình thường em lơ đãng quên mấy việc lật vặt, quên trước quên sau thì không hề gì, nhưng tới cái cái áo quan trọng như vậy mà em...

[Vũ] em biết lỗi rồi, biết lỗi rồi mà, em sai rồi, anh giúp em đi, chỉ có anh thôi, anh trai quý mến của em oi... - Ái Vũ hạ giọng năn nỉ đáng thương

[Anh trai] haizz... muốn học huyết với em.. Chuyện này không phải anh không muốn giúp

[Vũ] anh hai... huhu - Ái Vũ òa khóc, cái kiểu nước mắt cá sấu này anh trai Ái Vũ quá quen rồi, nhưng lúc nào cũng bị nó thuyết phục một cách dễ dàng, hơn nữa chiều này Ái Vũ chỉ áp dụng với mỗi mình anh, cũng xem như là được đối xử đặc biệt. Tâm lòng người anh trai ai nào thấu đây

[Anh trai] thôi được rồi, tôi xin cô đấy cô đừng khóc nữa, tôi giúp gì được cô nói đi - Anh hần giọng

[Vũ] hé hé, gọi ôi anh trai tốt nhứt mà, này nha, anh chỉ cần bí mật dò tung tích của cái áo rồi báo cho em là được, mọi chuyện bên đây em sẽ giải quyết. Nhưng mà phải bí mật, chỉ anh biết em biết, trời biết đất biết, 3 con bạn em biết, ngoài ra không ai được biết!!

[Anh trai] rồi rồi anh hiểu rồi, vậy anh sẽ liều cái mạng này đi lấy định vị cho em.. Nhưng.. - chữ "nhưng" của anh làm Ái Vũ đang hớn hờ tự nhiên tuột cảm xúc

[Vũ] merci (tiếng pháp: làm ơn) đừng có " nhưng " như vậy chứ

[Anh trai] hờ? anh hai của em dễ sai bảo vậy à? chuyện mở định vị là một chuyện lớn rồi, thêm việc bảo mật là một chuyện lớn nữa, em nghĩ xem...- anh ngắt quãng đầy ẩn ý

[Vũ] anh muốn gì?

[Anh trai] ừm... chiếc lamborghini veneno của em..

[Vũ] ô nô nô, cái đó không được nha anh yêu, anh quá đáng vừa thôi, anh có biết em phải đổ máu mồ hôi và nước mắt mới sở hữu được nó không hả?

[Anh trai] Bình tĩnh cái đã đi cô nương, ý anh là từ khi em về VN nó không được dùng ngày nào hết, để như thế nó sắp khô hết động cơ rồi. Anh định mượn vì vụ vài hôm chứ có lấy luôn đâu mà sợ

[Vũ] thế à... hừ thế thì được, nhưng mà nó mà trầy một milimet nào thôi là em tính sổ với anh ngay và luôn đó

[Anh trai] thật á? cảm ơn nhé, chìa khóa em giấu ở đâu rồi

[Vũ] anh vô phòng em lấy chìa khóa mở cốp chiếc lamborghini centenario ra, trong đó có cái hộp nhỏ đựng chìa khóa ấy

[Anh trai] em làm gì giấu kĩ vậy?

[Vũ] sợ anh lấy đi chơi chứ sao? được rồi nhớ giúp đỡ nha, bí mật đó

[Anh trai] OK

[Vũ] vậy không phiền anh nữa, ngủ ngon

[Anh trai] thôi khỏi, tỉnh ngủ rồi

Ái Vũ vui vẻ tắt máy, đặt điện thoại xuống và chuẩn bị ăn cơm, cầm chén đũa lên định gấp thức ăn thì

" ôi lạy trời trên cao, bọn mày không đợi tao ăn? "- Ái Vũ đưa mắt nhìn 3 con bạn đang thản nhiên ăn những miếng cuối cùng

" đợi mày chắc tụi tao chết đói, ợ... "- sau tiếng ợ sáng khoái, T.Băng với lấy ly nước cam uống ngon lành, rồi ợ thêm một cái nữa rõ mắt nét

" tao cũng ăn xong rồi "- T.Di để chén đũa xuống

" trong bếp còn, để tui đi lấy thêm "- T.Thanh đi vào bếp

Ái Vũ nhìn theo một đoạn rồi thì thầm to nhỏ với 2 con bạn

" hôm bữa bữa còn lớn tiếng, hôm nay bữa lại im im, là sao? "- Ái Vũ

" ai mà biết, chắc bữa đang hối hận vì hôm qua nạt mày đó "- T.Băng

" ờ với tụi mày thật chán đời mà "- T.Di dùng ánh mắt khinh bỉ liếc hai đứa rồi lắc đầu, kiểu gì mà chơi với nhau bao lâu mà không hiểu nhau

" hừ... í mi là sao Di Di "- T.Băng nghiêng răng

" không có gì đâu, lo ăn đi "- T.Di

Xin lỗi vì sự chậm trễ bao lâu nay huhu T^T

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Tối đó, theo tính hiệu mà anh trai Thanh Điền gọi đến, Ái Vũ lôi kéo Thiên Di cùng đi tìm lại cây cài áo bị mất

Ái Vũ tập trung lái xe, T.Di ngồi ở ghế phụ ngáp dài ngáp ngắn

"ê nhỏ kia, tới chưa vậy "-T.Di

" sắp rồi, xúu nữa...."

Xong rồi chiếc xe rê phải lao vút đi trong đêm tối

Chiếc xe dừng phía xa, 2 đứa lội bộ đến địa điểm chính xác nhất

" cái nhà này nè, trong nhà này nè "- Ái Vũ nhìn định vị trong điện thoại, chỉ chỉ vào căn biệt thự trước mặt

" vậy vào lấy mau còn về, tao buồn ngủ rồi "- T.Di

" ừ, đi "- Ái Vũ lượn đi nhưng thấy T.Di không có dấu hiệu nào là định đi nên Ái Vũ phải lùi lại

" sao còn không đi? "

" tao đi làm gì, chuyện của mày thì mày cứ lo đi "

" hời oi... đi chung đi, đi, đi "

" 5k 1 phút "

" rồi ok, tí về 1m 5k " Ái Vũ khoanh tay hát cầm thách thức

" Aizzz đc rồi, không tính nữa "

" có vậy chứ, đi thôi "

thế là hai nàng đường đường chính chính, leo rào vào.

Vào tới bên trong rồi thì mới nhận thấy nơi này không dễ đột nhập như trong tưởng tượng. Ái Vũ và Thiên Di núp tại 1 góc tường, T.Di đảo mắt thăm dò xung quanh, Ái Vũ thì bận bịu với cái điện thoại, cố gắng bắt sóng cái cái áo mà anh trai đã cực khổ mò cho từ trước

"có rồi nè, trên lầu "- Ái Vũ chỉ chỉ lên phía trên

" ở đây camera an ninh tối tân hơi bị nhiều, muốn lên thì không phải chuyện đùa đâu, nhìn xem, chỉ cần bị camera bắt trúng thì lập tức có cảnh báo "

Ái Vũ theo hướng mắt T.Di mà nhìn, quả thật ca này khó ăn

" tao nghĩ chủ nhân căn nhà này không bình thường tí nào, nay cái áo bị mất của tao lại ở trong đó..hmmm.. "

" vào xem thì sẽ rõ, nhanh tay lẹ chân một chút "-T.Di nói rồi liền men theo bức tường, di chuyển nhẹ nhàng đến gần một cái cây cao, theo sau là Ái Vũ. Mỗi một lúc leo trèo, 2 nàng canh ngay lúc camera di chuyển sang hướng khác liền nhảy vào lan can trên lầu hai. T.Di nhẹ nhàng phóng tới, Ái Vũ thì vụng hơn, lúc nhảy xuống vô tình tạo tiếng động, cứ nghe cái " cốp "giòn giã trong đêm. Đương nhiên, các camera gần đó đều một lượt chĩa về phía có tiếng động vang lên, nhưng không thấy gì bất thường nên cũng quay đi, như kiểu người ta lập trình từ trước. Thì ra một em đã nhảy lên trần nhà và trụ trên một cây cột chắn ngang, một em thì nhảy xuống đu lan can, đợi mọi thứ đã khá quan hơn, 2 đứa lại nhẹ nhàng trở về vị trí, trước cái cửa bị khóa chốt. Ái Vũ lấy điện thoại ra dò sóng thì nhận thấy tín hiệu phát ra mạnh mẽ từ bên trong, Ái Vũ liền đưa điện thoại cho T.Di, móc ra một cái xia kim loại mảnh mà hơi dài, đút vào ổ khóa loay hoay một lúc, sau tiếng " cạch " rất nhỏ, cả hai liền mở hé cửa, đã xác định bên trong không có người rồi mới bước vào.

" phù... đau tim ghê "- Ái Vũ thờ phào

" suýt, mau đi tìm đi... "

Ái Vũ đưa tay ra dấu OK rồi mỗi người một hướng đi lục tìm khắp phòng. Căn phòng này có vẻ là phòng con trai ở, rộng rãi, nội thất vô cùng đẹp lại hiện đại, trang trí vô cùng tao nhã, gọn gàng và vô cùng ngăn nắp (ở ờ, là phòng của Duy ca mà:)))Đặc biệt, T.Di để ý đến cái kệ sách to bự đầy những đầu sách vô cùng hay ho...

" tao kiểm thấy rồi "- Ái Vũ khe khẽ sau lưng T.Di. T.Di thoát khỏi dòng suy nghĩ rằng có nên lấy về vài cuốn không, sau đó đem trả lại sau. Cô liếc

" thấy ở đâu nhanh vậy? "

" trên bàn, để hẵng trong cái hộp thủy tinh luôn "

" vậy thì đi mau "

Ái Vũ lại đưa tay lên ra dấu Ok rồi cả 2 kéo nhau đi ra, giữa chừng Ái Vũ kéo T.Di lại

" không đi xem thử nhà này hả "

T.Di ngấm một lát -" hay là thôi, về mau "

" ờ "

Vậy là 2 nàng chuẩn mau thoát ọ, phi vụ kết thúc êm đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Hội thao

- - - - -// - - - - -

Dù là có chuyện khủng bố gì đã xảy ra, các chàng và các nàng vẫn là những đứa học sinh bình thường có hơi đặc biệt một chút của ngôi trường Thiên Vương. Tuần này ai ai cũng tranh thủ luyện tập cho đợt thi sắp tới, các học sinh trở nên năng động hẳn hoi, và họ cũng vậy. Về phía tứ đại của chúng ta, mọi chuyện vẫn vô cùng bình thường như bao ngày vô cùng bình thường khác, còn các chàng, trừ hai vị bị thương một phải vào viện, một phải ra nước ngoài chữa trị ra thì mọi việc không có gì đáng lo ngại.

- Buổi chiều cuối tuần, sau khi luyện tập cho hội thi sắp diễn ra vào ngày hôm sau, cả bọn tứ đại lẻo đẻo đi về

" ngày mai M.Duy xuất viện, tuần sau T.Phước sẽ về nước... "- T.Băng vừa đi vừa ngấm

" hoiz... chiến tranh khốc liệt "- A.Vũ tặc lưỡi, lắc đầu, vẻ mặt rất ư là thương cảm

" vậy mai mày có định đi đón M.Duy xuất viện không? "-T.Băng quay sang hỏi

Ái Vũ chấp tay sau lưng mà rằng- " nào có liên quan gì mà chụy phải đi, mai chụy còn phải giành giải nhất môn bắn cung nữa đó "- ánh mắt hướng về phía T.Di. T.Di đưa ánh mắt lưỡi nhác đáp lại con bạn, khẽ thở nhẹ rồi nói- " ờ... chờ xem "

" ê Thanh, còn mày "- T.Băng

" tao làm sao? "- T.Thanh nhướn mày

" hôm T.Phước của mày về có định đi đón không? "- T.Băng cười cười, trong lời nói cũng đầy hàm ý

" của tao lúc nào, chắc... không đi "

" Tại sao lại vậy, nghe nói là vì cứu mày nên mới như vậy mà? "- Ái Vũ ăn nói thản nhiên, để ý thấy không ai thêm nói gì nữa nên nhìn thử nhỏ Băng có biểu hiện gì, nhỏ Băng chỉ nhún vai rồi lạng lẽ nhìn chỗ khác. Ờ, vậy cô nàng đã nói gì không nên nói rồi, mà bản thân đã nói gì sai sao?

T.Thanh là không biết nên trả lời kiểu gì nên im hẳn, T.Di cô bạn khẽ cười, T.Thanh lãnh đạm nay cũng vương vào ái tình. Sau đó T.Di lại tự giật mình rung khẽ một cái, hai tay chà chà như đang ở Pháp vào mùa đông, lấm bầm " ghê quá ".

Cái bóng của bốn đứa trong chiều hoàng hôn cứ nhấp nhô in trong mặt sân, hai đứa đi bìa cứ im im nghe 2 đứa đi giữa loi nhoi loi choi mãi đến khi lên xe và phóng về.

- - hôm sau... - -

Buổi sáng thứ bảy, ngôi trường Thiên Vương trước nay yên tĩnh, mang bầu không khí khá căng thẳng của một ngôi trường cao cấp, nay được khoác lên mình một bầu không khí vui tươi mới mẻ và một màu sắc năng động đầy nhiệt huyết, ồn ào bởi những tiếng nhạc sôi động. Học sinh trong bộ đồng phục thể dục tập nập khắp sân vận động của trường. Đồng hồ lớn của trường điểm 3 tiếng thông báo đã 7h, các học sinh bắt đầu xếp hàng theo bàn tên lớp.

Ở cuối hàng của lớp có mấy đứa vô trề mà còn noihoi, T.Băng với Ái Vũ còn tranh thủ gặm sandwich, Thiên Thanh và Thiên Di cũng không kìm được mấy con ngáp ngắn ngáp dài, xem ra hồi tối mấy nàng thức khá trề. Còn phía mấy chàng, Anh Dũng thì đang trên sân khấu chuẩn bị phát biểu, chỉ có Thanh Nhã và Minh Duy đang đứng cạnh mấy nàng. Duy mới xuất viện lúc tối, mà bây giờ còn tranh thủ vào trường xem thi, Thiên Phước thì còn chưa về.

Trong khi đó, tất cả học sinh khác đều đứng nghiêm túc ngay ngắn theo hàng theo lối để nghe ban tổ chức đọc thể lệ, những lời chúc lời hoan nghênh các thứ, nhưng hẳn là không phải vì tinh thần thể thao mà mấy cô tiểu thư trường Thiên Vương lại kiên nhẫn đứng nghe mấy lời nhảm chán dài liên miên thế này, mà là vì học sinh đại diện lên tuyên thệ là chàng hotboy Anh Dũng vận chị em mê, cho nên ai cũng mong nghe được giọng nói " muốn nghe cũng

không nghe được " của Anh Dũng. Sau cùng thầy thề dục cũng kết thúc bài phát biểu bằng một lời chúc gì đó và một tràng pháo tay nồng nhiệt, Anh Dũng được giới thiệu lên phát biểu, cậu điềm đạm bước lên bục, chỉ khẽ đưa mắt nhìn sơ phía dưới, cả trường (mà đa số là giọng nữ ==) đã hù hét ồn ào

" xời oi kinh chưa "- T.Băng bịch tai lại

" mê trai quá thể rồi mấy cái con người này.. "- Ái Vũ khoanh tay lắc đầu

- Anh Dũng đẹp trai quá aaaaa...-

- ngầu quá điiiiii...-

- ù paaaa, i love youuuuu...-

" e-hèm... kính thưa ban giám hiệu, các thầy cô và các bạn học sinh,..... "- Giọng trầm nhẹ nam tính của nam thần nhẹ vang khiến cả trường phải im lặng lắng nghe, hay đúng hơn là thưởng thức, vì bình thường cũng hiếm khi được nghe, các bạn nữ cứ mụ mị, u mê đắm chìm trong nhan sắc và chất giọng lời cuốn kia...

" xời oi... ghê quá, thật kinh khủng, một bầu trời giả tạo "- T.Băng thật sự không thể kiềm chế, cô vừa nhai vừa quăn quéo như đang đứng giữa thời tiết của bắc cực

" thật lừa tình, mấy tên con trai không ai tốt hết "- Ái Vũ lăm le 2 cậu bạn đứng cạnh

M.Duy cùng gương mặt vô tội vạ khẽ lắc đầu

" chỉ có cậu ta là như vậy thôi "

" trời ơi tin được hông?!" - T.Băng đá điếu

" thử không? "- T.Nhã cười cười

" xí, ai thèm "- T.Băng không dám nhìn cái con người đập chai ngồi ngồi kia, quay đi chỗ khác

" còn tên này, bị như vậy sao không ở nhà mà còn vô đây thi thố cái gì "- Ái Vũ đang muốn quan tâm, nhưng lại nói năng như trách móc, chỉ là ẻm đang ngại đó mà

" tôi chỉ vào xem thôi, nhưng mà ỏn rồi cảm ơn cậu "- Duy mỉm cười dịu dàng, nụ cười làm thổn thức trái tim thiếu nữ

" cảm ơn cái gì chứ "- Vũ lăm bắm quay đi nhìn chỗ khác, đang thắc mắc bản thân có hỏi han gì đâu mà cảm ơn, rồi trung cái nụ cười đó, thật đẹp trai chết.

Thì nàng quay đi, chàng cũng hơi tiếc một xíu vì không nói chuyện được nhiều. Đành tiếp tục quay lên nghe thằng bạn đang phát biểu trên sân khấu. Còn T.Di và T.Thanh ngoan ngoãn đứng một chỗ, không phải là không soi nói hay quậy phá, mà là do 2 nàng lười... chắc do đêm qua thức khuya!?

".... kính chúc cho hội thao của chúng ta thành công tốt đẹp.. tôi xin hết "- A.Dũng phát biểu xong, từ từ đi xuống dưới hòa vào đám đông đến nơi các chàng đang đứng

" òa xúc động quá, cuối cùng cũng xong rồi, huhu cảm động chết mất, oh ye oh ye "- T.Băng vương vai vương cổ, nhảy nhót tung tung đầy thoải mái, tràn trề hạnh phúc và sinh lực, nhưng mấy con bạn thân lại né xa như sợ ai đó biết tội nó thân với nhò này, bạn có tâm v

< ở một diễn biến khác > " yea.. chúc cho hội thao thành công tốt đẹp "- một lời chúc chẳng tí tốt lành nào vang lên, nơi đó có 3 người đang hào hứng và một người đang rầm rức rồi ren hoang mang lo lắng, tất cả biểu hiện đều xuất hiện qua ánh mắt và bàn tay rịn đầy mồ hôi của cô

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Đại Náo Học Đường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.